

ZEN

-----Mục lục-----

Chương 0: *Kyozan : Zen Con Người Chân Chính*

1. *Chương 1: Isan Không Dấu Vết Trên Bầu Trời*
2. *Chương 2*
3. *Chương 3*
4. *Chương 4*
5. *Chương 5*
6. *Chương 6*
7. *Chương 7*

Chương 0: **Kyozan : Zen Con Người Chân Chính**

Kính thầy ,

Kyozan nói với Isan :

“ Tâm Phật an trú nơi đâu ? ” .

Isan đáp :

“ Qua phương tiện không còn tư tưởng vi tế .

Thiền cho đến khi sáng suốt .

Thiền cho đến khi trở về nguồn tâm .

Tâm tự nhiên thường hằng nguồn gốc không phân chia .

Đó là Phật tánh ” .

Nghe xong Kyozan tỉnh thức .

Khi Kyozan hoàn toàn giác ngộ .

Isan tặng Kyozan chiếc gương như món quà .

Lúc ngang qua hành lang có các sư đang tụ họp .

Kyozan đưa cao chiếc gương lên hỏi :

“ Hãy nói cái gương này là của Isan hay Kyozan .

Nếu không ai nói đúng ta sẽ đập vỡ nó ” .

Không một ai trả lời và Kyozan đập vỡ ra từng mảnh vụn .

Đây không phải là bài thuyết pháp trong giảng đường , mà là sự cảm thông . Những bản văn và bài giảng thường bị giới hạn bởi tri thức , chỉ có truyền đạt thẳng mới vượt qua khỏi tri thức , và gọi là *Zen* . Đây là sự kiện quan trọng của thừa chia sẻ . . và từ chỗ này chúng ta nhìn thấy được tấm lòng *Kyozan* .

Kyozan rất bình dị , ông không là nhà tâm lý , văn thi sĩ hay điêu khắc gia . Không có danh từ gì có thể diễn đạt về *Kyozan* , ngoại trừ đức hạnh và lòng trung trực . Nếu không biết về điều gì thì ông chỉ nói : “ *Như thế à !* ” . Cho nên có người cho ông không giác ngộ và chính điều ấy làm làm ông nổi bật là vị thầy vô song .

Điều khác thường của ông là tính hồn nhiên , mộc mạc giống như đứa trẻ . Thầy *Isan* đã cực lực và vất vả làm việc với *Kyozan* suốt bốn mươi năm . Làm cho *Kyozan* tỉnh thức và ông quyết định tuyên bố không rời bỏ thân vật lý cho đến khi *Kyozan* hoàn toàn giác ngộ . Lúc đó *Isan* cũng đã quá già .

Kyozan làm tất cả những điều vị thầy bảo , nhưng không thể thấm nhuần bản thể . Ông là một người rất bình thường . Thiên đàng , địa ngục , thượng đế và kiếp sau hay thế giới bên kia chẳng bao giờ ông để ý . Vì ông không phải là người tìm kiếm chân lý .

Theo những gì người ta kể rằng ông thường nói : “ *Nếu ai tìm kiếm chân lý , người ấy chấp nhận sự thực hiện hữu . Còn tôi không chấp thuận những điều thuộc về tín ngưỡng . Tôi nhìn mọi phương hướng để hài hòa với vũ trụ . Có thể là ảo giác , nhưng tôi vẫn tiếp tục trên hành trình không có bất cứ thành kiến nào tham dự* ” .

Ngay định kiến có thể chứng minh là đúng , nhưng chẳng bao giờ biết được sự thực . Bạn tiếp tục phóng chiếu thành kiến và mãi miết hình thành tài sản cá nhân . Hệ thống tín ngưỡng là những lý lẽ đơm đặt , là sự lường lự , là kêu gọi , lôi cuốn và phô trương .

Nếu tín ngưỡng là nền tảng được xây dựng bằng đá , là cung điện , là ngục tù giam hãm . Bạn sẽ phải làm việc rất vất vả nhưng thực sự không còn cần thiết . Và không một ai có thể đạt đến chân lý qua nhận thức , ý tưởng và tri thức . Trong khi *Isan* xử dụng như là sự thử thách . Nếu con người hoàn toàn bình thường như *Kyozan* không thể chuyển hóa về nguồn tâm . Thế thì làm sao bạn có thể làm cho người khác tin tưởng chân tâm ? .

Isan chọn *Kyozan* là người truyền thừa và phải mất 40 năm khó nhọc vì ngay bước khởi đầu *Kyozan* không hề có ý định tìm kiếm chân lý . Cứ nghĩ một người như thế , bạn phải liên tục đánh thức mỗi ngày . Như thế *Isan* chọn *Kyozan* và chờ đợi bốn mươi năm . Đây là sự kiên trì vô hạn ! .

Với mục đích chuyển hóa đá thành kim cương , ông quyết định nhận *Kyozan* , một người đơn giản , tầm thường và không có lãnh vực nào đặc biệt . Không tài nghệ và nhất là không thông minh . Nhưng nếu *Kyozan* tỉnh thức có nghĩa đã chứng minh cho nhân loại nhìn ra sự thật không cần phải thực thông tuệ .

Và ngày *Kyozan* giác ngộ là ngày *Isan* truyền trao sự tỉnh thức và hai ngọn lửa trở thành một và *Isan* tan biến khỏi thế giới vật chất , thân và tâm . *Kyozan* , bây giờ quá sáng ngời . Ông không phải tỉnh thức một lần mà hai lần tỉnh thức . Vị thầy trao cho ông sự trải nghiệm phong phú , một không gian sâu vô tận và bầu trời hoàn toàn trong sáng .

Khi Kyozan mười lăm tuổi , ông muốn đi tu . Nhưng cha mẹ không chấp nhận . Hai năm sau đó , ông chặt đứt hai ngón tay trái và cầu xin cha mẹ hãy cho ông đi trên đường tâm linh . Cuối cùng yêu cầu được chấp nhận .

Cha mẹ ông phải bằng lòng vì dám chặt đứt hai ngón tay cũng có nghĩa dám chặt bỏ cả bàn tay và hoàn toàn chịu trách nhiệm về hành động của mình .

Kyozan theo học rất nhiều vị thầy . Cuối cùng ông ở lại với Isan một thời gian rất dài , trước khi đến ngọn Kyo cư trú và được nhận làm đệ tử .

Trong truyền thống *Zen* , không bao giờ nói nhiều về tiểu sử . Điều quan trọng là con người trở thành ngọn lửa bất diệt , đạt đến tiềm năng tối hậu và là đóa sen xanh đang trở hoa . Thế là ai cần quan tâm ngày sanh và cha mẹ ? . Điều ấy không đáng kể . Đó là lý do tại sao lịch sử Á đông khác với Tây phương .

Theo lịch sử Tây phương căn cứ trên sự thực của cột mốc những con số cứng ngắt , ghi nhận tất cả những sự kiện năm sanh và ngày tử . Á châu không quan tâm đến sự xuất hiện vật lý mà chỉ nhấn mạnh vào sự trưởng thành tâm linh . Đó là mấu chốt tiến trình sự thực hiển nhiên .

Các bạn đi đến cung điện , thánh đường của *Jaina* . Đừng quan tâm đến tên gọi ! . Hãy nhìn hai mươi bốn tượng tổ *Jain* và bạn phải bối rối , không thể hiểu bởi vì tất cả đều giống nhau .

Tôi cố gắng làm sáng tỏ một điều cho các bạn , không thành vấn đề về việc xác tín là ai . Vì tượng không miêu tả thân vật lý ; mà đây là những biểu tượng nói lên yên lặng tâm linh , thánh thiện và bình an nội tại . Nếu bạn ngồi tại đó , bạn không phải là *Jaina* , bạn bị chìm đắm dưới sự yên lặng bởi vì *Jaina* bị mang định kiến . . .

Tiếp tục dò xét tại sao 24 bức tượng đều giống nhau . Là sự trải nghiệm bên trong không khác nhau . Dù là *Adinath* hay *Mahariva* hay *Gautam Buddha* . Không thành vấn đề . Ngọn lửa nội tại , hương thơm , và sự bình an bao xung quanh bạn . Chỉ nên ngồi yên lặng để mọi việc tự xảy ra , không có gì gấp rút , vội vàng bạn nhé ! .

Chúng ta không cần biết tên tuổi , thời gian và nơi chốn họ sinh ra và khi nào họ giác ngộ . Chúng ta chỉ biết hào quang bất ngờ xuất hiện từ trong quá khứ . Chúng ta phải cắt đứt tất cả những hiện tượng bên ngoài ; và chỉ nhớ rằng họ đã qua nhiều thời đại .

Nếu bạn ngồi trước tượng Phật ở ngoài cửa . Chỉ cần ngồi yên lặng , bạn sẽ ngạc nhiên nhận ra giây phút đầu tiên thư giãn , bình an , không phiền não

. Biểu tượng hình thành không gian và năng lượng được khám phá gần đây và vô cùng hứng khởi về kim tự tháp Ai cập .

Nó hoàn toàn bị đóng kín . Khi *Pyramids* , kim tự tháp đầu tiên được khai mở có sự bình an lạ lùng nào đó , và hương thơm kỳ diệu bên trong tỏa ra và lan rộng . Và điều không thể tin được là ánh sáng xuất hiện .

Một con mèo chết cả mấy ngàn năm về trước nhưng vẫn bảo tồn nguyên trạng , không thối rữa . Không thể nào tin , vì tháp được xây dựng cách đây 3000 ngàn năm và chưa bao giờ mở cửa . Khi tầng cửa cuối cùng đã đóng lại , làm sao con mèo có thể đi vào bị kẹt trong tháp và chết vì không có lối ra . Chú mèo đã chết cách đây 3000 ngàn năm mà vẫn không biến đổi .

Cho nên các nhà khoa học rất hứng thú về kim tự tháp đã hình thành khoảng không gian nhất định trong đó không có sự chết . Sự chết xảy ra vì không thực phẩm và nước nhưng kim tự tháp vẫn bảo tồn và giữ gìn chú mèo giống hệt như còn sống . Bây giờ trên thị trường có bán rất nhiều kim tự tháp và nếu bạn ngồi trước tháp khoảng một tiếng , bạn sẽ nhận ra sự thay đổi . Bạn không còn vội vàng , không còn căng thẳng . Tháp *Stupa* cũng có sự huyền diệu như thế .

Phật giáo cũng xây dựng *Stupa* , Ấn độ có *Bodhgaya* nơi đức Phật giác ngộ . Hình như không ai thích thú ngoa trừ các kiến trúc sư . Học hỏi kiến trúc để thông qua tìm hiểu sự vi diệu , bí ẩn của *Stupa* không thể giải đáp .

Ấn độ , Tây tạng , Nhật , Ceylon . . . bất cứ nơi nào Phật giáo lan đến đều có tháp *Stupas* với kỷ niệm là nâng cao dấu hiệu không có sự chết . Chỉ có thân và tâm vật lý bị bỏ lại và bạn tung đôi cánh của ánh sáng tỏa trong suốt (*sự rõ biết*) . Khi vòng ngoài bị sụp đổ , bầu trời xanh bao la là vua của bạn .

Kyozan học rất nhiều vị thầy , nhưng đều không phải là vị thầy chính thống nên ông chưa sẵn sàng trở thành đệ tử . Ngay giây phút gặp gỡ *Isan* , bất ngờ cơn gió thoảng qua , hương thơm lạ lùng thoảng qua người *Kyozan* khi họ gặp nhau ở bậc thềm trên sườn núi . *Kyozan* không cưỡng lại nổi .

Người đàn ông này lan tỏa trầm hương và ánh sáng tỏa xung quanh chứa đầy thanh thản , an bình . Kyozan quay lại và thỉnh cầu : “ Xin nhận con làm đệ tử ” .

Isan nhìn Kyozan và nói : “ Ta chưa từ chối một ai , vì đó là điều hồ thẹn . Ngay khi nhìn con ta đã thấy nhiệm vụ lâu dài . Nếu con sẵn sàng bền bỉ và tiếp tục cùng ta đồng hành . Chúng ta có thể bắt đầu ” .

Isan có một ngàn đệ tử . Họ rất bối rối và lúng túng vì không thể hiểu nổi . Vì có rất nhiều học giả ưu tú , lỗi lạc , thế mà Isan chọn kẻ làm vườn không học thức , dốt nát chưa từng đọc tụng Sutra của đức Phật . “ Tại sao thầy lại hướng khởi với Kyozan ? . Họ là những học giả nổi tiếng với kỷ luật tốt và đã sống với Isan qua nhiều năm . Nhưng đây lại là một tân sinh mới tới một kẻ nhà quê ” .

Isan nói với các đệ tử: “ Hôm nay Kyozan chưa sẵn sàng , tuy chỉ là một hạt giống . Nhưng ngày mai các con sẽ hiểu tại sao ta chọn Kyozan . Thầy làm việc rất cực lực với hai mục đích trong cùng một sự kiện . Nếu con người này có thể giác ngộ . Có nghĩa cửa Pháp luôn rộng mở đón chào tất cả nhân loại ” . Và Isan hứa ông không rời bỏ thân vật lý cho đến khi nào Kyozan làm hài lòng cả tăng đoàn và quyết định của vị thầy không bao giờ sai lầm .

Theo bản văn viện dẫn ở đầu trang . Khi nghe Isan nói , Kyozan tỉnh thức . Một biến cố lạ lùng đã xảy ra . Hệ thống giáo dục Tây phương bị giới hạn và chỉ một chiều . Nếu đọc được những lời lẽ này , chắc chắn họ sẽ bật lên cười . Họ có thể hiểu từng chữ và lời ám chỉ bóng gió . Nhưng không phải thế . Đó là sự xảy ra giữa thầy và trò . Khi tri thức không còn chỉ đạo tư tưởng và hoàn toàn trần trụi . Đó là cung điện của Chân tánh . Luôn chuyển động và như nhất với vũ trụ .

Tri thức là sự phân chia , không còn tri thức là bất nhị . Thiền cho đến khi bạn không còn đi tìm đức Phật mà chính bạn là đức Phật . Không có nhị nguyên , không có bạn đang quan sát đức Phật mà bạn đã hòa tan trong yên lặng . Hãy tan biến trong trải nghiệm bao la về đại dương trong nguồn

tâm - Sự sáng suốt bất diệt của hiện hữu - “ Không có người nhận biết và không có gì để biết ” .

Đối với Tây phương rất khó chấp nhận những sự việc đại loại như thế . Làm sao có thể giác ngộ khi chỉ lắng nghe vài câu ? . Bạn lập đi lập lại một câu rất nhiều lần nhưng vẫn không tỉnh thức và chỉ nổi khùng mà thôi ! . Nhưng có cái gì đó còn ẩn kín và điều gì đó sẽ xảy ra .

Trong khi thầy đang nói , đệ tử không chỉ nghe qua lỗ tai mà cần lắng nghe trọn vẹn cả con người , cho đến từng tế bào . Không phải nghe bằng lỗ tai mà lắng ; mà nghe bằng cả sự ngắm nhìn và thưởng thức vị thầy với cảm giác và sự rung động của ngài . Sự trọn vẹn là học trò quên mất mình và tan biến trong sự truyền trao .

Giây phút bạn quên chính mình , chỉ còn lại tâm yên lặng . Có nghĩa bạn trở về nhà . Tỉnh thức không phải là sự việc gì đặc biệt mà nó lúc nào cũng sẵn có trong bạn , nhưng còn ẩn kín bởi những sự phô diễn của thức . Vì bạn tích trữ quá nhiều thế giới chất liệu ảo trong thế giới hiện tượng . Thế là bạn quên đi tất cả những điều thật rõ ràng và minh bạch .

Zen rất vi tế , nhẹ nhàng và đầy tế nhị . Nhưng người xem vật chất hỗn độn là quan trọng , sẽ cho rằng điều này là vớ vẩn hay những câu thoại đùa độn . Đầu tiên , vị thầy gởi tặng cái gương như món quà . . . *Kyozan* hình thành tu viện và trở thành vị thầy . Gởi cái gương là nhắc nhở người đệ tử : “ *Đừng quên . Cái gương là nhắc nhở học trò tất cả chỉ là sự phản chiếu chứ không phải con . Nhưng ai là nhân chứng trong sự phản chiếu , lại là bản thể tự nhiên* ” .

Kyozan giơ cao gương lên và nói với tăng đoàn : “*Làm ơn nói cái gương của Isan hay của Kyozan . Nếu ai trả lời đúng , ta không đập vỡ*” . Không một ai trả lời , thế là *Kyozan* đập vỡ gương ra từng mảnh vụn .

Trả lời câu hỏi của người đã tỉnh thức cũng cần thiết . Người ta có thể đáp ứng lại bằng nhiều nhiều phương cách . Nhưng yên lặng trong sự đần độn biểu lộ vô minh và chưa rõ biết . . . *Kyozan* đập vỡ gương chỉ là khởi đầu

cho những việc sẽ xảy ra trong tu viện . Người đã tỉnh thức có thể có những hành động làm chúng ta sẽ ngạc nhiên hay hoàn toàn bất động .

Bạn sẽ gặp rất nhiều biến cố . Khi nghe câu chuyện trên , bạn thử nghĩ bạn đang ở ngay tại đó - thử nhắm mắt lại và cảm nhận nguồn năng lượng tại tu viện của *Kyozan* . Bạn sẽ làm được gì trong môi trường này ? .

Có thể nó nhắc lại tôi sự kiện : Một vị thầy *Zen* nổi tiếng có hai nhóm thiền sinh trong tu viện và ông có chú mèo con rất dễ thương . Mọi người trong tu viện ai cũng mến nó và tuyên bố thầy không tư hữu bất cứ điều gì . Vậy chú mèo thuộc về cánh bên tả hay hữu ? . Sự việc trở nên sôi nổi .

Thầy triệu tập hai bên : “ Các ông nhìn thấy con mèo và cái guom không ? ” . Đây là câu hỏi về con mèo và cái guom . “ Nếu ai trả lời được , con mèo thuộc về người đó . Nếu không chỉ có một cách giải quyết sự tranh chấp bằng cách , chặt đôi con mèo chia cho hai nhóm ” .

Cảm giác ớn lạnh xuyên qua mọi người , và câu trả lời đúng là gì ? . Nhìn thấy tất cả đều yên lặng , vị thầy chặt con mèo làm hai .

Ngay lúc đó thì *Liehtzu* là người truyền thừa từ chợ trở về . Ông bước vào tát vô mặt vị thầy và nói : “ Ông già lắm cảm ! . Ông không cần giết con mèo dễ thương như thế ” . Vị thầy cười và nói : “ *Liehtzu* , nếu ông có mặt tại đây thì con mèo đáng thương kia không bị giết ” .

Zen có ngôn ngữ đặc biệt riêng của nó . Đặc biệt nhất là cần thiết dùng cảm , nhanh nhẹn , trong sáng . Tất cả tự xuất hiện trong sự trong suốt , lúc ấy bạn làm bất cứ điều gì .

Issa viết :
*Hoa mai nở ,
Nguồn sống tôi –
Là bất diệt .*

Nếu bạn yên lặng ngắm nhìn sự việc , hoa hồng sẽ trở thành miên viễn .
Núi sẽ trở thành sức sống bất tận , cây trần trụi không còn lá trở thành bất diệt . Vĩnh hằng , đó là sự yên lặng tối hậu.

*Nhìn - thường thức và quan sát ,
Những vẻ đẹp chung quanh .
Nét đẹp này là men ngà say ngây ngất ,
Trải nghiệm vẻ đẹp xung quanh .
Bạn sẽ quên những điều nhỏ nhặt ,
Và trở thành sức sống hồn nhiên -
Chuyển động không dừng dứt .*

Kính thầy ,

Thầy của Kyozan hỏi :

“ Kinh Đại Niết Bàn có 40 chương là giáo lý của đức Phật ;
trong đó có bao nhiêu chương tà giáo ? ” .

“ Tất cả 40 chương ” . Kyozan trả lời .

Thầy nói :

“ Bây giờ không có một ai có khả năng giống con ” .

Kyozan hỏi :

“ Bây giờ phong cách của con thế nào ? ” .

Thầy đáp :

“ Ta chỉ cần ngắm nhìn mắt của con và không quan tâm đến những gì bên ngoài của con ” .

Một hôm có vị sư chất vấn Kyozan :

“ Xin thầy giải thích định luật của trọng lượng hay nguyên lý của thân Vật lý ” .

Kyozan trả lời :

“ Tôi không thể , nhưng có một người giải thích được ” .

Vị sư hỏi :

“ Người đó ở đâu ? ” .

Kyozan đưa tọa cụ ra .

Thầy Isan nghe qua nói:
“ Kyozan sử dụng đường kiếm sắc bén ” .

ZEN bao hàm cả hai thứ : *Tôn giáo và phản bác tôn giáo* . Cho nên nó làm cho mọi người bối rối . Nhưng thực sự chẳng có gì rắc rối . Nếu gọi là tôn giáo thì quá lỗi thời , nó đã chết và bị hoá thạch không còn sức sống , không còn những tấu khúc và những điệu luân vũ . . Phía sau bức màn tôn giáo là bóng dáng chính trị ẩn núp .

Chống lại những điều trên , *ZEN* làm cuộc cách mạng lớn cho nhân loại . Có thể nói qua *Zen* tôn giáo được thanh lọc trở về sự thuần khiết và có thể nâng cao ánh sáng rực rỡ hồn nhiên của những giáo huấn . Có lẽ vì thế *Zen* mang tính chất dị thường không giống bất cứ hình thức tôn giáo nào . Ngay Phật giáo cũng không chấp nhận *Zen* là thuần túy và đức hạnh .

Giây phút trải nghiệm trở thành sự giải thích , triết lý , lý luận là đánh mất sức sống . Nó có thể thu hút một số người (*thường thì số đông !*) và giam hãm họ trong giáo lý khô khan .

Tôn giáo là cần thiết khi bạn cảm thấy cuộc sống là những nguy cơ , bạn không dám đơn độc mạo hiểm trong cuộc sống . Nhưng tuyệt nhiên tôn giáo lại không thể gì để làm gì hay giúp bạn thực sự vượt qua những mặc cảm tội lỗi . Có lẽ vì vậy mà những cơ quan tôn giáo được sáng lập ! như : *Christianity , Judaism , Hinduism , Mohammedanism , Jainism , Buddhism . . .*

Sự thực tôn giáo không những cho bạn những nhận thức lầm lẫn , sợ hãi hoang mang trong tri thức mù sương mà còn ngăn chặn bạn phiêu lưu trên hành trình tâm linh . Bạn có thể tin chắc một điều , khi đã đi đúng hướng quay trở về nguồn cội . Bạn không cần tìm kiếm bất cứ một điểm tựa nào và cứ thế thư giãn , thong dong trôi theo dòng chảy chân chính của khoảng lặng .

Tôi đồng ý *Karl Marx* quan điểm : “ *Tôn giáo là thuốc phiện ru ngủ mọi người* ” . Họ dùng tôn giáo giải khuây , để chạy trốn những phiền muộn qua

nhieu thế kỷ . Tôn giáo chưa bao giờ sáng tạo sự sống mới cho tâm thức hay làm phong phú cho thế gian bằng cái đẹp và năng lượng trong sáng .

Ngược lại nó dạy chúng ta từ bỏ cuộc sống , trốn vào rừng sâu hay sa mạc với định danh là ẩn dật và chọn làm cuộc sống duy nhất . Đức Phật , người có đầy đủ phẩm chất và sức mạnh tâm thức lành mạnh trong sang đã tuyên bố chống lại những người từ bỏ thế gian , và có thái độ tiêu cực hướng về đời sống .

Những người chỉ nhìn thấy quá nhiều gai trên bụi hoa hồng . Nhưng lại quên những đóa hoa xinh xắn và thưởng thức cái đẹp của sự sống . Nếu các bạn nhìn với thái độ tích cực chắc chắn sẽ khẳng định được một điều gì đó mới lạ trong cuộc sống .

Biết nhìn với sự yêu thương , chắc chắn bạn sẽ thấy những nụ hoa xinh đẹp đắm chìm trong làn hương thơm ngát . Lúc đó những gai nhọn giống như người bảo vệ hoa hồng ngăn chặn những kẻ đần tâm phá hoại hương sắc thiên nhiên . Tất cả chỉ là sự vận hành như cuộc đời và không có kẻ thù .

Tôn giáo sợ thay đổi , sợ chuyển động , sợ dòng sông đang tuôn chảy sự sống . Sợ tôn giáo phải thay đổi như dòng chảy . . . Có nghĩa không tôn giáo không tồn tại . Ai biết được mai sau con người có thể biến đổi như thế nào ? .

Mahariva đóng cửa và không có gì bổ sung là *Tirthankara* thứ hai mươi bốn . Đó là con số cuối cùng của *Jainism* . Đây là trò chơi phức tạp . *Mohammed* là nhà tiên tri cuối cùng . Tại sao kết thúc không phải là khởi đầu , có lẽ vì cuối cùng đồng nghĩa với khoá cửa .

Bây giờ vẫn còn *Koran* thánh thiện duy trì như người hướng dẫn tín đồ đi vào con đường mòn . Nhưng không thể nào chuyển hoá tâm thức con người , không thể cải cách môi trường và cũng không thể hiểu thấu được sự sáng suốt thâm nhuần thực thể vào tâm thức .

Chirstian chờ đợi Christ - những trò chơi xảo quyệt . Một ngày nào đó Christ sẽ sống lại , rất gần đây . Hứa hẹn này dường như rất lâu dài . . . Nhưng Christ không trở lại , người chỉ xuất hiện một lần cách đây hai ngàn năm ở Judea . Và bây giờ , ai tuyên bố mình là con của Chúa . . . Có thể đứa trẻ nào cũng có thể bật cười .

Sự kiện Bhagdad , thủ đô của Mohammedanism một người đàn ông bị đem tới Kalif Omar . Ông ta tuyên bố là nhà tiên tri gần nhất của Chúa : “ Mohammed hoàn toàn chính xác , nhưng phải thay đổi và sự sắp đặt của tạo hóa từ trực tiếp từ gốc rễ là cần thiết . Mohammed không thể đi vòng quanh theo phương cách đó ” .

Omar nói : “ Nghe đây , mi sẽ bị đánh đập trong vòng bảy ngày . Bị nhốt trong tù không có nước và thực phẩm . Hy vọng lúc đó mi sẽ thay đổi ý kiến ” , rồi cười ngạo nghễ .

Ông ta nói : “ Đây là những lời cuối cùng nhận được do Chúa truyền trao cho tôi : Người ta sẽ không tin con . Ngay cả những người hiểu biết sâu sắc của Omar đâu tiên sẽ thử thách và sát hạch con . Và tôi đã sẵn sàng đón nhận ” .

Ông ta bị nhốt trần truồng , bị trói , đánh đập , không được ăn uống và ngủ . Đó là sự hành hạ thực sự đau đớn . Sau bảy ngày Omar đến và hỏi : “ Thân ai đang chảy máu ” . Nhưng ánh mắt của ông ta vẫn sáng ngời . Omar hỏi : “ Mi đã thay đổi ý kiến chưa ? ” .

Ông ta trả lời : “ Tôi đã nghĩ đến hay đổi nhưng bảy ngày qua mình chứng cho tôi chính là tiên tri . Chúa ban phước sẽ bị ông hành hạ một cách thô bạo . Có thể ông giết tôi và ông thỏa mãn những với những gì đã làm . Nhưng nó tạo cho tôi sức mạnh bền vững và tự tin hơn . Tôi chỉ còn một chút do dự và cảm thấy hổ thẹn khi gọi mình là nhà tiên tri của Chúa ” .

Cùng lúc đó , một người khác cũng bị trói và giam trong ngục trước đó một tháng . Ông ta không bị kết án là nhà tiên tri của Chúa . Ông tuyên bố : “ Tất cả những nhà tiên tri đều sai lầm bao gồm Mohammed và tôi quyết định là chính mình ” .

Vấn đề trở nên cuồng tín và chính là chủ nghĩa phát xít . Rồi hét lên : “
*Omar , đừng bị lường gạt bởi người đàn ông đó . Sau Mohammed không có chỉ
định bất cứ nhà tiên tri nào ” .*

Tôn giáo là dây thong lọng cột vào cổ con người . Tự do nghĩa là không
tuân theo bất cứ mệnh lệnh nào . Quyết định cuộc đời bạn nghĩa là phản
đối tổ chức , cơ quan tôn giáo , đạo đức hay đặc tính của một tập thể hay
chủng tộc .

Zen có đường lối riêng biệt và sang tạo , chỉ có *Zen* có thể nói là tôn giáo
phi tôn giáo . Vì tôn giáo đã trở thành cơ sở , trung tâm và cấp bậc trong
giới tu hành : Giáo hoàng , Hồng y , Giám mục , Thầy tu

Zen không bị chết trong giáo điều . Giáo lý sắp đặt và định sẵn đã lỗi thời .
Ngày mai đóa hoa mới lạ sẽ xuất hiện trên bụi hoa hồng . Ngày mai lá non
sẽ đơm chồi . Ngày mai dòng nước tinh khiết tuôn chảy từ *Himalaysa* .

Ngày mai không có gì cả , không còn tồn đọng những điều đã biết . Mỗi
một tia sáng bình minh . Buổi đầu của thế giới tinh mơ chung quanh sẽ là
bạn . Nếu không phải thế chẳng qua vì bạn cứ mãi tiếp tục bám giữ quan
niệm cũ xưa .

Zen là chống đối tất cả quan điểm . *Zen* tràn ngập trong tim lòng biết ơn
những sư tử của Pháp . Trong sự tàn lụi tâm thức , con người đã trở thành
nô lệ . Nhưng ít nhất cũng có vài người cất tiếng gầm sư tử tuyên cáo tự
do là vượt khỏi giới hạn .

Đó là những người chân chính . Thật không may mắn những người chân
chính lại không nhiều lắm . Bạn chưa đủ dũng cảm đi vào tận cùng tâm
thức để tìm kim cương và chính nó ban cho bạn toàn thể vũ trụ .

Giai thoại về *Zen* chỉ muốn nói lên không nên quan trọng hoá vấn đề . Có
thể chúng ta rất thông thái , rất triết lý như *Bertrand Russel* viết đề tài toán
học mất khoảng hai trăm năm mươi trang thảo luận chỉ để chứng minh hai
cộng hai là bốn .

Zen giống như đóa hoa dại trong rừng hiện diện khắp mọi nơi . Nó không cần nỗ lực hay cố gắng. Mọi thứ cần thiết đều tùy thuộc vào tâm thức rõ biết của bạn và từ đó bạn nhìn thế giới trong suốt hơn .

Bây giờ cái nhìn của bạn thì đen tối , ảm đạm và giới hạn trong phạm vi rất nhỏ bé . Nếu đi sâu vào trong thêm nữa , bạn rất ngạc nhiên khi thấy thế giới càng lúc càng rộng mở , bao la vô bờ bến không có điểm kết thúc . Trong sự hăng hữu đem đến bạn sức sống trong niềm vui đại lạc . Trạng thái ngây ngất chiều hướng vĩnh hằng .

Zen được tìm thấy qua những câu chuyện ngụ ngôn ngay những đứa trẻ cũng có thể hiểu . Nhưng có thể người lớn lại không hiểu . Người lớn chứa đầy tri thức vay mượn . Họ nghĩ mình đã biết tất cả mọi vấn đề .

Trẻ con thì cởi mở , đơn giản , hồn nhiên chưa vướng bận tri thức . Vận hành của *Zen* với ý nghĩa đem bạn trở về làm con trẻ . Từ đó mới có khả năng có cái nhìn chân thực , tốt long và thương thức . Vì lúc nào nó cũng hiện hữu nhưng bạn chưa bao giờ biết ngắm nhìn .

Một lần Isan hỏi Kyozan :

“ Kinh Đại Niết Bàn có 40 chương giáo lý của đức Phật .

Có bao nhiêu chương ngoại đạo ? ” .

Câu hỏi bất thường và chỉ có thể hỏi trong môi trường *Zen* . Bạn không thể nào hỏi trong tu viện . Tư tưởng như thế rất nguy hiểm . Nhưng đối với *Zen* bạn có thể hỏi bất cứ điều gì . Không thành vấn đề , không có gì quan trọng .

Kinh Đại Niết Bàn là một trong những bản văn được tôn kính nhất trong toàn thế giới Phật giáo . Nó mang những túy Đức Phật thuyết pháp . Được gọi là Đại Niết Bàn vì bản văn chỉ định mấu chốt nơi nào bạn trở về và tiến trình làm sao giúp bạn trở về . Đầu tiên , bạn yên lặng , khi đã yên lặng bạn phải thấm sâu hơn nữa .

Bạn bắt đầu cảm nhận mình không còn thân , cũng không còn thức . Bạn sống trong thân vật lý nhưng không đồng hóa với thân vật lý . Bạn xử dụng thức nhưng không làm nô lệ của thức .

Khi sự yên lặng thấm sâu đến sự trầm mặc và thanh thản . Có nghĩa sóng đã yên biển đã lặng . Bất ngờ bạn nhận diện bạn chỉ là nhân chứng . Nhân chứng của cả thế giới , nhân chứng của thân và tâm .

Thuần khiết chỉ là nhân chứng , trong suốt . Là cơn gió thoảng thơm ngát . Thế giới “ *Niết bàn* ” nghĩa là thối tắt cây đèn cây . Đức Phật dùng chữ rất đẹp để nói lên cái tối hậu .

Khi bạn tan biến trong đại dương bao la vô tận thì giọt sương cũng tan biến hay có thể nói giọt sương tan biến trong đại dương hay ngược lại . Nhưng phải có điều gì đó phải biến mất , chẳng hạn nếu thối tắt ngọn nến . Tất cả sẽ hoàn toàn yên lặng và bóng tối .

“ Tất cả 40 chương ” Kyozan trả lời .

Isan không chờ đợi , không mong mỏi nhiều như thế . Lời của Đức Phật và *Kyozan* trả lời đều là ngoại Pháp ! . Bản văn được thốt ra từ nơi Ngài không thông qua sách vở , nghiên cứu . Có nghĩa *Isan* đang dạy kinh Đại Niết Bàn hay Kim Cương Thừa . Đừng bám chặt vào kinh điển . Vì tất cả chỉ là những bước đầu tiên làm nền tảng tâm linh đưa ta đến bản ngã tự tan biến .

Nếu chỉ tư duy về những lời đức Phật . Bạn bắt đầu say đắm và bám chặt vào Pháp . Sự tham chấp rất dễ dàng hiện diện khi bạn bắt đầu mê say sách vở hay kinh điển . Và kinh Đại Niết Bàn chứa đựng sự huy hoàng , rực rỡ và quá tuyệt hảo , quá đẹp . Mỗi một từ lại chứa quá nhiều ẩn ý . Và một điều không thể tin được là có người làm cho ngôn từ bay bổng theo điệu luân vũ như thế .

Và cứ thế người ta nhảy vọt vào thế giới yêu thương đầy rộng mở . Tuy kinh Đại Niết Bàn không từ chối hay phủ định bạn . Nhưng nó chỉ là quyển sách chết với giấy và mực - ngoài ra không có nghĩa gì cả .

Kyozan nói tất cả là ngoại giáo - có nghĩa ngôn từ chỉ là sự dội lại của sự thật từ rất xa . Đừng bám vào tiếng vang mà nên ngược lại . Ai là người khám phá chân lý ? . Nên tránh sự lập lại , đừng mù quáng . Tất cả Phật là gì ? . Chỉ là cái bóng của chân lý , chỉ là sự vang dội tính bất diệt của bản thể tự nhiên .

Những trải nghiệm họ đã nói nhưng đừng bám chặt vào giải thích . Vì đó là chướng ngại làm bạn khó khăn dẫn bước . Đầu tiên rõ biết bản thể rất khó khăn , vì làm sao có thể chuyển đạt . Ngôn ngữ lại bất toàn , không có khả năng chuyển tải trọn vẹn . Bất cứ những gì họ nói , nhìn hay tìm thấy không giống như họ từng trải nghiệm .

Giải thích rất xa với chân lý . Chân lý bị ngôn ngữ phản bội và lừa dối . Học trò thường nắm giữ những điều chết . Thật tai hại , và họ bắt đầu bình luận dựa theo quan điểm của họ rồi biến tấu thêm những ý nghĩa đom đặt . Hay làm thầy để giảng dạy con đường giải thoát đom đặt . Thế rồi chân lý bay tận phương trời nào đó không còn tung tích . Ngay cả tia sáng đơn độc cũng không thể va chạm . Vì thế , những ẩn sĩ giữ bí mật và yên lặng .

Khi *Kyozan* nói là vượt qua ngôn ngữ vì ngôn từ không đủ khả năng chứa đựng sự thực . Nhưng vẫn có những phương cách riêng biệt để chúng ta khám phá sự thực , và cũng có vài phương tiện có thể giúp ta đi vào thiền định .

Phải liệng bỏ thức qua một bên . Nó không còn cơ hội phiên dịch và như thế bạn bắt đầu đi sâu vào tận bên trong , nơi đời sống bạn phát sinh . Giống như hoa hồng trở về nguồn gốc . Tinh hoa sức sống , sự biến hiện hoa và lá . Một khi trở về nguồn , bạn sẽ biết được vận mệnh tối hậu .

*Vị thầy nói :
“ Bây giờ không một ai có khả năng giống con ” .*

Một cách rõ ràng . Nếu chữ viết vô nghĩa , là xuất phát từ ma quỷ . Như thế không có gì để nói . Không thông báo và không truyền đạt . Không

trao đổi . Thiền là không đối thoại , là bước ra khỏi thức và từ từ tiến tới thực thể của đại dương .

Kyozan hỏi :
Bây giờ phong cách con như thế nào ? ” .

Bây giờ ta phải làm gì đây , ngay lời đức Phật cũng là tà pháp , là ma quỷ . Vậy như thế nào ? . Khi dạy mọi người , thầy không thể không dùng phương tiện ngôn ngữ .

Vị thầy đáp :
“ Chỉ cần nhìn vào mắt con ,
thầy không quan tâm đến hiện tượng bên ngoài
(hành vi và ngôn ngữ) ” .

Những người có sức mạnh độc lập và muốn tiến bộ chẳng bao giờ lưu ý đến những hành vi tu tập bên ngoài . Khi tâm trong suốt , nó tự vận hành theo trật tự chuyển động . Lúc ấy bạn có thể nói về hiện hữu .

“ Nhưng bây giờ , tất cả tùy thuộc vào bạn . Nếu bạn muốn tôi thở , tôi sẽ thở . Nếu bạn muốn tôi dừng hơi thở , tôi sẽ không thở . Từ bây giờ tôi tách khỏi cuộc sống , từ bây giờ tôi tan biến ” . Đó là ẩn ý của Isan : “ Ta nhìn vào mắt con , con phải hiểu những gì ta nói . Ta không quan tâm về thế giới bên ngoài ” .

Khi tỉnh thức , bạn trở về với vũ trụ . Bạn không còn nữa (vô hiện hữu) . Thảo mộc , chim chóc nói chung muôn loài đều được nuôi dưỡng . Thế thì tại sao chúng ta không được nuôi dưỡng ? . Thực ra bạn chính là vương tử các loài hoa , là vua của vũ trụ . Khi tỉnh thức bạn nắm cái vô hạn trong bàn tay . Nhưng ngay bây giờ , tất cả phải được vun xới , nuôi dưỡng xuyên qua sự sống và không cần lo lắng .

Xin thầy giải thích nguyên tắc vận hành thân vật lý .

Quan điểm này thể hiện sự khiêm tốn . Nó biểu lộ và lột tả tính hồn nhiên và đơn giản . Nếu không thể giải thích thì không nên cố gắng . Đơn giản chấp nhận không thể nhưng vẫn có người minh chứng . Trong bản văn

xem như phi lý . Ông ta thắc mắc , và bạn đưa cái gối là người có thể trả lời câu hỏi .

Cái gối tượng trưng cho an nghỉ , thư giãn toàn diện . Lắng sâu vào tâm thức thế giới bên ngoài trở thành mộng . Khi thế giới bên ngoài là ảo , bạn trở về gốc . Đó là câu trả lời . Trả lời bằng sự trải nghiệm trong khoảng lặng tốt cùng

Vị thầy nói :

Kyozan xử dụng đường gươm sắc bén .

Một người bình thường chắc chắn không hiểu gì . Chỉ người có cơ trí bén nhạy và sắc bén như ánh chớp mới có khả năng am hiểu . Một câu trả lời tuyệt hảo , tuyệt đẹp được buông ra . Nhưng bạn bối rối , lúng túng . Bạn nhìn cái gối và tự hỏi làm sao vật vô tri có thể giải thích những điều thắc mắc .

Tuy vậy , Zen rất tầm thường và tất cả bí quyết là căn cứ theo thực hành . Qua phương tiện đưa cái gối , Kyozan nói : “ Những điều không thể nói được là những điều cần phải trải nghiệm . Tuy nhiên chỉ cần thư giãn , hoàn toàn thư giãn và thư giãn trọn vẹn ” . Đó là những điều chúng ta làm việc ở đây mỗi ngày . Thiền dẫn bạn đến sự an nghỉ tối hậu .

Isan bình phẩm Kyozan xử dụng đường gươm , vì đa số không thể nào hiểu tận tường và triệt để , nên phê phán Zen phi lý . Thường thì vị thầy nhìn thấu suốt tận bên trong đệ tử và nói lên một điều hay chỉ rõ cho học trò có thể hiểu . Không vị thầy nào hung bạo , thiếu lòng từ đưa dao bén cho con trẻ đùa vui .

Basho viết :

*Giọt sương ,
Làm sao rửa sạch
Bụi của thế gian .*

Trải nghiệm chân lý sự thực hiện tiền là lau sạch bụi bám tấm gương tâm thức . Giọt sương tuy nhỏ bé nhưng có thể lau sạch tấm gương tâm thức tận bên trong . Nó đã tích lũy quá nhiều bụi trần .

Khi không còn bụi , bạn có thể nhìn mọi sự việc một cách sâu sắc . Ẩn hiện bên trong cuộc đời rất hình thức . Thế giới tràn đầy sự yêu thương , thế giới đã an lạc . Thế giới có những điều luân vũ của niềm vui vô tận . Nhưng thế quyền và chính trị đã làm cho nó thay đổi phương hướng bằng sự điên cuồng trong tranh đấu .

Khi có nhiều người tỉnh thức (*trở về Phật tánh*) . Họ chỉ cần nhớ lại bản thể tự nhiên , có thể cả thế giới được bao phủ bằng ánh sáng hoàn toàn khác lạ , hương vị sống tinh khôi mang tính vĩnh hằng . Bây giờ , với những gì chúng ta đã làm , có nghĩa tất cả trở thành dơ bẩn và biến thế giới thành thảm kịch . Mỗi bước chân hướng về bi kịch cuối đường hầm là sự hủy diệt .

Kính thầy ,

*Khi sống với Kyozan ,
Ryusen là vị sư quản lý về bếp núc , thực phẩm
Một hôm , có vị tăng rất kỳ lạ đến khất thực .
Ryusen chia cho ông ta phần của mình .
Kyozan biết được và gọi Ryusen đến hỏi :
“ Có vị tăng đã tỉnh thức mới vừa đến .
Ông có cho Ryusen thực phẩm không ? ” .
Ryusen : “ Ông ta từ chối và tiếp tục đi khất thực ” .
Kyozan bình luận : “ Ông đã nhận lợi ích ” .*

Muốn hiểu sâu ý nghĩa của Zen không thể hiểu theo lối thông tục . Vì Zen không quan tâm đến ngôn ngữ hay cách xả giao thông thường . Zen có đường lối riêng chính nó và độc nhất .

Vì vậy người dự thính rất sợ bước vào dòng nước chảy của Zen . Có thể họ cảm thấy luồng gió mát lạnh nhưng không thể hiểu được cốt tủy .

Trong thế giới , *Zen* đóng góp cho nhân loại một ngôn ngữ và cách truyền thông đầy mới lạ . Sự trao đổi tươi mát đầy trong sáng .

*Ban mai tinh mơ ,
Hoa sen hé nở .
Zen đây mới lạ ,
Bình minh bừng sáng .
Hoa sen nở rộ -
Giọt sương lung linh ,
Trên cánh sen xanh .
Long lanh hơn cả ,
Loài ngọc trai quý .*

Nội dung của *Zen* mang tính chất nhẹ nhàng , thanh nhã nhưng đừng đặt *Zen* vào bất cứ hệ thống phân loại nào . . . Tôn giáo quá nghiêm trang , cứng ngắt và trái tim bị chà nát trong sự khô khan và cằn cỗi với triết lý mù sương , thiết lập lâu đài trong không gian mờ ảo . Những cung điện rực rỡ nhưng chẳng đem lại hương vị mới lạ hay phương thức chuyển hoá nào cho thế giới .

Bằng phương cách nào đó , *Zen* gom tất cả những thứ con người đã sáng tạo nhưng cách tiếp cận có tính chất mỹ thuật hơn . Tất cả những gì tôn giáo nói , bàn luận về chân - thiện - mỹ . Trên thực tế tất cả những điều ấy cũng như *Chúa , Satyam , Shivam , Sundram* đã được người xưa nghiên cứu từ lâu .

Có ba cánh cửa hay ba tầng lớp : *Satyam* khó khăn và đòi hỏi thật khắt khe . Nhưng họ chẳng bao giờ làm những việc phiến toái như truy vấn để biết chân lý là gì ? . *Chúa - Trời - Phật . . .* ; hình như là cái gì đó xa vời , ở tận phương trời nào đó .

Có một khoảng cách quá lớn có thể làm nản lòng người muốn tìm hiểu . Và con người không đủ dũng cảm để phiêu lưu trên hành trình nội tại với cái đẹp rất gần , rất thân thiết ẩn chứa trong những đóa hoa , tiếng chim hót hay tiếng cu gáy đơn độc trong rừng sâu kêu gọi tình yêu .

Tiếp cận Zen là khám phá thực tại chuyển động . Nhưng nó không gàn dở như con người triết học có khuynh hướng thiên về cái phải “ là ” . Zen bình an và giản dị hơn . Đó là tại sao không có một triết gia nào trong lịch sử có thể biểu lộ bản thể trong suốt , và nói lên từ quan điểm nào có thể trở về Phật tánh .

Những triết gia có thể nói rất nhiều đề tài , với những nội dung vượt cả sự rõ biết của chính họ . Nhưng nếu bạn nhìn thẳng vào phong cách mà họ sống . Thực ra chẳng khác gì những khờ khác (*chưa từng biết thế nào là triết học*) . Tất cả chỉ là những tư tưởng bay bổng , những giấc mơ về thiên đường được xây dựng trên cát .

Zen rất gần gũi với âm nhạc , cách tiếp cận rất thi sĩ . Zen sống trong sự hài hòa tiết điệu gần như những vũ công hay như người tình . Cư xử trong cuộc sống với đôi bàn tay yêu thương và mở rộng . Trong hành động bạn xuất hiện và bạn sẽ tan biến trong lòng tử tế .

Dù sống hay chết , bạn vẫn là phần tử của vũ trụ . Zen không nói về Chùa - Phật hay thiên đường . Vì lý do đơn giản không có con người nào có thể mệnh danh là . . . để đại diện cho cộng đồng .

Toàn thể năng lượng sự sống hằng hữu lúc nào cũng chuyển động và có thể nói là : “ Không có sự chết ” . Và khi chuyển động này trước khi hoàn tất tức thì sự vận hành kế tục đã xuất hiện . Sự tan biến chỉ đơn giản như tạm thời nghỉ ngơi để vận hành tương tục . Vì thế ở đây không bàn thảo về Chúa - Phật – cõi trời . . .

Zen chưa bao giờ nói về điều đó cả . Chúa hay Phật có thể là những tảng băng giờ đã trở về thành nước . Cũng có nghĩa hình thể tan biến trong sự sống . Chúa hay Phật không phải là cá nhân hình tướng mà chỉ sự hiện hữu trong sự sống .

Tôn giáo rất quan tâm về Chúa , Phật , Trời , Thiện , Ác ; rồi sáng tạo ra những giáo điều khô cứng . Thế rồi tất cả trở thành định kiến nên không thể cải cách để phù hợp với nhịp sống .

Nếu nhìn thẳng thẳng vào sự thực không chút sợ hãi ; cũng có thể nhìn thấy tính bám cứng vào quyền lực một cách ngu xuẩn . Tính khờ dại không thể nào là Chúa hay Phật . . . Chỉ tội cho những tín đồ đáng thương và đang đau khổ trong bàn tay giáo quyền .

Ai tạo ra voi . Chúa hay trời ? . Kể cả loài khỉ vượn cũng được mệnh danh là người của cõi trên . Có người còn thờ cả cây cối hay đất đá ! . Lần đầu tiên hoàng tộc Anh khởi sự dự án làm đường ray xe lửa . Họ gặp nhiều khó khăn , trong việc đặt những trụ đá sơn màu đỏ để biểu thị dặm đường (*miles*) để nhận dạng .

Nhưng nó trở thành đề tài phức tạp . Cả làng đem bông và bánh ngọt đến . Tuyên bố thượng đế hay Chúa đã đến làng của họ . Những viên chức Anh cố gắng giải thích : “ *Các ông làm gì thế ? . Chỉ là những tảng đá mà thôi !* ” . Cả làng cười rộ lên : “ *Ông không hiểu . Không phải đá mà là ký hiệu biểu tượng Trời Ganesha* ” .

Tại sao màu đỏ lại quan trọng như thế ? . Đó là màu tượng trưng cho máu . Tuy không thể cắt máu rưới lên *Ganesha* , nhưng bạn có thể sơn . Và không một ai nghĩ sự kết nối này là từ nguyên nhân đầu tiên dâng cúng cho Trời *Ganesha* cách đây mấy ngàn năm . Con người chặt đầu và lấy máu con người dâng tế .

Sau này văn minh hơn họ dùng trái dừa thay thế cái đầu và màu đỏ tượng cho máu . Nhưng nếu bạn vạch rõ vấn đề : “ *Các ông ở trong sự nguy hiểm vì . . .* ” . Thế là bạn làm tổn thương đức tin về tôn giáo của họ . Như thế *Zen* có nghĩa là tôn giáo thuần khiết - phi tôn giáo .

Trước khi bình phẩm bản văn trên . Tôi xin nói một đoạn tiểu sử :

Ryusen là đệ tử *Kyozan* . Ông xuất gia từ lúc bảy tuổi theo thầy *Daiji* để tu tập *Zen* - đệ tử của *Hyakujo* , sau đó đến *Kyozan* để nhận sự chỉ dạy của ngài , và ông trở thành người hoàn toàn tỉnh thức . Khi *Ryusen* sắp chết . Giữa đêm ông gọi các tu sĩ : “ *Nếu các ông tận dụng tâm trí ba cõi - đó là Nirvana (Niết bàn)* ” . Nói xong , ông ngồi theo thế hoa sen , rồi qua đời .

Con người sâu lắng trong thiền định sẽ trải nghiệm nhiều về sự chết . Bất cứ nơi nào ngang qua , chẳng bao giờ họ trở lại . Rất đơn giản , chết cũng có nghĩa không gì để làm với cuộc sống .

Chết là cánh cửa . Đi vào cái chết là di chuyển vào cánh cửa vũ trụ . Nếu bạn khỏi cửa , bạn chuyển hướng hiện hữu vào thế giới con người . Chẳng qua chúng ta mãi sống theo bên ngoài (*hiện tượng*) , nên sợ hãi cái chết .

Xuất phát từ sợ hãi điều khác lộ diện (*móc xích*) : Bạn tin vào Chúa - Phật , tin vào Đức cha , giám mục hay Thầy tu . Thế rồi bạn đi đến nhà thờ , chùa . Bạn bắt đầu tập tuyệt thực , tôn thờ . Có nghĩa làm tất cả mọi vấn đề phát xuất từ nỗi sợ hãi , hoang mang . Và những gì làm từ nỗi sợ hãi không phải là tôn giáo chân chính . Mấu chốt này rất thuần túy , và bất cứ điều gì mập mờ , hoang mang không thể nào dẫn bạn đến sự thực .

Chân lý cần dũng cảm , sự quyết tâm và kiên trì . Tất cả bắt nguồn từ tìm kiếm tình yêu . Thẩm tra là người tình , người đó cố gắng tìm kiếm phương cách làm người yêu đi đến tận cùng . Nhưng tình yêu thông thường của thế gian chỉ nên là phương tiện hay bàn đạp .

Tôi không phản bác tình yêu , rất đơn giản vì bạn sẽ được học hỏi một điều gì đó trong từng mảnh vụn mỗi khi tan vỡ . Và mỗi cuộc tình đều ban thưởng cho bạn tính cẩn thận , trưởng thành và tính chất nguyên vẹn .

Nhưng tình yêu bị giới hạn , bởi xã hội quy định bằng con dấu để xác tín cho cuộc tình là sự thật . Thế thì bất cứ vấn đề gì , nội dung phải bị khống chế trong khuôn khổ để rồi tàn lụi . Khi tình yêu trở thành hôn nhân được minh chứng bởi luật pháp và tôn giáo . Đồng nghĩa đã lạm sát tình yêu .

Nếu tình yêu được tự do bay bổng nhưng nó không phải là sự lạm dụng , từ từ bạn sẽ đi đến bản thể nội tại . Bạn bắt đầu có cái cười trong lành và tất cả tùy thuộc nơi bạn . Người tình và tình yêu không còn phân đôi . Tình yêu là sự sai lầm , nếu còn lệ thuộc vào đối tượng . Ngoại trừ , khi rõ biết tình yêu và người yêu – không phải một không phải hai .

Ở Ấn độ , có những bức tượng tạc đẹp nhất , rất cổ xưa . Biểu tượng được khám phá trong lần khai quật của *Harrapa và Mohanjo Daro* . Tượng *Ardhanarishwar* , phân nửa là nam và phân nửa là nữ . Tượng trưng “ Sự Hiểu Biết Sâu Sắc , hiểu thấu bên trong sự vật ” .

Carl Gustav Jung đưa ra ý nghĩa của tượng là gì ? . Tâm lý học nhận định rất thấp , ông cho rằng trong người nam có tính người nữ và ngược lại . Đúng , vì bạn sinh ra do sự phối hợp giữa cha và mẹ . Làm sao có thể tuyệt đối là nam hay hoàn toàn là nữ ? . Đến đây ông ta dừng lại . Nhưng bức tượng cần sự nổ tung của tâm thức toàn diện sâu sắc hơn thế nữa .

Có thể nói nếu đi sâu vào thiền định , khoảnh khắc xuất hiện khi nhận ra người tình bất phân ly với thực thể - hoàn toàn đồng nhất . Cũng có nghĩa : “ Người yêu và người tình không phân chia đưa bạn đến điểm đỉnh rõ biết ” .

Ryusen đi từ vị thầy đến vị thầy khác với tấm lòng cởi mở , thành thật , dễ tiếp thu cùng chiếc bát khát thực . Cuối cùng ông ta tìm được *Kyozan* . Và là trải nghiệm kỳ diệu . Khi bạn tìm được vị thầy , tận sâu trong trái tim có rất nhiều rung động , thốn thức theo những điệu luân vũ .

Từng tế bào đều nói lên lễ hội chúc mừng bạn vừa tìm được vị thầy chính thống . Gặp được *Kyozan* , có nghĩa con đường bắt đầu kết thúc . Và ông sống với *Kyozan* cho đến khi hoàn toàn tỉnh thức .

Ông lập một tu viện trên núi và đêm cuối cùng rời khỏi thân vật lý . Ông cho gọi tất cả học trò hãy chờ đợi vì giữa khuya ông sẽ ra đi . Đó là truyền thống của *Zen* , giây phút cuối cùng có thể thầy sẽ tuyên bố một thông điệp quan trọng nhất còn ẩn kín . Vì thầy sẽ không còn hiện hữu .

Ryusen : “ Nếu các ông tận dụng hết năng lượng tâm thức của ba cõi . Đó là Niết bàn ” . Nói xong ông ngồi theo thế hoa sen rồi ra đi . *Ryusen* muốn nói gì ? . Theo Đức Phật : “ Có thể phân chia ba phần : Thân , Thức và Tâm và mỗi một phần nó có chức năng và nhiệm vụ riêng của nó ” .

Thân vật lý có sự vận hành riêng của nó . Nếu không chúng ta không có khả năng tồn tại . Thân có những sự vận hành như máu tuần hoàn , thực

phẩm được biến chế thành chất dinh dưỡng để cung phụng cho những thành phần khác . Máu cần vận hành liên tục và nếu không nhận đủ không khí trong vài phút , bạn sẽ chết .

Thân và tâm hoàn toàn độc lập . Khi ngủ , trong giấc ngủ có thể bạn quên hơi thở . Thực tế ngay cả lúc thức bạn cũng không thể nhớ . Nhưng chỉ cần nhớ vài phút là bạn đúng hướng .

Thí dụ bạn để cái đồng hồ đeo tay trước mặt . Bắt đầu nhìn và bất ngờ bạn quên nhìn . Bạn nói : *"À ! cái đồng hồ chơi nơi nào rồi !"* . Bạn thường lãng quên những công việc gì đang làm . Mỗi khi nhớ lại , bạn hối tiếc . Rồi lại phí thời gian để được quên . Chỉ cần quay trở lại và nhớ . Nhưng phải cần rất nhiều năm tháng để duy trì sự liên tục không đứt đoạn .

Thức cũng vậy , không lệ thuộc vào thân . Nếu mổ lấy bộ não và đặt trở lại đúng vị trí . Không thể tưởng tượng được bạn hoàn toàn không hay biết hay ý thức bộ não đã được lấy ra khỏi thân . Cũng không thể biết có cái gì khác biệt khi mổ xẻ .

Khi thầy sắp trở về vô thường ông nói với hàm ý : *" Nếu có thể hình thành tâm - thức và thân đồng bộ , bạn đến đích . Bây giờ không còn nữa , ta sắp rời bỏ thân vào canh khuya . Là vì nếu đi vào ban mai mọi người sẽ biết và vì yêu thương và tôn kính , họ sẽ ngăn cản ta . Nên ta bỏ thân giống như kẻ trộm và chỉ cần ghi nhớ những lời ta nói như lời cuối của sự hiểu biết "* .

Trở về bản văn . Có những điều có thể nhìn thấy và những sự việc vi tế cao quý hơn bạn không thể thấy . Tỉnh cò trong tu viện , có vị tu sĩ hỏi Ryusen là người có trách nhiệm quản lý thực phẩm trong tu viện . Nhưng không có gì để chia sẻ , ngoại trừ phần cơm Ryusen .

Đó là cái mọi người có thể nhìn thấy . Kyozan rõ sự việc . Ông cho gọi Ryusen và hỏi : *" Bậc tỉnh thức vừa mới đến . Ông có bố thí thực phẩm cho ông ta không ? "* , là muốn hỏi : *" Ông có gì để đáp lại lòng tốt ấy không ? "* . Ryusen đáp : *" Ông ấy phủ nhận và tiếp tục khát thực "* . Kyozan nói : *" Ông nhận được sự lợi ích phi thường "* .

Ryusen cho đi phần thực phẩm nhỏ bé , ai cũng có thể thấy . Nhưng người tỉnh thức lại làm việc kỳ diệu là kỳ trút xuống *Ryusen* trận mưa an lạc , hạnh phúc chan hòa trong nguồn sáng và tình thương .

Với con mắt thường không thể nhìn thấy , nhưng với người có cùng trạng thái tâm thức và sáng tỏ rõ biết sẽ nhìn được . *Kyozan* biết nhưng muốn xác tín *Kyusen* nhận tấm lòng của người tỉnh thức bố thí hay không ? .

Trong bản văn gọi là tu sĩ kỳ lạ . Nhưng *Kyozan* gọi người tỉnh thức hay bậc thức ngộ . *Kyozan* đơn giản nhìn sự trao đổi . Những gì *Ryusen* bố thí là vật chất . Nhưng người tỉnh thức bố thí tâm linh được nhìn thấy từ cái nhìn và lắng nghe trong khoảng lặng . *Kyozan* nói : “ Ông nhận được công đức lớn ” .

Đức Phật chỉ rõ sai lầm về quan điểm rất vi tế của *Hinduism* . Thí dụ , Tu sĩ *Hindu* qua nhiều thời đại được gọi là *Swami* - bậc thầy . Nguyên nhân riêng biệt là nhắc nhở ông ta là bậc thầy , không bị chinh phục qua thức hay bất cứ ai . Nhưng vẫn còn nguy hiểm .

Nguy hiểm khi được gọi là bậc thầy , bắt đầu sẽ nghĩ mình như bậc giác ngộ , người công bố thông điệp . Thực ra đó chỉ là thực phẩm nuôi dưỡng sức mạnh vô minh . Vì như thế , hay thấy mình là thế tức thì đánh mất khoảng lặng . Đức Phật không gọi học trò là “ Thầy ” mà gọi : “ Hành cước tăng ” .

Tại sao lại gọi thế - Vì bạn cần mở rộng , cởi mở , khiêm cung , hòa ái giống như người hành khất . Bạn nhún nhường và hạ thấp để nhìn sự sống đang tuôn tràn và cho sự trưởng thành như thế nào . Bạn thấp xuống hơn nữa , tầm thường hơn nữa với thái độ khiêm tốn mới có thể tìm được vị Thầy . Đó là sự thay đổi hoàn toàn từ danh hiệu Thầy đến hành cước tăng .

Đức Phật gọi hành cước tăng với ý nghĩa đặc biệt là tôi luyện chất liệu thô thành vàng ròng . “ Có những ngón tay tôi luyện sự việc thành vàng . Cũng có những ngón từ danh thức trạng thái vô ngôn ngay tức khắc ” *Issa* viết :

Chim gáy lời than thở -

*Đặc biệt chẳng gì để làm ,
Ngay cây đã có quả đầy gai .*

Cái nhìn của Zen là mọi sự việc có vị trí - thời gian và không gian chính nó . Bạn chỉ cần thư giãn - Thế thôi . Không cần làm gì để thế giới tốt đẹp hơn ; Cái tác ý hay cố hành động chỉ làm vấn đề trở nên tồi tệ và xấu hơn .

Người làm biếng vì nhận ra sự bất lực (Người không còn khao khát làm cái gì để mong muốn cải tạo thế giới) , có phẩm tính rất đặc biệt : “ Chẳng bao giờ làm phiền đến một ai ” .

Người làm biếng không thể nào là Genghis Khan giết ba mươi triệu người . Cũng như không là Tamerlance giết bốn mươi triệu người . Như những nhà lỗi lạc phi thường Nadirshah , Alezander , Napoleon , hay những nhà độc tài Ivan , Stalins , Mussolinis , Adolf Hillers . . .

Người làm biếng có điều tốt đẹp là không đem lại rắc rối cho ai và tránh xa những phiền toái . Các bạn có thể không nhìn thấy người làm biếng đức hạnh đang ngồi trước mặt các bạn . Họ chưa bao giờ làm bất cứ điều gì , vấn đề tốt hay xấu cũng chẳng bao giờ xuất hiện trong tư tưởng .

Chương 1

Kính thầy ,

Một tu sĩ hỏi Isan :

“ Cần hàm dưỡng cuộc sống tâm linh sau khi tỉnh thức ? ” .

Isan đáp : “ Rất cần thiết bởi vì còn thuộc tính củ ” .

Rồi ông nói tiếp :

*“ Đầu tiên những gì ông nghe được chấp thuận bởi thấy hợp lý ;
và đến khi tri thức lâm lẩn vì tế được chuyển hoá vì tế .*

*Tâm ông trở nên sáng và bén nhạy ,
chẳng trở lại tâm nghi và tri thức mù sương không còn can thiệp .*

*Tuy nhiên ,
trong những giáo huấn tinh tế lại không đồng .*

*Ông làm sao nhận biết qua trực giác
và làm sao ứng dụng trong từng hoàn cảnh và môi trường .
Nếu được như thế , ông mới có tư cách ngồi trên ghế ,
mặc áo Tăng tượng trưng nghệ thuật sống chân chính của vị thầy .*

*Đúc kết ,
Điều quan trọng tôi hậu là nhận biết tính chất chính xác
hay nguyên nhân nền tảng , không cho tỳ vết cho dù là tinh tế .
Không một điều gì có thể bị loại trừ ” .*

Đây là một trong những sự kiện quan trọng nhất cho người tìm hiểu sự phân biệt giữa nuôi dưỡng trạng thái và tỉnh thức . Bạn có thể nuôi dưỡng trạng thái nhưng đó chỉ là ma túy và sự nghiện ngập . Bạn có thể tin như thế , vì tin tưởng không thể là sự thực . Cho toàn xã hội ủng hộ , vẫn không thành vấn đề . Chân lý không cần hỗ trợ vì sự thực chân chính sẽ tự hiển lộ .

Làm sao có thể nuôi dưỡng trạng thái nếu chưa nếm được hương vị ? . Đơn thuần bạn chỉ có thể mô phỏng trạng thái tỉnh thức của người khác . Người tỉnh thức lại có tính chất riêng biệt trong phẩm tính độc nhất . Không phải ai cũng có thể là *Isan* .

Bạn vẫn là con người cũ có học thức , lớp tri thức tô điểm , nuôi dưỡng bao bọc . Chắc chắn nó còn nguyên vẹn những hoạt động của thức , và sự giác ngộ là vượt ra khỏi thức vay mượn . Vì thế không một ai có thể nuôi dưỡng sự tỉnh thức .

Sau khi tỉnh thức xảy ra bất ngờ ? . Bạn có thể tu tập theo phương pháp nhưng không bảo đảm kỹ thuật sẽ dẫn bạn đến giác ngộ . Nhưng sống cùng vị thầy đang theo từng bước nhỏ bạn chuyển động , sẽ có ích . Vì họ có thể giúp và nâng đỡ .

Nhà huyền học Ấn độ ; Gora thường nói : “ Gora người thợ gốm rất nghèo , nhưng ông ta đạt đến đỉnh cao không khác gì Gautam Buddha ” . Đương nhiên ngôn ngữ bình dân vẫn có diễn đạt rõ ý hơn những lời khách sáo , bóng bẩy .

Gora nói người thầy xử dụng đôi bàn tay như người thợ gốm chạm vào đất sét và ông xoay vòng cái chậu từ đôi bàn tay để chế tác thành vật hữu ích . Có nghĩa vị thầy dùng đủ phương tiện thiện xảo để có thể giúp bạn trở về với bản thể . Tất cả chỉ là một cái đẩy nhẹ từ hoàn cảnh hay vị thầy và chính mình .

Khi thế giới củ rích đầy rối rắm và cuồng loạn không còn nữa . Bạn bước vào chân trời mới . Có thể nói hoàn toàn bất ngờ và đầy ngạc nhiên , vì bạn không thể chuẩn bị và biết trước cái gì sẽ xuất hiện .

Vị thầy thì không ngạc nhiên , vì ông đã chuẩn bị từng góc cạnh như : Đánh đập la mắng thậm chí hét vào mặt để có thể bạn tự đánh thức . Thực sự ông hoàn toàn tôn trọng bạn . Điều ông muốn là bạn mất đi những quan kiến bám chấp và những trang bị cho tâm thức hoàn toàn lần lữa .

Bằng mọi phương cách thầy đặt bạn vào tình thế nguy ngập , gần như tuyệt vọng . Đẩy bạn đến bên bờ vực thẳm và bạn cần bước thêm bước nữa . Bước nhảy quyết định và bạn dám lao vào . Tức thì mọi việc sáng tỏ và nhận ra rằng vị thầy tốn quá nhiều công sức cho mình .

Tất nhiên vị thầy phải là người hoàn toàn sáng tỏ và rõ biết . Những vị thầy bình thường hay học giả không thể nào làm được vì họ chỉ có thể truyền đạt kiến văn , trang bị cho các bạn những tri thức chết đầy lăm lăm . Do đó mới có sự huyền diệu và những vị thầy như thế hiếm hoi như hoa ưu đàm .

Sự kỳ diệu gần như đầy bí ẩn nhưng nó lại rất đơn giản và tầm thường . Nhưng bạn không thể nào hiểu và tin được . Bạn không thể tin vào những điều giản dị từ vị thầy có thể đem đến cho bạn một thông điệp hay sẽ

chuyển hóa tâm thức bạn để đi vào trải nghiệm lạ lùng nhưng đầy chân thật

.

Người thầy có rất nhiều phẩm tính tiềm ẩn . Chỉ để giúp bạn đi con đường xác thực , ông kích động sự mong mỏi tiếp cận hợp lý để chuyển biến những được xem là điều phi lý bằng những thực nghiệm rõ nét , tường tận và quả thật tuyệt vời . Ông hướng dẫn phương cách tu tập , thiền định theo từng góc cạnh tâm thức khác nhau .

Không ai biết điểm xuất phát từ đâu , đông , nam , tây , bắc ? . Bạn hoàn toàn dễ bị tri thức công kích hay áp đảo . Vị thầy lại rất từ tốn , chậm rãi đến mức độ lạnh lùng ghê lạnh hay bị bỏ rơi .

Không phải thế , ông biết rất rõ ràng góc cạnh nào bạn dễ bị khiêu khích và nhược điểm bạn chỗ nào . Bạn bị tấn công có thể là rất mạnh có thể bị tổn thương , bởi vì điểm yếu đuối nhất trong những liên kết tri thức cần những cú đâm trực diện đau nhất , mạnh nhất . Có thể nói gần như là sự thô bạo .

Tự do , sự tỉnh thức của bạn là tác phẩm nghệ thuật lớn được phục chế từ đôi tay vị thầy . Tìm ra nhược điểm yếu nhất tấn công và đánh thẳng bạn bằng bất cứ phương cách nào là cách luyện kim thần diệu , chỉ có những vị thầy từng trải nghiệm sâu sắc mới có thể ứng dụng được .

Vị thầy chẳng bao giờ tuyên bố bạn đến đâu vì ông không bao giờ bằng lòng . Việc của ông là chờ đợi . Chờ đợi đúng thời điểm : Khi hoàn toàn yên lặng , trầm lắng trong tánh không thiên vị .

Có lẽ đã đến lúc đúng mùa hoa nở rộ . Bạn sắp trưởng thành và sự tuyệt vọng đã chín muồi . Có nghĩa cánh cửa đã sẵn sàng chào đón . Vị thầy chuẩn bị cho bạn rất nhiều năm bằng phương tiện thiện xảo làm điểm tựa cho bạn nhảy vọt và tan biến vào không gian vô tận .

Sau khi tỉnh thức hồn nhiên . Sự trưởng dưỡng rất cần thiết , bởi vì cú sốc chỉ là điểm sang loé . Bóng đêm vô minh thì lại quá dày . Vô thức thì quá

bao la vô bờ bến . Chỉ một điểm loé sáng , tia chớp chợt xuất hiện . Mây đen tri thức sai lầm vẫn có thể tiếp tục bao phủ .

Giây phút thiêng liêng và tuyệt vời tuy luôn khắc nhớ trong tâm , Nhưng tâm nghi vẫn dấy lên , bạn bắt đầu nghi về điểm sáng : “ *Thực sự xảy ra hay chỉ là ảo giác . Có thể mình tưởng tượng ?* ” hay “ *Đó là điều xác thực hay mộng tưởng . Nhưng sao hương vị ngọt ngào tuy quá mong manh lúc nào cũng ở bên trong ?* ”

Trường dưỡng sau khi tỉnh thức hàm ý rất đơn giản là để tránh hay loại trừ những trường hợp có thể hủy diệt điểm sáng . Bạn luôn tràn đầy năng lượng để chứng thực và cắm thực sâu vào tận gốc rễ , để tâm nghi không còn hiện diện . Không một cơn bão , không giông tố , không một tri thức mù sương nào có thể tồn đọng . Minh chứng *Isan* phải nắm ngay vấn đề này .

Sự tỉnh thức , tia sáng đầu tiên cần được bảo vệ vì thuộc tính củ còn tồn đọng . Đau khổ vẫn tồn tại , vì còn hành động theo tính khí từ trong vô thức . Bởi nguyên nhân đó mà cần trường dưỡng và gọi hưng . Bởi vì thời gian dài trong quá khứ bạn đã sống trong bóng đêm dày đặc , ngay cả tia sáng nhỏ cũng không thể xuất hiện .

Giờ đây bất ngờ đi đến cái thoáng chốc của rạng đông . Nghe chim hót , mùi hương hoa đang nở thoáng qua . Không thể tin đó là sự thực và có thể đây là giấc mộng ? . Cả cuộc sống chúng ta là màn đêm và bao giờ mới kết thúc . Dường như ngày lại càng đen tối thêm hơn .

Điểm sáng đang nói cũng là điều *Isan* diễn đạt , nó không từ bên ngoài . Tất cả lẽ lối thói quen cũ ẩn kín ở bên trong . Nó là kẻ tiêu diệt mầm sống trong bạn . Nó là sức ì tạo ra cuộc chiến giữa hoa và đá . Nó là kẻ thù tiềm ẩn mà do lầm lẫn chúng ta lại cho đó là vị cố vấn anh minh đầy sáng tạo .

Trải nghiệm tỉnh thức không khó lắm . Vấn nạn thực sự sẽ khởi đầu sau đó . Làm thế nào “ *điểm sáng* ” trở thành xác thực ? - Làm sao giữ gìn ? - Làm sao cắm gốc rễ thực sâu . Chỉ khi nào tâm nghi không còn dấy lên thì sự

thực lộ diện . Và bằng cách duy nhất , sống với nó cho đến khi nào không còn bất câu hỏi nào hình thành . Đây là con đường duy nhất để tự bảo vệ .

Làm sao lại có những thói quen ? . Có phải bạn quen sống với sự rắc rối . Nếu không nhiễm thói quen không thể nào hiểu tại sao khó từ bỏ . Có thể bạn cười khi thấy người khác nghiện thuốc lá hay uống rượu . Chẳng qua vì bạn không có tiềm nhiễm thói quen về nó . Nhưng nếu mình nghiện lại là vấn đề khác ; và con đường hay trạng thái tinh thức cũng có thể được xem là vấn đề nghiện ngập .

Cũng như bạn nghiện rượu tuy không muốn . Nhưng phải làm sao đây ? . Khi đứng cử nghiện , sự thèm muốn thúc đẩy mạnh mẽ . Mỗi tế bào bạn đều van xin và bạn nghĩ : Không sao , một lần nữa cũng chẳng hại gì . Nhưng nếu kéo dài trong nhiều năm tháng , rồi trở thành thói quen và đó là vấn đề . Cho nên người ta cần can đảm cắt đứt thuộc tính cũ bằng nhất guom (*guom trí tuệ*) . Có thể sẽ làm bạn đau đớn nhưng vẫn tốt hơn là kéo dài cơn phiền muộn .

Không làm chủ được quán tính thì không thể duy trì tinh thức . Mặc dù rất may mắn là bạn nhận được điểm sáng loé lên . Nhưng có khi lại làm cho bạn chán nản và đau khổ . Bởi vì bạn biết trước điều gì có thể xuất hiện .

Bây giờ , bạn biết nơi đâu bạn đến , bây giờ bạn biết cái gì là sức mạnh tiềm ẩn bên trong . Nhưng bạn vẫn sống trong bóng đêm của thuộc tính cũ , và chưa quyết tâm bước ra khỏi vùng lầy .

Trưởng dưỡng là con đường duy nhất . Đừng nghĩ đến giác ngộ mà chỉ cần trải nghiệm nội tại . Khởi sự là trải nghiệm bên trong rồi từ từ đem nó ra cuộc sống . Đó là những gì tôi thường nói và nhắc nhở các bạn mỗi ngày .

*Bất cứ trải nghiệm nào xảy ra đừng bao giờ nghĩ mình thành tựu hay đã hoàn tất .
Khi đã trải nghiệm thiên định nó phải hiện diện trong đời sống thường trực .*

Cho dù bạn là nội trợ , làm việc trong văn phòng hay trong hãng xưởng . Bất kỳ hình thức nào của cuộc đời bạn đang sống . Trạng thái thiên định của bạn nên luôn ở tình trạng báo động trong những hành động thường

nhật . Đó là trường dưỡng . Có nghĩa , nếu sống theo thuộc tính mới . Cái cũ sẽ mờ nhạt và tự mất .

Một ngọn lửa nhỏ cây đèn sáp có thể thiêu rụi cả rừng cây . Một đóm sáng có thể hủy diệt màn đêm cả triệu năm . Bóng tối không thể nói với đóm sáng cây đèn sáp : “ *Người quá nhỏ bé , đừng ngu xuẩn chống lại bóng đêm hơn cả triệu năm . Người muốn chiến tranh ? . Không , chắc chắn người sẽ sợ hãi !* ” .

Không bao giờ cuộc đối thoại xảy ra . Ngọn lửa nhỏ làm cả màn đêm tan biến . Một thoáng loé sáng tỉnh thức đầu tiên - Nhật Bản gọi là *Satori* - là sự bền vững . Tuy còn non nớt khó bảo vệ , nhưng nó có sức mạnh tiềm ẩn bên trong .

Nếu bạn dùng toàn lực và trọn vẹn , nó sẽ lan tràn trong sự sống từ trạng thái *Satori* để đi đến *Samadhi* . *Satori* là tia sáng đầu tiên và *Samadhi* là lúc toàn thể tâm thức bốc cháy .

Isan nói :

*“ Nếu bạn mãi suy nghĩ giác ngộ theo lý luận nhị nguyên (đúng – sai) ,
vì thế tâm nghi vẫn dấy lên .*

Đầu tiên nên hài hoà , đồng nhịp với sự vận hành tất nhiên .

Bạn không có khả năng che chở điều phi lý khi nó hoàn toàn phi lý .

*Mỗi trải nghiệm là vượt khỏi tri thức ,
và chỉ xảy ra khi tri thức không còn hoạt động
hay nhúng tay vào ý niệm ” .*

Sự trường dưỡng phải có ; vì điểm loé sáng gần giống như tri thức . Bạn nỗ lực tách ra khỏi sự lệ thuộc vào tri thức . Sau đó, thức thuần hóa làm bạn đồng hành tốt hơn là kẻ thù trong trận chiến thuộc tính và sự giác ngộ . Bây giờ tri thức trở thành liên minh cùng bạn sánh bước trên đường .

Trải nghiệm đầu tiên là vượt khỏi tri thức . Bấy giờ thức sẽ nhào nặn thành nhiều dạng nghi ngờ . Thức là thói quen và là nghiệp lực của bạn . Sự giác ngộ mới phát hiện giống như khách lạ bất ngờ đến với thuộc tính mới , và đường hướng trong suốt với cách sống khác hẳn . Tỉnh thức sẽ thay đổi

toàn diện cuộc sống . Và hiển nhiên tính khí củ và tri thức bụi bặm khởi sự kích động tạo cuộc chiến nội tâm .

Isan trình bày sự nhận biết rất tường tận . Ông nói : “ *Cách tốt đẹp nhất tránh nghiện ngập là đem giấc ngộ đến gần lẽ sống* ” . Nhưng làm sao có thể mang nó đến một cách hợp lý ? .

Nếu sống trong tỉnh thức , thức sẽ không chấp nhận và chống đối mãnh liệt , không chút thiện ý hay miễn cưỡng . Nhưng không bao lâu , thức nhìn ra sự tỉnh thức tốt hơn lẽ lối củ , cuộc sống đầy mù sương tri thức .

Thức đủ trí năng (*sẵn có*) để nhận ra điều này . Nhưng sự thừa nhận có thể xảy ra , chỉ khi nào nó nhìn thấy tác dụng vận hành tỉnh thức quá hoàn hảo quá tuyệt vời trong tình yêu , tình bằng hữu . . . mọi thứ trong cuộc sống .

Khi thức chấp nhận tỉnh thức là cách sống cao hơn , hoàn mỹ hơn . Thế thì không còn kẻ thù - Tri thức mù sương . Sau đó , trí năng bắt đầu hoạt động trong chân tánh sáng tỏ rõ biết và tất cả chuyển hóa .

Và cuộc sống tươi mát và trong lành , thuần khiết hơn . Tự hoàn thiện hơn và niềm phúc lạc tràn đầy . Tất cả đều thay đổi , mọi sự việc , đời sống mới đều là kim cương được tôi luyện ... Trí năng nhìn thấy tất cả mọi sự và chọn lựa cái nào tốt đẹp hơn : Sống trong quan niệm lầm lẫn xưa cũ hay trong ý thức mới ? .

Nếu thức hòa hợp với tỉnh thức . Tất cả sẽ ngập tràn ánh sáng , hạnh phúc và trạng thái ngây ngất . Làm ngập lụt thế gian bằng những loại châu báu khó thấy , khó gặp vì không còn chiến tranh nội tại . Có nghĩa không còn tự gây hấn .

Từ bên trong , bạn lúc nào cũng sẵn sàng đối kháng . Nhưng tôi tin rằng : Cuối cùng cũng phải đi đến quyết định chọn con đường hướng về ánh sáng hay con đường ngày xưa tràn ngập bóng đêm . Và đây là điểm khởi hành .

Thức khi có cơ hội nhìn sự tỉnh thức vận hành những chuyển biến trong hành động và đời sống của bạn . Làm thế nào mà sự tỉnh thức đem đến tinh hoa , hương vị , biết sống trong điệu luân vũ . Có nghĩa tất cả trở thành có ý nghĩa đầy phong phú .

Tri thức sẽ tự hài hoà với tỉnh thức . Không cần đấu tranh hay gọi hứng rằng tình bạn là cao quý . Một khi tri thức trở thành đồng minh với người lạ , bạn sẽ an bình và thanh thản . Không còn cuộc chiến nào xảy ra . Thức chuyển hóa sẽ đem lại nhiều tỉnh thức vào vận hành , để rồi tất cả trở thành tự nhiên sẵn có .

Khi thức liên minh với tỉnh thức , đã nhìn thấy sự rực rỡ , huy hoàng lộng lẫy trong tình bạn . Bởi chính trong tình bạn sẵn có sự chói lọi phản chiếu trong nhận thức . Trí năng bắt đầu trưởng thành , mọi sự bắt đầu chuyển động đến đỉnh cao .

Khi sự đồng bộ xảy ra , thức nhận biết qua trực nhận làm thế nào để đáp ứng với bất cứ hoàn cảnh nào xuất hiện , và như thế thuận với vận hành tất nhiên . Nhưng phải luôn nhớ một điều , lúc nào cũng nên chọn sự tốt đẹp và lòng từ tế (*tính thiện*) .

Tôi nghe câu chuyện về người ăn xin làm trò cười cho cả làng . Làng có trung tâm du lịch vì nó còn lưu những di tích cổ xưa và những pháo đài bị tàn phá và đổ nát . Người ăn xin cũng là một thu hút đặc biệt .

Người hướng dẫn viên nói : “ *Các bạn sẽ nhìn thấy hiện tượng lạ lùng . Cứ đưa một đồng rupee và một đồng paisa ở mỗi bàn tay và nói ông có thể chọn một* ” . Đoàn du lịch nói , “ *Chúng tôi đâu thấy gì kỳ lạ ?* ” . Người hướng dẫn nói : “ *Các bạn cứ thử ! rồi sẽ thấy* ” . Mọi người thử và người ăn xin luôn luôn chọn đồng paisa làm mọi người bật lên cười : “ *Thật lạ lùng ! . Người ăn xin lại chọn paisa ít giá trị hơn đồng rupee* ” . Cả ngày người ăn xin đều chọn cái ít giá trị hơn .

Có người tò mò , chờ mọi người đi hết ông ta hỏi : “ *Tôi nhìn thấy ông không khờ khạo , ông có vẻ rất thông minh . Nhưng sao chỉ chọn đồng paisa ?* ” . Ông ta

nói : “ Bởi vì nếu chọn rupee , trò chơi sẽ chấm dứt . Trò chơi cần tiếp diễn nhiều ngày , tháng . . .và tôi thưởng thức sự đại khờ và ngu xuẩn của họ ! , và thu nhập trung bình mỗi ngày tôi khoảng 12 rupee .

Nếu tôi chọn điều không ai mong muốn . Vì ngay cả những người chậm trí cũng chọn một rupee . Nhưng tôi làm điều phi lý , họ sẽ cười và họ mãi thưởng thức trò chơi . Tôi cũng cười , nhưng không lộ ra . Tôi cười khi tất cả khuất bóng ” .

Dù sao đi nữa , tri thức của bạn vẫn có khả năng nhìn ra khi tỉnh thức sẽ đem lại kho tàng vô giá . mang lại cái đẹp cho bạn khi làm bất điều gì :
Thưởng thức mùi thơm , thưởng thức rục rục rõ của sức sống thiên nhiên . .
.

Thức hoàn toàn có khả năng nhận biết và một khi đã hiểu rõ , nó không còn là kẻ tạo gây hấn cho mình và người khác . Nó tự tan biến trong nền tảng tĩnh thức . Đó là hành động chính xác và là nhiệm vụ cuối cùng của nó
.

Người tỉnh thức đi đến sự hòa hợp hài hoà từ trong đến ngoài . Sự hòa hợp giữa thân tâm đồng bộ . Nó xảy đồng bộ vào thời điểm quyết định khi tất cả đều lặng yên trong tình thương vô bờ bến của âm “ *Hum* ” .

Isan nói :

“ Không có điều gì bị loại trừ trong cuộc sống ” .

Bạn sẽ chuyển hóa bất cứ điều gì bạn muốn . Tư tưởng loại trừ thuộc về tri thức mù sương , thiên kiến , chạy trốn được mệnh danh là tôn giáo . . . Cần loại bỏ điều này , loại trừ điều nọ , từ bỏ toàn bộ cuộc sống . . . không phải đường hướng đúng cảm mà hoàn toàn ngược lại . Tất cả tôn giáo đều dạy con người học hỏi con đường hèn nhát và cùn nhạt tâm thức .

Tôi nói cho các bạn nghe về con đường đúng cảm , bằng tiếng gầm sư tử . Chúng ta vẫn ở trong thế gian , giữ đám đông , giữa sự hỗn loạn . Đừng từ bỏ bất cứ điều gì , chỉ nên chuyển hóa nó . Nếu những là chất độc , cũng không cần vứt bỏ .

Chất độc tự rơi rụng ngay tức khắc , khi biết nó là chất độc . Không cần một chút nỗ lực hay cố gắng nào , cũng không phản bác , trừ khử , tiêu diệt . Nó tự động rơi và đời sống bạn trở nên đơn giản , mộc mạc chuyển động trong an bình sẵn có của vũ trụ .

Sekiso viết:

*Núi nằm dọc theo ,
Sông hồ , và dãy đá .
Tất cả xa lạ và quý báu ,
Phong cảnh đẹp - chúng ta biết .
Thuộc về những ai yêu thích .*

Tôi có thể lặp lại :

*Phong cảnh đẹp –
Chúng ta biết ,
Thuộc về những ai yêu thích .
Thế giới thiên đàng hay địa ngục ,
Sự nguyên vẹn là đồng nhất .
Chẳng có bụi - chẳng có vật bị bám ,
Nơi đó bình thản và tự hoàn thiện .*

Nếu bạn tỉnh thức , có nghĩa tính nhị nguyên , chia chẻ của thế gian , thiên đàng hay địa ngục , thế tục hay thánh thiện không còn nữa . Trong khoảnh khắc hoàn thiện và tỉnh thức toàn diện , chẳng còn bụi và chẳng còn vật thể bị bám .

Chẳng còn tấm gương trong suốt và thuần khiết và tất cả chỉ là sự phóng chiếu không phóng chiếu của ánh sáng Đại toàn thiện không gì để đạt . Bạn trở về nguồn gốc chân thực , trở về cái đẹp và trở về cái đã tự hài hòa .

Không gì tuyệt vời hơn sự rộng mở bao la từ chính bạn . Bạn đánh mất bản ngã vị kỷ để hoà nhập vào đại dương , và tự tan biến trong khoảng bao la vô bờ bến . Chẳng có gì phải bỏ . Chẳng gì mất mát . Tất cả vẫn nguyên vẹn và chúng ta chỉ đơn giản nhảy múa trong điệu vũ rồi tan biến cùng với nó .

Nhớ lại câu chuyện Zen tôi rất yêu thích , mỗi lần nhớ lại có nghĩa tôi đang thưởng thức một niềm vui . Vua Trung quốc là họa sĩ nổi tiếng . Ông rất yêu mỹ thuật và ham thích tranh . Ông ta thường cho gọi tất cả họa sĩ về thủ đô mỗi năm để triển lãm tranh . Về già , ông tuyên bố : “ *Bây giờ đã lớn tuổi . Ta muốn nhìn thấy bức tranh toàn thiện trên thế giới . Ta sẽ cho xây dựng toà lâu đài đặc biệt , có phòng riêng dành cho các họa sĩ , và cung cấp bất cứ điều gì họ cần . . .* ” .

Một vài họa sĩ thể hiện trong lâu đài , họ hoàn thành trong vòng một tháng và đem trình bày cho nhà vua xem . Những bức tranh tuyệt đẹp , hoàn hảo nhưng vẫn chưa thể gọi là tuyệt tác .

Ba năm trôi qua , còn lại một người . Ông ta vẽ miệt mài suốt ba năm . Không vẽ trên khung vải mà tranh được thể hiện trên những bức vách trong phòng . Ông ta vẽ khu rừng tuyệt đẹp . Đêm trăng sáng , dòng sông nhỏ và những bậc thềm rất nhỏ chạy nhiều vòng rồi mất hút trong rừng sâu .

Sau đó ông ta tìm gặp nhà vua và nói : “ *Bây giờ , Ngài có thể đến . Bất cứ điều gì tôi có thể làm , tôi hoàn tất . Tôi nghĩ rằng đây là một bức họa đẹp nhất thế giới . Tôi mời ngài đến và không cần sự ban thưởng nào cả . Ba năm trải qua là thời gian quý báu mà tôi đã sống . Giờ đây chỉ cần cái nhìn của ngài cũng đủ* ” .

Tất cả các họa sĩ sáng tạo tác phẩm nghệ thuật vì danh hay lợi , hay xuất phát từ động lực ban thưởng . tất nhiên tác phẩm không thể hoàn hảo trọn vẹn . Chính vì động lực tác ý đã làm ô nhiễm và không thuần khiết .

Người họa sĩ : “ *Tôi không có hứng thú khi được thưởng công . Ngài đã thực sự ban thưởng rồi . Đó là ba năm tôi được cuộc sống đẹp kể cả đêm ngày . Bây giờ chỉ cần ngài đến thưởng thức để tôi có thể về nhà . Mọi người đang chờ đợi tôi* ” .

Vua đến , ngắm nhìn bức họa vô cùng sống động và hứng khởi ngài hỏi : “ *Con đường nhỏ cuối cùng đi về đâu ?* ” . Họa sĩ trả lời : “ *Tôi chưa bao giờ đi , nếu Ngài vui lòng và thích cùng tôi đi xem con đường về đâu* ” .

Họa sĩ và vua cùng bước vào con đường và mất hút sau những rừng cây .
Từ đó không còn nghe nói gì về họ . Câu chuyện làm tôi luôn thấy hạnh phúc trong niềm vui lớn . Không có gì xảy ra khi đã hoàn thiện và đại hoàn thiện trùm phủ tất cả để cùng nhau tan biến .

CHƯƠNG 2

Kính thầy ,

Một tu sĩ hỏi Isan :

“ Cần hàm dưỡng cuộc sống tâm linh sau khi tỉnh thức ? ” .

Isan đáp : “ Rất cần thiết bởi vì còn thuộc tính củ ” .

Rồi ông nói tiếp :

*“ Đầu tiên những gì ông nghe được chấp thuận bởi thấy hợp lý ;
và đến khi tri thức lẫm lẫm vi tế được chuyển hoá vi tế .*

*Tâm ông trở nên sáng và bén nhạy ,
chẳng trở lại tâm nghi và tri thức mù sương không còn can thiệp .*

Tuy nhiên , trong những giáo huấn tinh tế lại không đồng .

*Ông làm sao nhận biết qua trực giác
và làm sao ứng dụng trong từng hoàn cảnh và môi trường .*

*Nếu được như thế , ông mới có tư cách ngồi trên ghế ,
mặc áo Tăng tượng trưng nghệ thuật sống chân chính của vị thầy .*

*Đúc kết , Điều quan trọng tối hậu là nhận biết tính chất chính xác
hay nguyên nhân nền tảng , không cho tỳ vết cho dù là tinh tế .*

Không một điều gì có thể bị loại trừ ” .

Đây là một trong những sự kiện quan trọng nhất cho người tìm hiểu sự phân biệt giữa nuôi dưỡng trạng thái và tỉnh thức . Bạn có thể nuôi dưỡng trạng thái nhưng đó chỉ là ma túy và sự nghiện ngập . Bạn có thể tin như thế , vì tin tưởng không thể là sự thực . Cho toàn xã hội ủng hộ , vẫn không thành vấn đề . Chân lý không cần hỗ trợ vì sự thực chân chính sẽ tự hiển lộ .

Làm sao có thể nuôi dưỡng trạng thái nếu chưa nếm được hương vị ? . Đơn thuần bạn chỉ có thể mô phỏng trạng thái tỉnh thức của người khác . Người tỉnh thức lại có tính chất riêng biệt trong phẩm tính độc nhất . Không phải ai cũng có thể là *Isan* .

Bạn vẫn là con người cũ có học thức , lớp tri thức tô điểm , nuôi dưỡng bao bọc . Chắc chắn nó còn nguyên vẹn những hoạt động của thức , và sự giác ngộ là vượt ra khỏi thức vay mượn . Vì thế không một ai có thể nuôi dưỡng sự tỉnh thức .

Sau khi tỉnh thức xảy ra bất ngờ ? . Bạn có thể tu tập theo phương pháp nhưng không bảo đảm kỹ thuật sẽ dẫn bạn đến giác ngộ . Nhưng sống cùng vị thầy đang theo từng bước nhỏ bạn chuyển động , sẽ có ích . Vì họ có thể giúp và nâng đỡ .

Nhà huyền học Ấn độ ; *Gora* thường nói : “ *Gora người thợ gốm rất nghèo , nhưng ông ta đạt đến đỉnh cao không khác gì Gautam Buddha* ” . Đương nhiên ngôn ngữ bình dân vẫn có diễn đạt rõ ý hơn những lời khách sáo , bóng bẩy .

Gora nói người thầy xử dụng đôi bàn tay như người thợ gốm chạm vào đất sét và ông xoay vòng cái chậu từ đôi bàn tay để chế tác thành vật hữu ích . Có nghĩa vị thầy dùng đủ phương tiện thiện xảo để có thể giúp bạn trở về với bản thể . Tất cả chỉ là một cái đẩy nhẹ từ hoàn cảnh hay vị thầy và chính mình .

Khi thế giới củ rích đầy rối rắm và cuồng loạn không còn nữa . Bạn bước vào chân trời mới . Có thể nói hoàn toàn bất ngờ và đầy ngạc nhiên , vì bạn không thể chuẩn bị và biết trước cái gì sẽ xuất hiện .

Vị thầy thì không ngạc nhiên , vì ông đã chuẩn bị từng góc cạnh như : Đánh đập la mắng thậm chí hét vào mặt để có thể bạn tự đánh thức . Thực sự ông hoàn toàn tôn trọng bạn . Điều ông muốn là bạn mất đi những quan kiến bám chấp và những trang bị cho tâm thức hoàn toàn lần lần .

Bằng mọi phương cách thầy đặt bạn vào tình thế nguy ngập , gần như tuyệt vọng . Đẩy bạn đến bên bờ vực thẳm và bạn cần bước thêm bước nữa . Bước nhảy quyết định và bạn dám lao vào . Tức thì mọi việc sáng tỏ và nhận ra rằng vị thầy tốn quá nhiều công sức cho mình .

Tất nhiên vị thầy phải là người hoàn toàn sáng tỏ và rõ biết . Những vị thầy bình thường hay học giả không thể nào làm được vì họ chỉ có thể truyền đạt kiến văn , trang bị cho các bạn những tri thức chết đầy lăm lăm . Do đó mới có sự huyền diệu và những vị thầy như thế hiếm hoi như hoa ưu đàm .

Sự kỳ diệu gần như đầy bí ẩn nhưng nó lại rất đơn giản và tầm thường . Nhưng bạn không thể nào hiểu và tin được . Bạn không thể tin vào những điều giản dị từ vị thầy có thể đem đến cho bạn một thông điệp hay sẽ chuyển hóa tâm thức bạn để đi vào trải nghiệm lạ lùng nhưng đầy chân thật .

Người thầy có rất nhiều phẩm tính tiềm ẩn . Chỉ để giúp bạn đi con đường xác thực , ông kích động sự mong mỏi tiếp cận hợp lý để chuyển biến những được xem là điều phi lý bằng những thực nghiệm rõ nét , tường tận và quả thật tuyệt vời . Ông hướng dẫn phương cách tu tập , thiền định theo từng góc cạnh tâm thức khác nhau .

Không ai biết điểm xuất phát từ đâu , đông , nam , tây , bắc ? . Bạn hoàn toàn dễ bị tri thức công kích hay áp đảo . Vị thầy lại rất từ tốn , chậm rãi đến mức độ lạnh lùng ghê lạnh hay bị bỏ rơi .

Không phải thế , ông biết rất rõ ràng góc cạnh nào bạn dễ bị khiêu khích và nhược điểm bạn chỗ nào . Bạn bị tấn công có thể là rất mạnh có thể bị tổn thương , bởi vì điểm yếu đuối nhất trong những liên kết tri thức cần những cú đâm trực diện đau nhất , mạnh nhất . Có thể nói gần như là sự thô bạo .

Tự do , sự tỉnh thức của bạn là tác phẩm nghệ thuật lớn được phục chế từ đôi tay vị thầy . Tìm ra nhược điểm yếu nhất tấn công và đánh thẳng bạn

bằng bất cứ phương cách nào là cách luyện kim thần diệu , chỉ có những vị thầy từng trải nghiệm sâu sắc mới có thể ứng dụng được .

Vị thầy chẳng bao giờ tuyên bố bạn đến đâu vì ông không bao giờ bằng lòng . Việc của ông là chờ đợi . Chờ đợi đúng thời điểm : Khi hoàn toàn yên lặng , trầm lắng trong tánh không thiên vị .

Có lẽ đã đến lúc đúng mùa hoa nở rộ . Bạn sắp trưởng thành và sự tuyệt vọng đã chín muồi . Có nghĩa cánh cửa đã sẵn sàng chào đón . Vị thầy chuẩn bị cho bạn rất nhiều năm bằng phương tiện thiện xảo làm điểm tựa cho bạn nhảy vọt và tan biến vào không gian vô tận .

Sau khi tỉnh thức hồn nhiên . Sự trưởng dưỡng rất cần thiết , bởi vì cú sốc chỉ là điểm sang loé . Bóng đêm vô minh thì lại quá dày . Vô thức thì quá bao la vô bờ bến . Chỉ một điểm loé sáng , tia chớp chợt xuất hiện . Mây đen tri thức sai lầm vẫn có thể tiếp tục bao phủ .

Giây phút thiêng liêng và tuyệt vời tuy luôn khắc nhớ trong tâm , Nhưng tâm nghi vẫn dấy lên , bạn bắt đầu nghi về điểm sáng : *“ Thực sự xảy ra hay chỉ là ảo giác . Có thể mình tưởng tượng ? ”* hay *“ Đó là điều xác thực hay mộng tưởng . Nhưng sao hương vị ngọt ngào tuy quá mong manh lúc nào cũng ở bên trong ? ”*

Trưởng dưỡng sau khi tỉnh thức hàm ý rất đơn giản là để tránh hay loại trừ những trường hợp có thể hủy diệt điểm sáng . Bạn luôn tràn đầy năng lượng để chứng thực và cắm thực sâu vào tận gốc rễ , để tâm nghi không còn hiện diện . Không một cơn bão , không giông tố , không một tri thức mù sương nào có thể tồn đọng . Minh chứng *Isan* phải nắm ngay vấn đề này .

Sự tỉnh thức , tia sáng đầu tiên cần được bảo vệ vì thuộc tính củ còn tồn đọng . Đau khổ vẫn tồn tại , vì còn hành động theo tính khí từ trong vô thức . Bởi nguyên nhân đó mà cần trưởng dưỡng và gọi hứng . Bởi vì thời gian dài trong quá khứ bạn đã sống trong bóng đêm dày đặc , ngay cả tia sáng nhỏ cũng không thể xuất hiện .

Giờ đây bất ngờ đi đến cái thoáng chốc của rạng đông . Nghe chim hót , mùi hương hoa đang nở thoáng qua . Không thể tin đó là sự thực và có thể đây là giấc mộng ? . Cả cuộc sống chúng ta là màn đêm và bao giờ mới kết thúc . Đường như ngày lại càng đen tối thêm hơn .

Điểm sáng đang nói cũng là điều *Isan* diễn đạt , nó không từ bên ngoài . Tất cả lẽ lối thói quen cũ ẩn kín ở bên trong . Nó là kẻ tiêu diệt mầm sống trong bạn . Nó là sức ỳ tạo ra cuộc chiến giữa hoa và đá . Nó là kẻ thù tiềm ẩn mà do lầm lẫn chúng ta lại cho đó là vị cố vấn anh minh đầy sáng tạo .

Trải nghiệm tỉnh thức không khó lắm . Vấn nạn thực sự sẽ khởi đầu sau đó . Làm thế nào “ *điểm sáng* ” trở thành xác thực ? - Làm sao giữ gìn ? - Làm sao cắm gốc rễ thực sâu . Chỉ khi nào tâm nghi không còn dấy lên thì sự thực lộ diện . Và bằng cách duy nhất , sống với nó cho đến khi nào không còn bất câu hỏi nào hình thành . Đây là con đường duy nhất để tự bảo vệ .

Làm sao lại có những thói quen ? . Có phải bạn quen sống với sự rắc rối . Nếu không nhiễm thói quen không thể nào hiểu tại sao khó từ bỏ . Có thể bạn cười khi thấy người khác nghiện thuốc lá hay uống rượu . Chẳng qua vì bạn không có tiềm nhiễm thói quen về nó . Nhưng nếu mình nghiệp lại là vấn đề khác ; và con đường hay trạng thái tỉnh thức cũng có thể được xem là vấn đề nghiện ngập .

Cũng như bạn nghiện rượu tuy không muốn . Nhưng phải làm sao đây ? . Khi đúng cử nghiện , sự thèm muốn thúc đẩy mạnh mẽ . Mỗi tế bào bạn đều van xin và bạn nghĩ : Không sao , một lần nữa cũng chẳng hại gì . Nhưng nếu kéo dài trong nhiều năm tháng , rồi trở thành thói quen và đó là vấn đề . Cho nên người ta cần can đảm cắt đứt thuộc tính cũ bằng nhát gươm (*gươm trí tuệ*) . Có thể sẽ làm bạn đau đớn nhưng vẫn tốt hơn là kéo dài cơn phiền muộn .

Không làm chủ được quán tính thì không thể duy trì tỉnh thức . Mặc dù rất may mắn là bạn nhận được điểm sáng loé lên . Nhưng có khi lại làm cho bạn chán nản và đau khổ . Bởi vì bạn biết trước điều gì có thể xuất hiện .

Bây giờ , bạn biết nơi đâu bạn đến , bây giờ bạn biết cái gì là sức mạnh tiềm ẩn bên trong . Nhưng bạn vẫn sống trong bóng đêm của thuộc tính cũ , và chưa quyết tâm bước ra khỏi vùng lầy .

Trưởng dưỡng là con đường duy nhất . Đừng nghĩ đến giác ngộ mà chỉ cần trải nghiệm nội tại . Khởi sự là trải nghiệm bên trong rồi từ từ đem nó ra cuộc sống . Đó là những gì tôi thường nói và nhắc nhở các bạn mỗi ngày .

*Bất cứ trải nghiệm nào xảy ra đừng bao giờ nghĩ mình thành tựu hay đã hoàn tất .
Khi đã trải nghiệm thiền định nó phải hiện diện trong đời sống thường trực .*

Cho dù bạn là nội trợ , làm việc trong văn phòng hay trong hãng xưởng . Bất kỳ hình thức nào của cuộc đời bạn đang sống . Trạng thái thiền định của bạn nên luôn ở tình trạng báo động trong những hành động thường nhật . Đó là trưởng dưỡng . Có nghĩa , nếu sống theo thuộc tính mới . Cái cũ sẽ mờ nhạt và tự mất .

Một ngọn lửa nhỏ cây đèn sáp có thể thiêu rụi cả rừng cây . Một đóm sáng có thể hủy diệt màn đêm cả triệu năm . Bóng tối không thể nói với đóm sáng cây đèn sáp : “ Người quá nhỏ bé , đừng ngu xuẩn chống lại bóng đêm hơn cả triệu năm . Người muốn chiến tranh ? . Không , chắc chắn người sẽ sợ hãi ! ” .

Không bao giờ cuộc đối thoại xảy ra . Ngọn lửa nhỏ làm cả màn đêm tan biến . Một thoáng loé sáng tinh thức đầu tiên - Nhật Bản gọi là *Satori* - là sự bền vững . Tuy còn non nớt khó bảo vệ , nhưng nó có sức mạnh tiềm ẩn bên trong .

Nếu bạn dùng toàn lực và trọn vẹn , nó sẽ lan tràn trong sự sống từ trạng thái *Satori* để đi đến *Samadhi* . *Satori* là tia sáng đầu tiên và *Samadhi* là lúc toàn thể tâm thức bốc cháy .

Isan nói :

*“ Nếu bạn mãi suy nghĩ giác ngộ theo lý luận nhị nguyên (đúng – sai) ,
vì thế tâm nghi vẫn dấy lên .*

Đầu tiên nên hài hoà , đồng nhịp với sự vận hành tất nhiên .

Bạn không có khả năng che chở điều phi lý khi nó hoàn toàn phi lý .

*Mỗi trải nghiệm là vượt khỏi tri thức ,
và chỉ xảy ra khi tri thức không còn hoạt động
hay nhúng tay vào ý niệm ” .*

Sự trưởng dưỡng phải có ; vì điểm loé sáng gần giống như tri thức . Bạn nỗ lực tách ra khỏi sự lệ thuộc vào tri thức . Sau đó, thức thuần hóa làm bạn đồng hành tốt hơn là kẻ thù trong trận chiến thuộc tính và sự giác ngộ . Bây giờ tri thức trở thành liên minh cùng bạn sánh bước trên đường .

Trải nghiệm đầu tiên là vượt khỏi tri thức . Bây giờ thức sẽ nhào nặn thành nhiều dạng nghi ngờ . Thức là thói quen và là nghiệp lực của bạn . Sự giác ngộ mới phát hiện giống như khách lạ bất ngờ đến với thuộc tính mới , và đường hướng trong suốt với cách sống khác hẳn . Tỉnh thức sẽ thay đổi toàn diện cuộc sống . Và hiển nhiên tính khí cũ và tri thức bụi bặm khỏi sự kích động tạo cuộc chiến nội tâm .

Isan trình bày sự nhận biết rất tường tận . Ông nói : “ *Cách tốt đẹp nhất tránh nghiệm ngập là đem giác ngộ đến gần lẽ sống* ” . Nhưng làm sao có thể mang nó đến một cách hợp lý ? .

Nếu sống trong tỉnh thức , thức sẽ không chấp nhận và chống đối mãnh liệt , không chút thiện ý hay miễn cưỡng . Nhưng không bao lâu , thức nhìn ra sự tỉnh thức tốt hơn lẽ lối cũ , cuộc sống đầy mù sương tri thức .

Thức đủ trí năng (*sẵn có*) để nhận ra điều này . Nhưng sự thừa nhận có thể xảy ra , chỉ khi nào nó nhìn thấy tác dụng vận hành tỉnh thức quá hoàn hảo quá tuyệt vời trong tình yêu , tình bằng hữu . . . mọi thứ trong cuộc sống .

Khi thức chấp nhận tỉnh thức là cách sống cao hơn , hoàn mỹ hơn . Thế thì không còn kẻ thù - Tri thức mù sương . Sau đó , trí năng bắt đầu hoạt động trong chân tánh sáng tỏ rõ biết và tất cả chuyển hóa .

Và cuộc sống tươi mát và trong lành , thuần khiết hơn . Tự hoàn thiện hơn và niềm phúc lạc tràn đầy . Tất cả đều thay đổi , mọi sự việc , đời sống mới đều là kim cương được tôi luyện ... Trí năng nhìn thấy tất cả mọi sự và

chọn lựa cái nào tốt đẹp hơn : Sống trong quan niệm lầm lẫn xưa cũ hay trong ý thức mới ? .

Nếu thức hòa hợp với tỉnh thức . Tất cả sẽ ngập tràn ánh sáng , hạnh phúc và trạng thái ngây ngất . Làm ngập lụt thế gian bằng những loại châu báu khó thấy , khó gặp vì không còn chiến tranh nội tại . Có nghĩa không còn tự gây hấn .

Từ bên trong , bạn lúc nào cũng sẵn sàng đối kháng . Nhưng tôi tin rằng : Cuối cùng cũng phải đi đến quyết định chọn con đường hướng về ánh sáng hay con đường ngày xưa tràn ngập bóng đêm . Và đây là điểm khởi hành .

Thức khi có cơ hội nhìn sự tỉnh thức vận hành những chuyển biến trong hành động và đời sống của bạn . Làm thế nào mà sự tỉnh thức đem đến tinh hoa , hương vị , biết sống trong điệu luân vũ . Có nghĩa tất cả trở thành có ý nghĩa đầy phong phú .

Tri thức sẽ tự hài hoà với tỉnh thức . Không cần đấu tranh hay gọi húng rằng tình bạn là cao quý . Một khi tri thức trở thành đồng minh với người lạ , bạn sẽ an bình và thanh thản . Không còn cuộc chiến nào xảy ra . Thức chuyển hóa sẽ đem lại nhiều tỉnh thức vào vận hành , để rồi tất cả trở thành tự nhiên sẵn có .

Khi thức liên minh với tỉnh thức , đã nhìn thấy sự rực rỡ , huy hoàng long lẫy trong tình bạn . Bởi chính trong tình bạn sẵn có sự chói lọi phản chiếu trong nhận thức . Trí năng bắt đầu trưởng thành , mọi sự bắt đầu chuyển động đến đỉnh cao .

Khi sự đồng bộ xảy ra , thức nhận biết qua trực nhận làm thế nào để đáp ứng với bất cứ hoàn cảnh nào xuất hiện , và như thế thuận với vận hành tất nhiên . Nhưng phải luôn nhớ một điều , lúc nào cũng nên chọn sự tốt đẹp và lòng từ tế (*tính thiện*) .

Tôi nghe câu chuyện về người ăn xin làm trò cười cho cả làng . Làng có trung tâm du lịch vì nó còn lưu những di tích cổ xưa và những pháo đài bị tàn phá và đổ nát . Người ăn xin cũng là một thu hút đặc biệt .

Người hướng dẫn viên nói : “ Các bạn sẽ nhìn thấy hiện tượng lạ lùng . Cứ đưa một đồng rupee và một đồng paisa ở mỗi bàn tay và nói ông có thể chọn một ” . Đoàn du lịch nói , “ Chúng tôi đâu thấy gì kỳ lạ ? ” . Người hướng dẫn nói : “ Các bạn cứ thử ! rồi sẽ thấy ” . Mọi người thử và người ăn xin luôn luôn chọn đồng paisa làm mọi người bật lên cười : “ Thật lạ lùng ! . Người ăn xin lại chọn paisa ít giá trị hơn đồng rupee ” . Cả ngày người ăn xin đều chọn cái ít giá trị hơn .

Có người tò mò , chờ mọi người đi hết ông ta hỏi : “ Tôi nhìn thấy ông không khờ khạo , ông có vẻ rất thông minh . Nhưng sao chỉ chọn đồng paisa ? ” . Ông ta nói : “ Bởi vì nếu chọn rupee , trò chơi sẽ chấm dứt . Trò chơi cần tiếp diễn nhiều ngày , tháng . . . và tôi thường thức sự đại khờ và ngu xuẩn của họ ! , và thu nhập trung bình mỗi ngày tôi khoảng 12 rupee .

Nếu tôi chọn điều không ai mong muốn . Vì ngay cả những người chậm trí cũng chọn một rupee . Nhưng tôi làm điều phi lý , họ sẽ cười và họ mãi thường thức trò chơi . Tôi cũng cười , nhưng không lộ ra . Tôi cười khi tất cả khuất bóng ” .

Dù sao đi nữa , tri thức của bạn vẫn có khả năng nhìn ra khi tỉnh thức sẽ đem lại kho tàng vô giá . mang lại cái đẹp cho bạn khi làm bất điều gì : Thường thức mùi thơm , thường thức rự rự rõ của sức sống thiên nhiên . .

.

Thức hoàn toàn có khả năng nhận biết và một khi đã hiểu rõ , nó không còn là kẻ tạo gây hấn cho mình và người khác . Nó tự tan biến trong nền tảng tỉnh thức . Đó là hành động chính xác và là nhiệm vụ cuối cùng của nó

.

Người tỉnh thức đi đến sự hòa hợp hài hoà từ trong đến ngoài . Sự hòa hợp giữa thân tâm đồng bộ . Nó xảy đồng bộ vào thời điểm quyết định khi tất cả đều lặng yên trong tình thương vô bờ bến của âm “ *Hum* ” .

Isan nói :

“ Không có điều gì bị loại trừ trong cuộc sống ” .

Bạn sẽ chuyển hóa bất cứ điều gì bạn muốn . Tư tưởng loại trừ thuộc về tri thức mù sương , thiên kiến , chạy trốn được mệnh danh là tôn giáo . . . Cần loại bỏ điều này , loại trừ điều nọ , từ bỏ toàn bộ cuộc sống . . . không phải đường hướng đúng cảm mà hoàn toàn ngược lại . Tất cả tôn giáo đều dạy con người học hỏi con đường hèn nhát và cùn nhụt tâm thức .

Tôi nói cho các bạn nghe về con đường đúng cảm , bằng tiếng gầm sư tử . Chúng ta vẫn ở trong thế gian , giữ đám đông , giữa sự hỗn loạn . Đừng từ bỏ bất cứ điều gì , chỉ nên chuyển hóa nó . Nếu những là chất độc , cũng không cần vứt bỏ .

Chất độc tự rơi rụng ngay tức khắc , khi biết nó là chất độc . Không cần một chút nỗ lực hay cố gắng nào , cũng không phản bác , trừ khử , tiêu diệt . Nó tự động rơi và đời sống bạn trở nên đơn giản , mộc mạc chuyển động trong an bình sẵn có của vũ trụ .

Sekiso viết:

*Núi nằm dọc theo ,
Sông hồ , và dãy đá .
Tất cả xa lạ và quý báu ,
Phong cảnh đẹp - chúng ta biết .
Thuộc về những ai yêu thích .*

Tôi có thể lặp lại :

*Phong cảnh đẹp –
Chúng ta biết ,
Thuộc về những ai yêu thích .
Thế giới thiên đàng hay địa ngục ,
Sự nguyên vẹn là đồng nhất .
Chẳng có bụi - chẳng có vật bị bám ,
Nơi đó bình thản và tự hoàn thiện .*

Nếu bạn tỉnh thức , có nghĩa tính nhị nguyên , chia chẻ của thế gian , thiên đàng hay địa ngục , thế tục hay thánh thiện không còn nữa . Trong khoảnh khắc hoàn thiện và tỉnh thức toàn diện , chẳng còn bụi và chẳng còn vật thể bị bám .

Chẳng còn tấm gương trong suốt và thuần khiết và tất cả chỉ là sự phóng chiếu không phóng chiếu của ánh sáng Đại toàn thiện không gì để đạt . Bạn trở về nguồn gốc chân thực , trở về cái đẹp và trở về cái đã tự hài hòa .

Không gì tuyệt vời hơn sự rộng mở bao la từ chính bạn . Bạn đánh mất bản ngã vị kỷ để hoà nhập vào đại dương , và tự tan biến trong khoảng bao la vô bờ bến . Chẳng có gì phải bỏ . Chẳng gì mất mát . Tất cả vẫn nguyên vẹn và chúng ta chỉ đơn giản nhảy múa trong điệu vũ rồi tan biến cùng với nó .

Nhớ lại câu chuyện *Zen* tôi rất yêu thích , mỗi lần nhớ lại có nghĩa tôi đang thưởng thức một niềm vui . Vua Trung quốc là họa sĩ nổi tiếng . Ông rất yêu mỹ thuật và ham thích tranh . Ông ta thường cho gọi tất cả họa sĩ về thủ đô mỗi năm để triển lãm tranh . Về già , ông tuyên bố : “ *Bây giờ đã lớn tuổi . Ta muốn nhìn thấy bức tranh toàn thiện trên thế giới . Ta sẽ cho xây dựng toà lâu đài đặc biệt , có phòng riêng dành cho các họa sĩ , và cung cấp bất cứ điều gì họ cần . . .* ” .

Một vài họa sĩ thể hiện trong lâu đài , họ hoàn thành trong vòng một tháng và đem trình bày cho nhà vua xem . Những bức tranh tuyệt đẹp , hoàn hảo nhưng vẫn chưa thể gọi là tuyệt tác .

Ba năm trôi qua , còn lại một người . Ông ta vẽ miệt mài suốt ba năm . Không vẽ trên khung vải mà tranh được thể hiện trên những bức vách trong phòng . Ông ta vẽ khu rừng tuyệt đẹp . Đêm trăng sáng , dòng sông nhỏ và những bậc thềm rất nhỏ chạy nhiều vòng rồi mất hút trong rừng sâu .

Sau đó ông ta tìm gặp nhà vua và nói : “ *Bây giờ , Ngài có thể đến . Bất cứ điều gì tôi có thể làm , tôi hoàn tất . Tôi nghĩ rằng đây là một bức họa đẹp nhất*

thế giới . Tôi mời ngài đến và không cần sự ban thưởng nào cả . Ba năm trải qua là thời gian quý báu mà tôi đã sống . Giờ đây chỉ cần cái nhìn của ngài cũng đủ ” .

Tất cả các họa sĩ sáng tạo tác phẩm nghệ thuật vì danh hay lợi , hay xuất phát từ động lực ban thưởng . tất nhiên tác phẩm không thể hoàn hảo trọn vẹn . Chính vì động lực tác ý đã làm ô nhiễm và không thuần khiết .

Người họa sĩ : “ Tôi không có hứng thú khi được thưởng công . Ngài đã thực sự ban thưởng rồi . Đó là ba năm tôi được cuộc sống đẹp kể cả đêm ngày . Bây giờ chỉ cần ngài đến thưởng thức để tôi có thể về nhà . Mọi người đang chờ đợi tôi ” .

Vua đến , ngắm nhìn bức họa vô cùng sống động và hứng khởi ngài hỏi : “ Con đường nhỏ cuối cùng đi về đâu ? ” . Họa sĩ trả lời : “ Tôi chưa bao giờ đi , nếu Ngài vui lòng và thích cùng tôi đi xem con đường về đâu ” .

Họa sĩ và vua cùng bước vào con đường và mất hút sau những rừng cây . Từ đó không còn nghe nói gì về họ . Câu chuyện làm tôi luôn thấy hạnh phúc trong niềm vui lớn . Không có gì xảy ra khi đã hoàn thiện và đại hoàn thiện trùm phủ tất cả để cùng nhau tan biến .

Chương 3

Kính thầy ,

*Một hôm một tu sĩ đến tu viện Isan để học hỏi ;
Nhìn thấy Isan có cử chỉ như muốn đứng dậy .*

“ Xin đừng đứng lên ! ” vị tu sĩ kêu lên .

“ Tôi chưa hẳn ngồi xuống ! ” Isan nói .

“ Tôi cũng chưa hẳn lay ngài ” tu sĩ nói .

“ Kẻ vô lễ ! ” Isan bình phẩm .

Nhân cơ hội khác ,

Isan đang nhìn bụi cây chá y, và hỏi Dogo : “ Con thấy lửa không ? ”

“ Con thấy ” Dogo đáp .

Vị thầy hỏi : “ Lửa từ đâu đến ? ” .

Dogo nói : “ Con muốn , thầy hỏi con điều gì khác .

Điều đó đâu có ích lợi gì .
Tốt hơn là đi kinh hành , ngồi thiền hay nghĩ ngợi ” .
Isan bỏ đi .
Một lần ,
Isan được Ichu mời đến sáng tác Gatha cho ông .
Isan trả lời :
“ Diên khùng mới sáng tác Gatha khi còn sống .
Không có lý do gì để viết lời cuối trên giấy ! ” .
Ichu đến Kyoza cũng yêu cầu như thế .
Lập tức , Kyoza vẽ vòng tròn và viết vài chữ kế bên :
“ Suy nghĩ rồi biết chỉ là lớp hai .
Không suy nghĩ mà biết là lớp ba ” .

Trước khi thảo luận về bản văn *Maneesha* đem đến nhờ dẫn giải . Có những mẫu chuyện nho nhỏ về *Isan* tôi nghĩ cũng cần thiết . Ngoại trừ bạn đã hiểu rõ về *Isan* , về sự giáo dục và những phẩm tính tốt . Nếu không bạn sẽ không khả năng hiểu được sự trong sáng của bản văn .

Bản văn thường thể hiện bằng tính bay bổng , hay vẽ vời trên mặt nước . Người soạn ra những *Sutra* - nói về *Sutra* hay chú giải những giai thoại phải hiểu rõ tường tận tất cả những gì liên quan với *Isan* . Những điều ông nói được phủ bằng những màu sắc qua tâm thức và bạn không thể nào trích dẫn hay tách rời nó khỏi bản văn .

Isan có phẩm tính riêng biệt hoàn toàn khác hẳn với *Bodhiharma* vị thầy hoàn toàn nghiêm khắc . *Isan* rất nhẹ nhàng và tế nhị . Sự lịch thiệp tự nhiên của ông có ảnh hưởng đến bất cứ vấn đề gì xảy ra xung quanh .

Ông rất khiêm tốn , chẳng bao giờ cố gắng làm biến đổi hay chuyển hóa bất cứ một ai . Trái lại , ông ẩn kín vào rừng sâu để không một ai có thể đến gặp . Ông cảm thấy có chút hổ thẹn khi được xem như là một vị thầy , vì nó sẽ làm giảm giá trị những người đi theo .

Ông rất vui vẻ , nhã nhặn , khéo léo , có phẩm cách một thi sĩ , tính nghệ thuật cao và bậc thầy của những vũ điệu thiên nhiên . Có thể nói *Isan* là vị

thầy già giận , đây kiên nhẫn trong phong cách hướng dẫn thực tập sinh đi đến tỉnh thức . La hét , đánh đập là điều không bao giờ xảy ra đối với ông . Ông đại diện cho biểu tượng thể hiện tình thương và lòng tử tế nguyên thủy .

Với phong cách rất bình thường và hoàn toàn giản dị . Có lẽ vì thế đã sáng tạo những phương cách hướng dẫn hoàn toàn khác *Bodhidharma* hay *Nansen* . Tuy nhiên tính cư xử hòa ái chỉ là bình phong che đậy con người bên trong là người thẳng thừng vạch ra những sai lầm .

Bạn không nên hiểu tính khiêm cung hòa ái của ông là thỏa hiệp với lỗi mòn xưa cũ và tính cách truyền thống cực đoan . Ông luôn là người sẵn sàng phản đối bằng tính cách mạnh mẽ với tất cả những gì có chiều hướng ngăn ngại sự tỉnh thức .

Thái độ ôn nhu hòa ái là tấm màn bao bọc sự phản bác cực kỳ như sẵn sàng bùng cháy . Ông hoàn toàn lịch thiệp , mọi người đều bị sự mềm mại và thanh nhã của ông cuốn hút .

Bởi vì nhiều người thường nghe nói những vị thầy của *Zen* ; là những chuyên gia về xử dụng những phương tiện cứng rắn và thô bạo như : la hét , đánh đập , bắt ngờ cho những cú đá khủng khiếp . Thái độ này dường như quá phi lý . Còn *Isan* trông có vẻ tốt hơn so với các bậc tổ tiên .

Cho dù chẳng hứng thú thu nhận đệ tử và chọn ẩn cư trong rừng sâu , thế vẫn có hàng ngàn người tụ họp chung quanh . Họ đến từ phương xa vì nghe nói *Isan* không đánh đập hay tát vô mặt . Ông dịu dàng , yêu thương và có tính hài hước . . .

Nhưng đó là bên ngoài , tận bên trong là ngọn lửa rực cháy , và chính vì thái độ thân thiện bạn mới có thể đến gần ông . Thế là bạn bị dính bẫy . Khi đến gần , bạn mới phát hiện tính như lửa của ông . Nhưng đã quá muộn để rút lui vì bạn rơi vào tình yêu vô cùng tận của ông . Bây giờ , dù bất cứ điều gì xảy ra , bạn phải bước qua ngọn lửa . Nhất định bạn phải bước qua .

Trở về đoạn văn mở đầu : Khi động tác lưng chừng , ở giữa rất khó quyết định bạn sắp sửa ngồi xuống hay đứng lên . Người tu sĩ đến để thọ giáo và nhìn thấy *Isan* hình như muốn đứng lên . Đây là trò chơi để nhận biết đáp thái độ và suy nghĩ của người đối diện . *Isan* chưa hẳn là đứng dậy mà chỉ hình như đứng lên .

“ *Xin Đừng đứng lên !* ” . Bởi vì đứng lên hàm ý sự trân trọng trong lúc đón tiếp khách xa . Vị tu sĩ nghĩ *Isan* đứng lên chào đón ông . *Isan* hiểu ngay trong phong cách vi tế của ông . Tu sĩ hoàn toàn chính xác khi nói : “ *Ngài đừng đứng lên* ” . Nhưng duyên cớ nào *Isan* lại đứng lên để đón tiếp ? .

Isan : “ *Tôi chưa hẳn ngồi xuống ! (Cái gì gọi là đứng lên trong khi tôi chỉ sắp sửa ngồi xuống . Tại sao ông nghĩ như vậy ?)* ” . Giả định sự mong mỏi sâu sắc là muốn được tôn kính . Ham muốn tiềm ẩn trong vô thức được *Isan* moi ra .

Nếu nghĩ *Isan* sắp sửa ngồi xuống . Ông ta kẹt ở giữa , vì cả hai giả thuyết đứng hay ngồi đều có thể xảy ra . Nhưng ông chọn *Isan* phải đón tiếp ông . Điều đó thể hiện sự rắc rối của mong mỏi , khao khát được đón tiếp như người tỉnh thức .

Mặc dù đến để xin học và nghiên cứu pháp ; thuần túy như một thực tập sinh . *Isan* nói : “ *Tôi chưa hẳn ngồi xuống !* ” . Có nghĩa vấn đề đứng lên chưa thể xảy ra . Nhưng tu sĩ đáng thương không hiểu phong cách vi tế nên nói : “ *Tôi chưa hẳn lay ngài !* ” . *Isan* bình phẩm : “ *Kẻ vô lễ !* ” . Vì hẳn đây chỉ là kẻ lạnh mồm lẹ miệng .

Quả là cuộc gặp gỡ kỳ diệu ! . Khi *Isan* nói : “ *Tôi chưa hẳn ngồi xuống !* ” , Ngay lúc đó có lẽ cúi đầu lay và chạm chân để bày tỏ sẵn sàng học hỏi hơn là đối đáp . Vị tu sĩ cho rằng *Isan* chọc tức nên nói : “ *Tôi chưa hẳn lay ngài !* ” . *Isan* bình phẩm “ *Kẻ vô lễ !* ” .

Đó không phải là tư cách của người sẵn sàng học hỏi . Các bạn cần hết lòng biết ơn hay cảm kích vì đã được thầy chấp thuận , thay vì biểu lộ vô minh .

Tu sĩ nghĩ : “ Ông đừng tưởng và cho tôi đã là học trò của ông , nên tôi chưa thể quỳ ” .

Ông ta đến để trao dồi tu tập ,nhưng vô minh vi tế vượt khỏi nhận biết nên lập tức nó hoạt động : “ Tôi chưa hẳn quỳ xuống ! ” . Bây giờ , nên hiểu có nhiều sự việc không nên nói và xử dụng ngôn ngữ đồng nghĩa đánh mất sự biết ơn .

Cúi xuống là hành động biểu lộ : “ Con đã sẵn sàng . Thầy có thể tin con không lãng phí thời gian thầy chỉ dạy và hướng dẫn thiên định hay giới luật . Con ghi khắc tất cả mọi ân sủng và đến với thầy bằng cả tấm lòng chân thật vì Pháp ” . Phong cách như thế , ngôn ngữ không còn ý nghĩa .

Con người như *Isan* cần sự biết ơn của bạn chẳng ? . Đối với *Isan* , bạn không thể làm ông ta cao quý hơn mà ngược lại , bạn trở nên tươi thắm và phong phú hơn . Bạn học cách sống mới , tư duy mới . Sống trong quan kiến mới và hành vi và ngôn ngữ hoàn toàn tươi mát .

Tây phương , người học viên không bao giờ chạm chân vị thầy . Họ nghĩ đó là là điều kỳ cục và tự hạ thấp phẩm chất (*tự ngã*) . Vì thế không hiểu tầm quan trọng trong việc truyền trao bí mật giữa thầy – trò . Khi học viên chạm chân và thầy sờ đầu thực tập sinh hình thành nguồn năng lượng giao lưu . Năng lượng truyền trao này , người ngoài không thể thấy vì chỉ nhìn hình tướng .

Phương đông , cách đây hơn 10.000 năm đã hiểu con đường bí ẩn này . Vị thầy đặt tay lên đầu đệ tử chỉ khi nào ông biết bạn sẵn sàng thọ nhận . Khi chạm chân vị thầy , ông ta nhận biết ngay lập tức tâm thức người được truyền trao như thế nào .

Khi ông ta đưa tay chạm vào đầu , tất cả tiềm năng của năng lượng trải nghiệm từ bản thân ông sẽ tuôn tràn sang người đó . Thực tập sinh sẽ cảm nhận một trải nghiệm kỳ lạ tùy còn mơ hồ và không biết nó là gì . Chỉ biết một niềm hạnh phúc ngập tràn từ bên trong tỏa sáng .

Vì tu sĩ biểu lộ vô minh qua ngôn ngữ , nên *Isan* phê phán là kẻ khiếm nhã , và không được chấp thuận là đệ tử . Muốn được nhận là đệ tử của vị thầy phi thường và cao quý không phải là chuyện dễ dàng . Vì sự tỉnh thức và tự do cần sức đột phá mãnh liệt .

Còn bạn chỉ ở bên lề . Chỉ khi nào hoàn toàn sẵn sàng , hoàn toàn quên cả thân mạng vị thầy mới nhận đệ tử . Ông chỉ chấp nhận khi nhìn thấy tiềm năng sẵn sàng rộng mở . Đó là trò chơi trí tuệ sáng tỏ rõ biết đây nghệ thuật tính , không thể nhìn thấy từ bên ngoài .

Isan nhìn bụi cây đang cháy , và hỏi *Dogo* : “ Con có nhìn thấy lửa cháy ? ” . Một hiện tượng lạ lung khác . Lửa ngay tại đó , *Dogo* ở đó , *Isan* đang ngồi đó . Tại sao lại hỏi . *Dogo* trả lời : “ Con thấy ” . Thầy hỏi tiếp : “ Lửa xuất phát từ đâu ? ” . Đệ tử nói : “ Con thích thầy hỏi điều gì khác . Điều đó đâu có ích gì ? . Hành thiền , đi kinh hành hay nghĩ ngợi - thư giãn . Tốt hơn ” . *Isan* bỏ đi .

Dogo đã đóng hết các cánh cửa lại . Khi *Isan* hỏi , ông nên tỉnh thức . Khi bạn sống gần vị thầy , bạn nên rõ biết từng giây phút . Những gì ông nói đều có ngụ ý vì ngôn ngữ thì bất toàn . Cả hai đều nhìn thấy lửa , nhưng hàm ý của vị thầy *Dogo* không thể nắm . Thế là đánh mất cơ hội .

“ Con có nhìn thấy lửa không ? ” ; hay con có mặt ngay tại đây không ? . Bạn nhìn lửa nhưng tâm thức lại ở nơi nào đó , chỉ còn ngọn lửa đang nhìn bạn . Và cái nhìn của bạn chỉ là sự nhạt nhòa , không còn chân thực . Bạn không thể trải nghiệm sống ngay bây giờ . Nếu tâm thức chất chứa quá nhiều tư tưởng hay vọng niệm . Bạn có thể quên ngọn lửa . Thế ai đang nhìn ? . Bạn phải có mặt ngay lúc đó . Đó là mấu chốt ẩn kín trong câu hỏi nếu *Dogo* hiểu và nhận rõ tâm mình đang lang thang .

Câu hỏi tiếp , *Dogo* nhìn lửa vậy lửa xuất phát từ đâu ? . Bây giờ , *Isan* hỏi xuất hiện từ đâu . Lửa chỉ là biểu tượng đưa ra làm đại diện . Cuối cùng chúng đi về đâu ? . Nguồn gốc muôn loài phát sinh từ đâu và đi về đâu ? .

Đối với người sống trong thiền định , từ từ trở thành rõ ràng điểm nhắm và mục tiêu chỉ là một . Cùng là nguồn năng lượng chuyển động thành vòng tròn và lúc nào cũng trở về điểm xuất phát . Bạn lúc nào cũng ở tại một điểm .

Khi sinh ra và chết . Bạn có thể thay đổi rất nhiều dạng trong một lúc , với quá nhiều kinh nghiệm , quá nhiều tri thức . Đó là lý do tại sao bạn đánh mất bản thể trong vô minh, và đánh mất bản thể trong cái chết vì tri thức

Tuy nhiên , bạn không biết khao khát nhận diện bản thể trong suốt từ lúc sanh ra . Bạn quên tính tự nhiên . Trải nghiệm này trở thành xa lạ . Bạn không thể định danh nó là gì . Khi chết đi sẽ mang theo mớ tri thức chất chứa chống lại tính nguyên sinh nên mang đầy những trang bị cho hành trình tương lai .

Ở Ấn độ , trải nghiệm luân hồi được gọi là *Sansar* có hai nghĩa : Thế giới và Luân hồi . Khởi thủy tính bạn hồn nhiên đến quá trình kết thúc . Thế thì cuộc đời là tình yêu bất diệt , mỗi thời khắc sống là trầm tư , yên lặng .

Sống với tất cả những gì phóng chiếu từ yên lặng . Không khởi nguồn từ sự xáo trộn bởi những thống khổ tinh thần , thể xác và tư tưởng . Con người hoàn toàn trọn vẹn đến giây phút trở về khởi điểm . Rồi mãi tiếp tục như thế .

Dogo đánh mất cơ hội khi *Isan* hỏi : “ *Muôn loài từ đâu đến và sẽ đi về đâu ?* ” . *Dogo* đã đóng tất cả cánh cửa và ánh sáng không thể rọi vào nên đáp : “ *Con muốn thầy hỏi* ” .

Đức Phật hoạt động suốt cuộc sống như cơ hội để thiền định . Khi đi nên bước đi với tính cách hoàn toàn rõ biết , ý thức trong từng bước . Nghĩ ngơi hay nằm ngồi đều trong nhận thức rõ ràng , không còn tuân thủ theo thói quen . Và *Zazen* là phẩm tính thiền đầy nhiệt huyết và khẩn cấp . *Dogo* không đáp ứng câu hỏi vì cần hệ quả trong thiền định .

Chỉ trong thiền bạn mới hiểu rõ vạn vật tất nhiên cùng lý vận hành tất nhiên . Chẳng có gì gọi là sống hay chết . Tất cả hiện tượng được định hình

chỉ là những cột mốc để tiến trình chuyển hóa . Hình dạng gì trước khi thành gỗ và bây giờ trở thành ngọn lửa , và trong chốc lát sẽ biến thành tro bụi .

Tất cả đều vào thực tại tối hậu . Hoa ẩn trong cây . Cây bắt đầu đơm bông , hoa nở thoát khỏi sự giam hãm . Một thoáng niềm vui trong cuộc sống đang nhảy múa và tàn lụi để hình thành .

Lửa ẩn đâu đó trong vận hành , để rồi xuất hiện để chuyển thành khói . Những làn khói cũng có chút hương vị phúc lạc , từ từ tan biến . Sự việc như thế cần trải nghiệm trong thiền định hơn trả lời . Bởi vì trong yên lặng mới có thể trải nghiệm lửa bắt nguồn từ đâu và về đâu .

Ngoại trừ biết trung tâm bản thể , còn không thì làm sao có thể trả lời vạn vật xuất phát từ đâu ? . Đời sống bạn như ngọn lửa và cuối cùng đi về đâu ? . Muôn loài đều tan biến và hình thể bên ngoài phải tan biến về nơi nó sinh ra .

Chỉ có người sống trong khoảng lặng mới nhận biết sự bí ẩn bên trong . Đời sống tiềm ẩn , ngấm ngầm ở trung tâm . Có khi xuất hiện ở thế giới vật chất bên ngoài và khi mỗi một lại quay về chốn xưa .

Một trong những con người vĩ đại nhất trong lịch sử là *Patanjali* - Người sáng lập toàn bộ khoa học *Yoga* độc nhất . Rất là khó khăn để sáng tạo cả tiến trình khoa học *Yoga* đơn độc . Cách đây ba ngàn năm được chuyển trao nhưng không thể bổ sung hay cắt bỏ một câu hay một chữ .

Hệ thống trọn vẹn nguyên thủy . Tất cả hệ thống *Yoga* khác không thể nào vượt qua *Patanjali* . Con đường hướng con người khám phá ra kho tàng ẩn sâu trong họ , rõ biết nguồn gốc và mục tiêu đều cùng trên một điểm .

Còn *Zen* không quan tâm bất cứ điều gì . Thực tế , rất nhiều trường hợp , tân thực tập sinh mới tới và vị thầy hỏi : “ Con đến từ đâu ? ” . Người tìm kiếm chân lý sẽ nói : “ Con không biết . Con đến với thầy là để khám phá từ đâu con xuất hiện ” . Đây là dạng đệ tử được chấp thuận .

Lại có người trả lời (thường là số đông) : “ Từ làng , xã , thành phố . . . ” . Thế thì vị thầy hỏi tiếp : “ Giá gạo trong làng hôm nay bao nhiêu ? ” . Thế là họ bắt đầu nói về giá cả mà không nhận biết thầy đang thử nghiệm mình có khả năng đi vào thiền định hay chỉ chú tâm vào những chuyện lặt vặt , vớ vẩn .

Huyền bí như *Sufi* và *Bayazid* đến vị thầy lần đầu tiên , ông sống trong nhà thờ Hồi giáo . *Bayazid* bước vào chỉ một mình . Vị thầy nói ngay : “ Để đám đông ồn ào ở bên ngoài ! . Ông bước vào một mình , đây không phải là chốn tụ họp hỗn độn ” . Ông nhìn chung quanh và nói : “ Đâu có ai chỉ có mình con ” .

Vị thầy : “ Đừng nhìn ra ngoài mà hãy nhìn vào bên trong . Ông mang quá nhiều tư tưởng vào đây như : Gia đình , bạn bè . . . Họ đưa tiễn ông ra khỏi làng . Nhưng ông vẫn mang họ đi đến đây ” .

Bayazid mất hết một năm . Ông ngồi ngoài cửa , quan sát tư tưởng , chờ đợi đến khi thức không can thiệp và trống không . Giây phút khám phá sự thật : “ Bây giờ , đám đông tan biến ” . Ông bước vào thánh điện . Vị thầy ôm ông và nói : “ Đôi bàn tay ta nhỏ bé , không thể ôm trọn đám đông . Bây giờ , con đến đơn độc và có thể điều gì đó xảy ra ” .

Isan được thỉnh nguyện bởi *Ichu* xin Ngài sáng tác *Gatha* (*Gatha* là bài kệ cuối cùng của vị thầy trước khi rời bỏ) . Câu hỏi không đúng lúc . Nó chỉ được yêu cầu vào thời điểm vị thầy vô thường .

Đệ tử thỉnh cầu như là sự ghi nhớ : “ Chỉ viết vài dòng . Những lời cuối , với bàn tay của Ngài . Nó sẽ là kho tàng vô giá ” . Lời cuối cùng được gọi là *Gatha* . Đó là câu hỏi ngu xuẩn , bởi *Isan* chưa qua đời .

Khi thầy đối diện , khi thầy còn sống : “ Học và cảm nhận trái tim ta . *Gatha* chỉ viết khi ta sắp vô thường . Đó là lời thỉnh nguyện đây ngu xuẩn . Khi ta còn sống tại sao không cảm nhận sự hiện diện của ta ” .

Isan muốn nói rất là khờ dại , vì khi vị thầy hiện diện tại sao không hoan hỷ , tại sao không cùng ta nhảy múa với hiện tượng . Tại sao không uống say ngà trong sự có mặt của ta .

*“ Giá trị gì trên giấy bút ư ? .
Khi không thể hiểu , và nhận rõ sự sống vị thầy
và từ hành động và ngôn ngữ của ông .
Lời trên giấy bút chỉ là cái chết và bạn sẽ làm gì với nó ? ” .*

Khi Ichu đến với Kyozan . Ông ta không làm Gatha , nhưng ông đáp lại bằng phong cách khác . Phong cách độc nhất cách độc nhất vô nhị . Không sáng tác thơ hay kệ , ông vẽ một vòng tròn và viết lời chú giải : “ Nghĩ rồi mới biết là lớp hai . Không nghĩ mà biết là lớp ba ” . Ichu bỏ quên lớp nhất .

Lớp nhất là gì ? . Nhưng Ichu không hỏi : “ Còn lớp một thì sao ? ” . Là nhận biết rõ ràng không còn câu hỏi hay suy nghĩ . Đơn thuần là rõ biết . Giây phút bước vào chân trời tất cả vạn vật là tánh không .

Đơn thuần còn lại là sự quan sát . Sự quan sát là tánh sáng tỏ , là lớp một . Nhưng Ichu đã đánh mất cơ hội . Trong bản văn hàm ý Ichu không hình thành bước đầu tiên đi sâu vào cuộc sống thâm sâu , mặc dù tất cả đều đã sẵn sàng .

Soseki viết :
*Đừng hỏi vì sao cây thông ,
Đứng nổi bật trước vườn .
Cong quăn phô xương ,
Tự tính bẩm sinh .
Muôn loài sinh ra ,
Xuất phát từ đó .*

Điều này có tính chất gợi ý . Bạn nhìn cây thông hay bất cứ cây nào , chẳng bao giờ ngay thẳng , cho dù bạn muốn . Môi trường chung quanh có thể không chấp nhận sự thực . Có thể người làm vườn muốn nó uốn khúc , quanh co ; nhưng tính chân thực , bản thể nội tại như nhiên lúc nào cũng thế .

Chương 4

Kính thầy ,

Nhân dịp , Kyosan cùng làm việc với Isan .

Kyozan hỏi :

“ Tất cả chư Phật vào định hòa nhập vào thế gian để quay bánh xe luân hồi . Còn thầy thế nào ? ” .

Isan đáp : “ Có ai để mang ra làm thí dụ và có thể biết được từ ông ta ” .

Kyozan chỉ chai nước và nói : “ Xin bước vào trong ” .

Isan đáp : “ Sự huyền diệu của tất cả chư Phật hiện diện trong miệng chai chuyển bánh xe sanh tử .

Ông có nhìn thấy họ làm không ? ” .

Kyozan nói :

“ Đó là sự chuyển động của tất cả chư Phật .

Còn thầy chuyển như thế nào ? ” .

Isan quan sát : “ Điều ấy không thể làm được nếu chúng ta cắt đứt mọi sự ” .

Kyozan cúi lạy sát đất hành lễ quy phục Isan .

Maneesha , trước khi thảo luận bản văn , điều hệ trọng cần hiểu rõ Zen có thể là Buddhism hay Tính tự nhiên (Taoism) . Mà cũng có lẽ Zen là sự pha trộn cả hai . Khi Bodhidharma gặp vị thầy của Taoism ở Trung quốc .

Cuộc gặp gỡ và đối thoại này đã hình thành một điều mới lạ có hương vị Buddhism bên trong nhưng không lệ thuộc vào những bản văn Phật giáo . Nó có hương vị của Tao (đạo) , nhưng không lệ thuộc truyền thống Taoist . Có nghĩa Zen hoàn toàn độc lập , không phụ thuộc vào cha và mẹ .

Tuy thế , Zen là đứa con không hề bị pha trộn nên nổi bật hơn cả cha và mẹ . Hệ thống triết lý , thần học , thiền định hoàn toàn tuân thủ trật tự tiến hóa của thiên nhiên và muôn loài . Không pha trộn nhưng vẫn thu nhận những gì tốt nhất của cả hai và loại bỏ những điều không cần thiết .

Đỉnh cao của *Zen* là cắt bỏ những yếu tố không cần thiết *Buddhism* và *Taoism* . Có nghĩa hai đỉnh cao nhất hợp thành đỉnh duy nhất . *Zen* rút tía những tinh chất từ cha và mẹ cho ra một hiện tượng hoàn toàn mới lạ và độc lập . Do đó truyền thống Phật giáo không công nhận và bị ảnh hưởng của *Zen* .

Con người Phật giáo cười và nói : “ *Zen là điên khùng !* ” . Và *Taoism* cho rằng *Zen* không phải trong hệ thống *Taoism* . Do đó *Zen* có cơ hội lớn phản bác lại tất cả truyền thống xưa cũ . Như thế có nghĩa *Zen* đã làm một cuộc cách mạng thuần khiết và chân chính đưa con người đến niềm nội hỉ .

Nhưng tất cả phải chuyển dịch để tiến hóa . Ngay đức Phật , chính ngài cũng là một nhà cách mạng có tâm hồn phản bác , ông phản bác tất cả từ *Hinduism* , *Jainism* . . . Ông khước từ toàn bộ lịch sử triết học cổ Ấn độ . Ông là một người hoàn hảo đầy dũng cảm , phí khách và có thiên tài để phản bác .

Nhưng sớm hay muộn gì ngài cũng phải ra đi đúng theo định luật bốn mùa . Tư tưởng ngài rơi vào tay những học giả biện luận . Nhưng không thể ngăn chặn . Mặc dù trong lời tiên đoán cuối cùng :

“ Đừng biến ta thành cơ quan hay tổ chức . Đừng biến ta thành truyền thống ! . Ta là người phản bác lỗi mòn nhưng không thể ngăn ngừa . Vậy lời cuối cùng ta muốn là : Đừng tạo chân dung hay khắc tượng . Đừng xây dựng đền đài . Đừng viết lại những bản văn . Như vậy ta mới có thể tan biến như chim trên bầu trời chẳng để dấu vết .

Đừng lo lắng khi ta tan biến vào hư không nhân loại sẽ nhiễu loạn . Khi sự xuất hiện tốt đẹp hơn , phong trào cách mạng sau này sẽ lớn mạnh hơn . Và ta không muốn làm vật cản đường ” .

Nhưng không một ai nghe theo . Giây phút ngài đi vào vô thường , việc đầu tiên các đệ tử hợp lại sưu tầm những điều đức Phật đã thuyết suốt bốn mươi năm . Và ngài không cho phép ghi chép với lý do đơn giản nó sẽ trở thành những kinh văn chết .

Vào ngày thứ hai sau khi Đức Phật ra đi , với sự quyết định tất cả các đệ tử đã giác ngộ hội họp lại tất cả năm trăm vị tỳ kheo . Đây là hội nghị đầu tiên và đi đến quyết định : “ *Chúng ta nên thu thập và giữ gìn kho tàng vô giá của vị thầy vĩ đại . Nếu không sẽ may một và tàn lụi* ” .

Có thể thông cảm với sự quan tâm của họ cho thế hệ đời sau , hình ảnh và giáo thuyết của đức Phật không bị phai nhạt và quên lãng . Nhưng có người cho rằng dù đã giác ngộ , nhưng họ không tuân thủ lời cuối cùng của đức Phật .

Họ không cảm thấy mình đã bất đồng ý kiến với ngài . Mỗi người ai cũng nghe Đức Phật nói lời cuối cùng và phải ghi nhớ . Đó là khó khăn rất lớn khi thảo luận trong hội nghị . Có người tán đồng và cũng có người bất đồng .

Cuối cùng tất cả đều thỏa thuận cho kết tập lời của Ngài . Thế là ba mươi hai trường phái xuất hiện đều cho mình là truyền thống . Họ bắt đầu làm tượng và sưu tập tất cả lời thuyết pháp làm thành bản văn . Và trên toàn thế giới không có hình tượng nào nhiều hơn Đức Phật !!! .

Arabians và Persian đến nói chuyện về tượng Bốn sư ở *Mongolia* . Hình ảnh đức Phật đối với họ là chữ - ký hiệu cho tượng : “ *Budt* ” là từ “ *Buddha* ” không phân biệt . Như vậy *Buddha* đồng nghĩa với “ *Budt = Bụt Việt ngữ* ” . Hiện giờ *Urdu , Persian , Arabic* . “ *Budt* ” có nghĩa là tượng . Nó trích dẫn từ từ nguyên *Buddha* - người ngăn chặn hình thành biểu tượng của Phật .

Giờ đây Phật giáo trở thành truyền thống và chống lại tất cả những ai dám làm cuộc cách mạng phản bác lại truyền thống cũ xưa . Có thể nói *Zen* không chống Đức Phật cũng không chống ai cả . Họ chỉ phản bác hệ thống nghi lễ hình thức và cái gọi là truyền thống bây giờ đã trở thành mê tín với hình thức bái vật linh (*tôn thờ thánh tượng tạo hình và đủ mọi hình thức gọi là Phật*) .

Boddhidharma chống lại cái gọi là truyền thống Phật giáo như thế . Và khi gặp *Tao* , ông gom tất cả hương vị *Tao* để hình thành sự trải nghiệm mới .

Tuy *Bodhidharma* phản đối ; nhưng quan kiến của ông cũng rơi vào bầy truyền thống . Ông cũng bị quần chúng biến tấu thành truyền thống riêng biệt của giáo phái gọi là *Zen* . Vì thế đến ngày nay *Zen* không còn là *Zen* như khởi đầu .

Chẳng bao lâu *Matzu* phát hiện , *Bodhidharma* , con người của sự thịnh nộ , đốt tất cả những bản văn , kẻ hủy diệt tất cả tín ngưỡng hình thức . Và *Matzu* cũng là bậc kỳ tài . Tuy cuộc cách mạng tâm linh không phải dễ dàng gì . Cần phải có năng lượng dũng mãnh của con sư tử đang cất tiếng gầm (*Đại phẫn nộ*) . Nếu không tất cả chỉ là ảo vọng .

Vì truyền thống đã tạo ra chiều sâu thâm thẳm và xây thành lũy bằng những chất liệu kiên cố , bền vững . Nếu một cá nhân độc lập , chống lại toàn bộ hệ thống nghi thức hình tướng , phải có sự dũng mãnh phi thường và sức sáng tạo vĩ đại .

Matzu phản kháng hệ thống cổ truyền và thổi bùng sức sống mãnh liệt sau *Bodhidharma* . Ông giới thiệu một quan kiến hoàn toàn khác hẳn . Một phương pháp hoàn toàn mới lạ : “ *Đánh – Hét* ” .

Chưa một ai nghe đến , có thể tỉnh thức bằng tiếng hét ngay lúc đó . Nhưng phương pháp này thực sự là một cống hiến vĩ đại vào thời bấy giờ . Vào thời *Matzu* , *Zen* trở nên sống động , tươi thắm , màu mỡ , phong phú , tinh khiết như đức Phật mong muốn . Sau hơn ngàn năm - *Buddha* hiện hữu trong *Bodhidharma* và *Matzu* - những con người dám làm cách mạng .

Cuộc cách mạng tâm linh phát xuất từ lòng yêu thương và trân trọng từ những phát kiến đầy sáng tạo , có thể mang đến dạng thức thưởng thức , chiêm ngưỡng , thiền định , nghệ thuật và âm nhạc . Nhưng quan kiến của *Matzu* , cũng rơi vào vết xe lịch sử . Hình như , tất cả công cuộc cách mạng dù to lớn đến đâu như Phật và Chúa chẳng hạn đều rơi vào hình thức truyền thống .

Giờ đây *Isan* cũng chống *Matzu* , có nghĩa chống lại truyền thống sáng lập hệ phái *Matzu* . Đây là hiện tượng kỳ dị : *Isan* yêu *Matzu* như Đức Phật hay

như *Bodhidharman* . Nhưng ông không bao giờ thỏa hiệp với những mê hoặc lan truyền trong những nghi thức đơm đặt sau khi đức Phật tịch diệt .

Nhưng *Isan* không đủ dũng cảm và cứng rắn như *Bhodhidharma* hay *Matzu* . Có lẽ *Isan* quá mềm dịu , quá lịch thiệp . Và đó là động cơ làm ngăn ngại cuộc cách mạng tâm linh .

Bạn không thể nào là “ *Nhà cách mạng đầy lịch thiệp – khiêm cung* ” . Bạn phải sống trong trạng thái “ *Đại phần nộ* ” , quyết tâm loại trừ hình thức tôn vinh thần thánh . Bạn phải đập rất mạnh , chống lại mọi hình thức truyền thống chết cứng trong giáo điều . Xa rời (*viễn ly*) những giấc mơ thần thánh .

Sự thanh nhã và vi tế hình thành ở bạn lòng tôn kính , và không thể nào là dạng thức phản bác . Và những gì phải xảy ra - thật không may mắn cho lắm . *Isan* trở thành vị thầy đáng kính trọng , vì thế ông đã đánh mất sự cao quý đầy dũng mãnh của nhà cách mạng tâm linh .

Bất cứ người nào , khi được tôn vinh , sùng kính . Chắc chắn không thể nào lên tiếng chống lại số đông ! . Quần chúng sẽ tổn thương nếu ông tuyên cáo tinh thần phản bác . Và làm bùng nổ cuộc cách mạng tâm thức cũng đồng nghĩa phải đánh mất sự tôn kính trong lòng của quần chúng . Chẳng qua , cái mà họ cần là ma túy cho tâm thức , những lời hứa hẹn để chạy trốn mặc cảm tội lỗi ! .

Có thể nhìn những gì thể hiện trong điều ông viết : “ *Họ không vĩ đại , cao cả hay thâm thúy ; họ tốt đẹp nhưng lãnh đạm . Chỉ vì muốn chống lại hình thức nghi lễ đơm đặt sau khi Matzu vô thường* ” . Nên *Isan* không sử dụng phương tiện Hét – Đánh . Nhưng ông ta không thể thay thế địa vị họ dù bất cứ hình thức nào .

Vì thế hướng ông đi không phong phú cho lắm . Sự khiêm cung cao quý , sự mộc mạc đơn giản của ông thì đầy tuyệt vời , nhưng không thể cống hiến điều gì mới lạ , sáng ngời cho tâm thức nhân loại .

Nên nhớ : “ *Sự cao quý và cách mạng tâm thức không thể song hành* ” . Nếu muốn được tôn kính , bạn phải phù hợp với quan niệm đóng khung của xã hội . Và xã hội đóng khung trong hình thức như những người mù .

Dù có đôi mắt sáng vẫn như mù . Vì đi đứng , hành động hay suy nghĩ đều với đôi mắt nhắm lại . Nếu được tôn sùng từ những người mù trong khi bạn sáng tỏ ; cũng giống như “ *Kẻ chốt làm vua xít mù* ” .

Họ phóng túng sự kính trọng riêng chỉ dành cho người mù khác thế thôi ! . Đức Phật nói : “ *Người không đủ các căn sẽ không thể tu tập* ” . Trong khi có mắt cũng như mù làm sao gọi đủ nhãn căn .

*Người có đôi mắt sáng không lệ thuộc vào xã hội hình thức
và đám đông dường như trở thành xa lạ .*

Isan chưa đủ dũng cảm trở thành người đơn độc .

Người sống trong trạng thái đơn độc đi đến nhận biết những điều bí ẩn .

Chẳng bao giờ bạn nhận ra họ trong cuộc sống thường nhật .

Và họ chính là những Terma được ẩn kín trong loài người .

Ngày nọ , tôi nhận được lá thư từ *Sannyasin* , đại diện nhóm người *Jaina* , trong đêm họp mặt . Và những nhà văn nổi tiếng trong nước , đều có mặt . Nhà thơ nổi tiếng Ấn Độ ; người trầm tư *Neeraj* cũng có mặt . Ông đang hiện diện và các bạn có thể đến làm quen .

Ông bị những tiếng la hét phản đối dữ dội , bắt buộc phải rời khỏi hội trường , vì lý do đã tuyên bố tên tôi . Ông ta giới thiệu trước khi ngâm bài thơ : “ *Hồn thơ tôi thuộc về Rajneesh . Vì ngài là nguồn của sự hân thưởng tâm hồn tôi* ” .

Cả hàng ngàn nhà văn và thi sĩ thường lặp lại những điều tôi nói , nhưng không can đảm nói với mọi người từ đâu có nguồn cảm hứng này . Sự sợ hãi êm đềm trước đám đông ! . Nhưng *Neeraj* ; con người đủ phẩm tính tiếng gầm sư tử .

Ông ta nói : “ Không thành vấn đề . Nếu các bạn thích hét - cứ hét . Lũ côn đồ hay kẻ khủng bố cũng chẳng gì khác nhau ” . Rồi trước khi rời bỏ sân khấu ông hô lên thật lớn : “ *Rajneesh muôn năm !* ” .

Người ta rất sợ đến với tôi , bạn có thể nhìn thấy nguyên nhân sợ có người biết họ gặp tôi và có liên hệ với tôi . Rất nhiều người muốn “ ở đây ” , nhưng không đủ dũng cảm đối diện với đám đông . Dù chỉ đến nghe tôi nói cũng cần dũng cảm ! .

Không ai chấp nhận tôi , họ có thể phủ nhận nhưng dù không đồng ý , họ vẫn không dám gặp tôi . Họ đọc sách tôi một cách lén lút , và che dấu bên ngoài bằng quyển sách khác . Nếu ai phát giác thì sự tôn trọng dành cho họ trở thành mối đe dọa đầy nguy cơ bất trắc .

Một trong những bộ trưởng của *Gujarat* thường đến đây gặp tôi trước khi làm xếp . Sau đó ông không đến nữa và dặn dò thư ký của tôi : “ *Cô không nên đến gặp tôi tại công sở Gujarat , bởi vì tôi không muốn ai biết tôi liên hệ , và quen biết với Rajneesh* ” . Khi ông thất thế , thì ông quay trở lại gặp tôi .

Khi tiêu tan hết mọi mong muốn và hy vọng , bạn không còn sợ hãi : “ *Quần chúng không còn là hương vị thích thú* ” . Ông lại đến cách đây vài tháng . Tôi nói với thư ký : “ *Dù thế nào đi nữa , tôi vẫn không muốn gặp bất cứ một ai . Đặc biệt ông ta , vì ông ta quá ư là hèn nhát khi có chức vị . Và gởi thông tin yêu giữ bí mật đến trung tâm , để bảo vệ chức vụ của ông* ” .

Tôi không hứng thú với con người yếu đuối và hèn nhát . Ông nghĩ như thế là đúng . Bây giờ khi trở lại chức vị cũ và tôi nói với *Sannyasins* : “ *Thử hỏi ông ta có muốn gặp tôi ?* ” . Ông ta trả lời : “ *Đừng nhắc tên đó với tôi khi tôi có quyền lực* ” .

Cách mạng tâm thức là sống như người đơn độc trong xã hội hình thức . Và *Isan* có đầy đủ tiềm năng làm bùng nổ cuộc cách mạng tâm linh . Lời nói ông đầy sâu sắc . Những giai thoại của ông có nhiều phẩm tính mới lạ , có chiều hướng hiện đại làm những giống hoa lạ có thể nở . Nhưng vì

muốn được tôn trọng , nên ông không áp dụng . Và ông vẫn im hơi lặng tiếng cho dù có đầy đủ cơ hội để ứng dụng .

Một đoạn nhỏ về giai thoại :

Đệ tử lỗi lạc nhất của *Isan* là *Kyozan* , cũng được biết dưới tên là *Yang –Shan* . Các bạn ngạc nhiên tại sao các vị thầy thường có hai tên . Chẳng qua do cách gọi theo người Nhật và hay Trung quốc . Và liên hệ thầy và đệ tử hình thành một trường phái hay phương pháp . *Isan* phản bác truyền thống *Matzu* ; nên giai thoại đối đáp giữa *Isan* và *Kyozan* được xem là trường mới với tên *Kuei-Yang* .

Điểm đặc biệt : “ *Zen thiên định* ” căn cứ trên nền tảng *Lankavatara Sutra* (*Lặng già*) , và “ *Zen độc đáo* ” hoàn toàn tách khỏi những bản văn trong hệ thống *Sutra* . *Lankavatara Sutra* là kinh văn thâm sâu nhất trên thế giới ; bao gồm cốt tủy của Đức Phật .

Do đó được quý trọng và yêu chuộng qua nhiều thời đại trong các nước theo Phật Giáo như : *Trung quốc* , *Nhật bản* , *Burma* , *Sri Lanka* , *Tibet* , *Taiwan* , *Korea* . Tất cả đều yêu thích *Lankavatara Sutra* . Vì trong đó có vẻ đẹp , sức sống mãnh liệt bao hàm những dòng thơ tuyệt tác và cao quý đầy nghệ thuật sáng tạo .

Trường phái mới hình thành do *Isan* và *Kyozan* phản bác truyền thống *Lankavatara Sutra* chú trọng về văn tự thuyết giảng là nhiệm vụ rất khó khăn . Tôi không nghĩ *Isan* và *Kyozan* có khả năng làm việc đó .

Tuy vậy *Matzu* làm được , chẳng qua *Isan* và *Kyozan* không đủ dũng cảm và phí khách . Nhưng những gì họ làm rất khả quan và tốt đẹp . Mỗi cuộc cách mạng tâm thức đều tuyệt đẹp , cho dù nhỏ bé .

Nền tảng *Lankavatara Sutra* là hình thức tu tập đi đến tỉnh thức một cách tiệm tiến . Nhưng nó vẫn dựa trên lý trí , thực hành và hiểu biết . Những bước nhỏ chuyển động và hình thành giới luật tự chính mình . Đến đúng thời điểm chín muồi sự tỉnh thức sẽ xảy ra .

Không phải là con đường tức thời , bén nhạy . Không giống như cà phê uống liền . Bạn phải qua giai đoạn chuẩn bị để đón nhận tỉnh thức và công cuộc chuẩn bị có thể mất rất nhiều năm . Hai mươi năm , ba mươi năm , 40 . . . mới có thể trở thành cỗ xe hướng đến tỉnh thức .

Đó là hệ thống lý luận uyên bác, vì vậy *Lankavatara Sutra* chẳng bao giờ bị phản đối . Ngay *Bodhidharma* hay *Matzu* cũng không chú trọng đến kinh văn này . Họ hoàn toàn phản bác hay tránh xa . Họ chỉ làm những điều họ muốn làm . Họ có thể vừa chống lại *Lankavatara Sutra* cũng vừa yêu thích . Vì cái đẹp của nó quá ư là thâm thúy , giống như cuộc cách mạng của chính họ . Họ không tuyên dương , đơn giản chỉ bỏ qua . Bởi vì sự cách xiển dương của họ là con đường cao tốc - *Zen* .

Họ phản bác *Lankavatara Sutra* qua phương tiện sáng lập nền móng mới , và hoàn toàn đủ thiên chức làm việc đó . *Bodhidharma* và *Matzu* dâng tặng nhân loại trạng thái nhận thức trong suốt đầy hương vị mới lạ . Buông bỏ hệ thống tư tưởng tiệm tiến ; để xuất hiện tư tưởng mới - *Zen* đầy độc đáo .

Sự lôi cuốn của *Zen* rất vĩ đại . Giây phút bạn buông bỏ con đường tiệm tiến . Tất cả giới luật trở thành vô nghĩa , tất cả nghi thức không còn là vấn đề tiên quyết . Còn lại một điều quan trọng là thiền định . Duy trì trong hiện hữu hay có mặt từng cây số như người quan sát . Tôi hoàn toàn ủng hộ và tán đồng phong cách “ *Zen độc đáo* ” đầy màu sắc hơn *Lankavatara Sutra* .

Đó là sự nỗ lực của *Isan* . Nhưng chưa đủ lỗi lạc để mang đến điều gì sâu sắc có thể so sánh với *Lankavatara Sutra* . Trường phái khai triển qua *Isan* và *Kyozan* cố gắng chính thức hóa công cuộc cách mạng tâm thức để phản bác truyền thống bám chặt kinh văn (Anti –sutra) theo lập quan điểm *Matzu* .

Matzu đưa ra những luận cứ anti-sutra , nhưng *Matzu* có thiên tính khai sáng điều mới lạ để thay thế . Bởi vì không thể nào tước đoạt một vật gì mà không có gì khác để cho họ bám . Bạn phải trao đổi điều gì đó . Nếu không công cuộc cách mạng tâm thức nhanh chóng lụi tàn . Không thể có tính

cách xây dựng . Vì thế , *Bodhidharma* và *Matzu* đã khai sáng con đường đầy sức sống .

Bodhidharma có phương pháp riêng . *Matzu* sử dụng kỹ thuật hét và đánh chưa từng nghe thấy . Nỗ lực của ông hoàn toàn kỳ dị . Sự tỉnh thức tức thời xảy ra khi vị thầy đánh đúng thời điểm hay bằng tiếng hét . Tiếng gầm sư tử đẩy tâm thức thực tập sinh chạm đến tận sâu thẳm của bản thể .

Trường hợp thực tập sinh đặt câu hỏi và vị thầy bỗng dưng chửi và đánh hoặc đập văng khỏi cửa một cách rất hung bạo , rồi lại nhảy lên đập tiếp . . Kỹ thuật quái chiêu này chưa từng xảy ra , chưa từng nghe đến . Đó là sự sáng tạo của *Matzu* và rất nhiều người đã được đánh thức tiềm năng .

Thỉnh thoảng rất vui nhộn , khi ông liệng một người từ cửa sổ. Nếu có đến thọ giáo hoặc hỏi về thiền định . Lập tức cây lên đầu hoặc bị đánh túi bụi hay bị thui vô ngực và hét : “ *Nhận được chưa ?* ” .

Những thực tập sinh đáng thương chỉ biết : “ *Dạ* ” . Bởi vì nếu nói : “ Không ” , lập tức cây sẽ lên đầu . Vậy là quá đủ , muốn rút lui với thân thể bầm dập , xương thì gãy , nhưng *Matzu* vẫn ngồi chễm chệ trên ngực đệ tử tiếp tục nói : “ *Nhận được chưa ?* ” . Thực tế thực tập sinh nhận được những cú sốc hoàn toàn bất ngờ vì không thể biết trước để chuẩn bị .

Bạn nghe nói đánh , hét nhưng bạn chưa nghe *Matzu* quăng liệng thực tập sinh từ hai tầng lầu , té xuống và xương bị gãy và tiếp tục nhảy lên ngực ngực ngồi một cách oai nghi .

Giây phút thực tập sinh bị chấn động , thức hoàn toàn tê liệt và rơi vào trạng thái “ *Ý niệm chưa hình thành tư tưởng* ” . Đó là mục đích cao nhất của sự việc . Và khi thức dừng lại , *Matzu* ngồi trên ngực - nhìn thẳng vào mắt thực tập sinh với sự yên lặng thẳm sâu . Thế là một niềm vui phúc lạc xảy ra - trạng thái thiền định . Một phương tiện đây mới lạ tuy hơi kỳ cục .

Lập trường phản bác kinh văn của *Matzu* là đốt tất cả những bộ kiết tập sưu tầm về *Sutra* . Phật Giáo có nhiều kinh văn nhất ; hơn bất cứ tôn giáo nào hết trên thế giới . Bởi ba mươi hai trường phái , tạo ra những bản văn

riêng . Viết những chú thích và luận giải riêng biệt . Nên làm rồi mù hậu thế .

Isan muốn như *Matzu* nhưng chưa đủ dũng cảm và quyết tâm . Không dễ gì quăng một người ra cửa sổ hai tầng lầu . Thực tập sinh nói : “ *Gãy xương con rồi ?* ” . *Matzu* hét : “ *Quên luôn chuyện gãy xương ! . Ai cũng phải chết . Hôm nay người phải chết . Chỉ có bảy ngày để chọn lựa . Ngay bây giờ không có sự lựa chọn . Nếu nhận được , đó là cốt tủy của Zen* ” .

Một cú sốc mạnh mẽ . Quả thật đơn giản và cũng quá hùng tráng , ngay lập tức thực tập sinh quay phắt về trung tâm - bản ngã tức khắc tan biến và . . . Trong cái bất ngờ lại có điều gì xảy ra . Như ngẫu nhiên xe bạn lật ngược trên đường lăn xuống thung lũng và quay vài vòng . Ngay lúc đó cái gì còn trong bạn ? .

Hiển nhiên thức ngừng hoạt động . Và nếu bạn từng thực tập *Zen* – có thể đây là cơ hội tốt nhất để trở về trung tâm . Cái chết có thể xảy ra . Chắc chắn . Nhưng nếu bạn là thực tập sinh của *Zen* – Không có cái chết . Cái chết chỉ xảy ra với thân vật lý . Tâm sẽ bung đôi cánh bay lượn trên bầu trời rộng mở .

Zen sẵn sàng cho tất cả mọi người trên thế giới . Không ai có thể biết được mỗi ngày có bao nhiêu biến cố xảy ra . nhưng chúng ta không biết nắm cơ hội . Tôi nghĩ nếu *Matzu* còn sống , ông ta có thể lật ngược chiếc xe và đẩy thêm lăn vài vòng . Rồi chạy theo kéo bạn ra và hỏi : “ *Nhận được chưa ?* ” .

Isan không thể như *Matzu* vứt bỏ tư tưởng tôn kính . Những người như *Matzu* chẳng quan tâm người ta sẽ nghĩ ông như thế nào . Đa số nghĩ *Zen* dành riêng cho những kẻ điên khùng – Có gì mới lạ đâu ? . Còn *Zen* nghĩ thế gian đang sống trong sự điên loạn ! .

Điên của *Zen* là Đại lạc , Trí huệ còn cái điên thế gian là trì trệ trong phiền muộn và đau khổ . Cả hai đều điên , nhưng chúng ta có quyền chọn lựa : “ *Trí huệ điên* ” hay “ *Điên Trí thức* ” . Sự điên đại của thế nhân , chỉ có những

đau khổ và bị kịch mãi vác trên vai ; để rồi chạy mãi trong vòng luân hồi sanh tử .

Theo bản văn : Nhân dịp , *Kyozan* làm việc cùng *Isan* , hỏi : Nhân dịp , *Kyosan* cùng làm việc với *Isan* . *Kyozan* hỏi : “ Tất cả chư Phật vào định hòa nhập vào thế gian để quay bánh xe luân hồi . Còn thầy thì sao ? ” .

Bánh xe thần thoại tiếp tục chuyển động và bạn tiếp tục bám chặt vào trục xe , sự lặp lại quá nhiều lần trong cuộc sống : Sinh ra , lập gia đình , làm ăn – buôn bán , phiền muộn , chết - rồi lại sinh ra . . . Nhưng ai là người tiếp diễn trò chơi bánh xe luân hồi ? Đó là câu hỏi *Kyozan* đưa ra .

Kyozan nói : “ Còn thầy thì sao ? ” . Đó là điểm *Isan* đã thể hiện tính ôn hòa , chững chạc và khiêm tốn . Nhưng những gì được xem như thần thoại hóa . Vì không chư Phật nào bước vào để quay bánh xe luân hồi . Tất cả chư Phật gắng sức kéo các bạn ra khỏi bánh xe sanh tử ; nhưng chúng ta mãi tái diễn trò chơi luân hồi sinh tử qua nhiều thiên niên kỷ ; nên chẳng bao giờ nếm mùi vị vĩnh hằng bất diệt .

Các bạn là những diễn viên giỏi trên sân khấu , màn cứ kéo lên và hạ xuống, cứ thế chẳng bao giờ thay đổi . Điều may mắn cực kỳ là chúng ta không thể nhớ những kiếp sống trước . Nếu không , chắc phải điên loạn vì khủng hoảng .

Câu hỏi sai ngay từ đầu . Nhưng *Isan* vẫn tể nhị và cố gắng lịch sự . Nếu nghi vấn này mang ra hỏi *Matzu* , ông ta sẽ cho cú đấm tuyệt vời và thế là chẳng bao giờ dám đặt ra lần nữa .

Matzu tuyên bố rất nhiều lần :

“ Ta không cần biết các người nói gì - các người vẫn bị đòn .

Đừng nghĩ ta chỉ đập khi hỏi bằng câu hỏi sai .

Hoàn toàn không đúng ! .

Các ông phải nghe cho rõ :

“ Đúng cũng ba thôi mà sai cũng ba thôi .

Không hơn không kém ” .

Khi nói đúng hay sai vẫn không thành vấn đề . Tất cả chỉ là phù phiếm – vì trong tri thức lằng lằng có gì đúng đâu ? . Một cú đâm là chắc ăn nhất , và điều gì xảy ra ? ; cái này mới quan trọng . Và *Matzu* là người hiểm nhất trên thế gian .

Ông đi giống con bò bốn và nhìn với ánh mắt sư tử . Đôi mắt bốc cháy như sư tử , và phong thái đi như con bò . Ông chưa bao giờ đi như con người . Có lẽ quá thấp trong phẩm cách của ông .

Ông rất mạnh mẽ và không một ai biết ông sẽ làm gì ! ; nhưng lại rất nhân từ và đầy lòng yêu thương . Nhưng nếu mang câu này hỏi *Matzu* thì bầm dập và xương gãy nát là cái chắc , vì hoàn toàn lằng lằng và vô nghĩa .

Đối với *Isan* nhẹ nhàng hơn . Khi *Kyozan* hỏi còn thầy thì sao ? Có nghĩa ông cũng là chư Phật . *Isan* đáp : “ *Có ai mang ra làm thí dụ và có thể biết từ ông ta* ” . *Isan* lần tránh trả lời một cách tế nhị bằng câu hỏi khác . Vì nếu trả lời có nghĩa xác nhận mình cũng là chư Phật ! .

Nhưng cần khiêm cung hơn , vì khi tuyên bố mình là bậc giác ngộ , đồng nghĩa phủ nhận vô minh . Mà vô minh tự chính nó cũng là phần tử cốt yếu của Phật tánh . Ngay giây phút bạn nói : “ *Tôi là Phật* ” hàm ý : “ *Tôi không còn nữa , tự ngã đã tan biến* ” . Có nghĩa bạn không còn hiện hữu và chỉ còn lại cái nhìn thuần khiết và trong suốt của một nhân chứng .

Kyozan chỉ chai nước và nói : “ *Xin bước vào trong* ” . *Isan* đáp : “ *Sự huyền diệu của tất cả chư Phật hiện diện trong miệng chai chuyển bánh xe sanh tử* . Ông có nhìn thấy họ làm không ? ” .

Bây giờ , *Isan* không liên quan đến câu hỏi , nhưng thiết nghĩ tốt hơn nên nói rõ ràng : “ *Câu hỏi này là câu hỏi sai* ” hơn là minh chứng : “ *Vâng , tôi là Phật* . Nhưng không có vị Phật nào quay bánh xe , họ chỉ cố gắng dừng bánh xe cuộc đời để mọi người có thể sống trong tính bất diệt vĩnh hằng ” .

Isan tiếp diễn những rắc rối , vì muốn khiêm cung không như *Bodhidharma* . *Bodhidharma* nói thẳng với vua *Wu* : “ *Ông hoàn toàn ngu xuẩn !* ” . Nếu là người khác nhà vua đã ra lệnh chém đầu lập tức . Nhưng khi nhìn ngài ,

ông thấy : “ *Thực sự mình không là gì cả so với Bodhidharma , mình chỉ là người xuẩn ngốc* ” .

Nhà vua không nổi cơn giận dữ mà chỉ căn cứ trên sự thực là thể hiện sự tiến hóa của vua Wu . *Isan* không có phẩm tính phần nộ nên vẫn còn bị phiên toái . Ông nên dừng ngay lúc đầu . Một câu hỏi sai đẻ ra nhiều câu hỏi sai , rồi cứ thế tiếp diễn . Cuối cùng chẳng đi về đâu . Tốt hơn đập tắt ngay lúc khởi sự “ *điều vô lý* ” .

Nhưng *Kyozan* là đệ tử lỗi lạc của ông , giữa họ sẽ phát khởi trường phái Zen . Tất nhiên , ông không thể nào hung bạo với *Kyozan* và *Kyozan* sẽ là người truyền thừa . *Isan* nghĩ đến lợi ích người khác nhiều hơn . Đó là sai lầm của ông , và cũng là nguyên nhân ở Nhật bản , những người trong trường phái Zen loại trừ và không một ai muốn nói về *Isan* .

Tôi nhớ *Socrates* . Quan toà tuyên cáo *Socrates* tử hình bằng cách uống thuốc độc . Theo luật lệ của Hy-Lạp (*Greek*) . Ông tranh luận rất nhiều ngày ở pháp đình và không một ai có khả năng thắng ông ta , chỉ với một điều đơn giản là : Ông không có địa vị . Nhưng bất cứ điều gì họ nói , ông đều có thể làm đảo lộn ý nghĩa để sự thật phơi bày . Thẩm phán và quan toà có rất thiện cảm với ông .

Hy - Lạp thời ấy thuộc chế độ dân chủ , nên cả thành phố có quyền bỏ phiếu quyết định số phận *Socrates* . Tuy quan toà nhìn ra ông hoàn toàn vô tội cũng chẳng ít gì vì vì số phiếu quyết định với 51% phiếu của dân *Athens* muốn ông chết , 2% không ý kiến và 49% phóng thích .

Trước khi công bố phán quyết , ông ta nói với *Socrates* : “ *Riêng cá nhân tôi , không muốn xử tử ông . Tuy nhiên tôi phải kết án , bởi vì 51% trong thành phố chống lại ông . Ông có thể ra khỏi Athens , nơi mà luật của Athens không thể chi phối . Ông có thể sống ngay biên giới , sẽ có người gặp ông tại đó* ” .

Socrates từ chối nói : “ *Tôi không đi đâu cả . Nếu Athens là thủ đô văn minh nhất của Hy- Lạp không bằng lòng để tôi sống , vậy ai là người chấp nhận tôi sống ?* .

Nơi khác tôi là kẻ xa lạ . Ở đây tôi đã sống cả cuộc đời , tôi chưa bao giờ làm tổn thương hay làm hại bất cứ một ai . Nhưng 51% muốn tôi chết . Tôi phải chết ” .

Quan tòa hoàn toàn đồng ý quan điểm này , ông nói : “ Còn một cách khác, ông đừng giảng dạy và thế sống hoàn toàn trong yên lặng ” . Socrates nói : “ Đó là điều không thể được ! . Quá nhiều người sống trong bóng đêm , trong khi tôi biết con đường hướng về ánh sáng . Tôi không thể nào yên lặng nhìn con người nhảy vào bóng đêm một cách mù quáng . Tôi phải lên tiếng ” .

Quan tòa nói : “ Như thế , tôi không thể làm được gì cho ông . Chỉ còn cách duy nhất , ông hay sẵn sàng vì chiều nay tôi sẽ đưa cho ông độc được ” . Socrates nói : “ Không quan trọng , ai cũng phải chết . Tử thần đến , tôi sẵn sàng đón chào . Tôi chỉ muốn ông nhớ một điều ông được người sau nhớ qua cái chết của tôi ” .

Vâng , điều đó đúng . Chẳng ai biết quan tòa nếu Socrates không bị xử uống thuốc độc . Cái chết vật lý làm Socrates sống mãi trong lòng mọi người cho đến khi thế gian còn tồn tại .

Còn *Isan* hoàn toàn bị quên lãng . Bởi vì còn quan tâm nhiều về ý kiến của quần chúng . Và vị thầy chân chính không lưu ý những gì công chúng muốn ông phải thực hiện . Sự hiện diện của ông là lời tuyên cáo về chân lý , về sự thực chứ không phải bằng lòng hay thỏa hiệp với đa số . Nhưng khó khăn lớn nhất của *Isan* khiêm tốn là cảm thức sai lầm .

Sự ôn hòa đã đi đến chỗ thỏa hiệp . Sự nhún nhường của ông trở thành sợ hãi . Nếu không , sẽ nói thẳng với *Kyozan* ngay từ đầu . “ Ông nói gì vậy ? . Chư Phật trở thành bụi trần ? Không ! , họ chỉ tan biến vào tâm vũ trụ ” .

Nhưng vì lịch thiệp , ông không nói : “ Tôi cũng là Phật ” . Vì thế *Kyozan* mới dồn ông , mới thử nghiệm ông còn giữ thái độ khiêm tốn hay không . Nhưng sự khiêm tốn không có nghĩa thỏa hiệp hoặc đồng lõa với giả thuyết phi lý . Cũng không có nghĩa thân thiện với sai lầm .

Khiêm tốn không phải là những con cừu nhút nhát . Nó phải là tiếng gầm sư tử . Nhưng *Isan* cố gắng sáng lập con đường khác hẳn với *Matzu* . Thế là ông bị kẹt cứng không thể hét , đập . . . Tất cả kỹ thuật mà các tổ và chư

Phật đã ứng dụng . Ông muốn sáng tạo cái gì khác hơn nhưng không có khả năng .

Isan chỉ là người giản dị , mộc mạc , đơn thuần và khiêm tốn . Nhưng chưa đủ dũng cảm . Tính khiêm cung cần dũng cảm hỗ trợ hơn bất cứ điều gì . Không gì cần thiết hơn tính quyết tâm và gan góc .

Vì thế khi ông ta bị truy vấn : “ *Thầy thì sao ?* ” . Ông không đủ can đảm để trả lời : “ *Ta cũng là Phật , và không vị Phật nào quay bánh xe luân hồi . Không vị Phật nào tan biến trong thế gian . Ông hoàn toàn vô lý , vì ta không phải là Matzu và ông biết rõ không thể nào ta hét hay đánh ông . Như thế không có nghĩa , ông cứ hỏi những câu hỏi sai . Cuối cùng có thể nói một câu là : Đừng ngu xuẩn nữa !!* ” . Thế mà *Isan* không giải quyết được .

Kyozan chỉ chai nước và nói : “ *Xin bước vào* ” . Đó là những điều tôi muốn nói đừng bao giờ chấp thuận những điều vô nghĩa , đần độn . Thế mà giờ đây không còn đường quay trở lại .

Isan im lặng có nghĩa chấp nhận chư Phật tan biến vào bụi trần và quay bánh xe luân hồi . Nên *Kyozan* đồn sâu hơn : “ *Bây giờ thầy là Phật , xin bước vào trong chai* ” . *Isan* đáp : “ *Sự huyền diệu của tất cả chư Phật hiện diện trong miệng chai chuyển bánh xe sanh tử . Ông có nhìn thấy họ làm không ?* ” .

Vô lý và ngu xuẩn ! . Tất cả chư Phật chọn cái chai và tụ họp trong cổ chai và *Isan* không thể bước vào bởi nó đã bị chặn lại . Một khi chấp nhận điều phi lý thì không có kết thúc .

Bạn phải tiếp tục chấp nhận những điều vô nghĩa và mọi chuyện trở thành rối rắm và hỗn độn . Vậy tất cả chư Phật ở đây làm cái gì ? . “ *Quay bánh xe luân hồi* ” trong cái chai ? . Nếu là tôi , tôi sẽ đánh một cú thật mạnh ! .

*Kyozan nói : “ Đó là sự chuyển động của tất cả chư Phật .
Còn thầy chuyển động như thế nào ? ” .*

Isan quan sát :

“ Điều ấy không thể làm được nếu chúng ta cắt đứt mọi sự ” .

Kyozan cúi lạy sát đất hành lễ quy phục .

Isan không thể hiện khí phách , dù chứng minh cuối cùng hoàn toàn chính xác . Vì vậy Kyozan phủ phục sát đất đánh lễ . Isan nói : “ Tôi không còn hiện hữu . Kê cận với bánh xe luân hồi nhưng tôi vẫn sống . Tôi không biến thành bụi trần và không còn quay lại nữa ” .

Nếu thỏa hiệp với tư tưởng chư Phật chuyển vào thế gian với nhiệm vụ quay bánh xe sanh tử là điều lập dị . Lập luận như thế là chống lại tính thuần khiết của Zen . Isan cần một cú đấm thực mạnh . Nếu gặp ông ta nơi đâu , thay tôi chơi ông một cú thật đau , đồng nghĩa đã làm một việc tốt ! .

Soseki viết :

*Đức hạnh và bi mẫn đồng hành ,
Kết hợp thành tính nguyên vẹn .
Không có gì băng qua cửa từ bên ngoài ,
Là kho tàng vô giá .
Vứt bỏ toàn bộ tích lũy trong trái tim ,
Bạn với đôi tay trần trụi -
Sẽ đem đến lợi ích .*

Bài thơ tuyệt diệu và có ý nghĩa . Lòng từ tế nguyên thủy là cách gọi khác của đức hạnh . Tất cả hành vi tính tốt là phương tiện lòng từ tế . Hai cách gọi nhưng có cùng phẩm tính .

Kết hợp giữa phương tiện thiện xảo và trí huệ là điều bất phân ly . Không có gì đến từ hiện tượng bên ngoài có thể xem như là kho tàng vô giá . Vì kho tàng của bạn sẵn có từ bên trong . Nếu vứt bỏ tất cả những gì xuất hiện từ bên ngoài . Với trái tim trần trụi , tánh không là kho tàng vô giá , sẽ đem lại sự lợi ích cho bạn .

Đó là những gì chúng ta cần thiền định . Thiền định là chú tâm - Zen đường lối đơn giản và hân thưởng với trò chơi vĩ đại của trí huệ . Chúng ta

khám phá kho tàng ẩn kín bên trong . Không cần thiết phải quan trọng về nó . Chỉ cần hướng sự chuyên động vào bên trong và từng bước nhỏ , bạn quay về nhà .

Chương 5

Kính Thầy ,

Isan hỏi Kyozan :

“ Tôi nghe khi ông ở với Hyakujo .

Nếu bị hỏi một vấn đề , ông có thể trả lời bằng mười cách .

Điều đó có đúng chăng ? ” .

Kyozan đáp : “ Con không muốn nói ” .

Isan nói : “ Thử nói điều gì có thể diễn đạt được đỉnh tột cùng của Phật học ” .

Kyozan chồm mở miệng , Isan hét lên “ Kwatz ! ” .

Hai lần Kyozan mở miệng ;

Isan đều làm Kyozan yên lặng bằng tiếng hét .

Kyozan cúi đầu lạy và khóc :

“ Vị thầy trước của con nói khi gặp vị thầy khác ;

trực nhận tình thức của con sẽ được nâng cao .

Hôm nay , con đã gặp ngài .

Trải qua ba năm khi bắt đầu tìm kiếm Phật tánh ,

Giờ đây con không còn mong mỏi gì sau bao nhiêu năm chần bò ” .

Meesha , tôi đã nói với các bạn Isan cố gắng thử chống lại truyền thống Matzu . Ông muốn nhổ bật gốc tri thức tích lũy , vì những tri thức cổ truyền tàn phá và giết chết sự sinh động sẵn có .

Truyền thống chỉ sáng tạo môi trường chết ; bằng những nỗ lực phi lý cưỡng bách con người tôn sùng sự ù lì và bám chặt vào tổ kén hơn là khám phá những tầng lớp sâu hơn trong tâm thức . Truyền thống vay mượn những đồ chơi bên ngoài để chạy trốn chính mình . Sự an ủi đáng sợ nhất là thú giải khuây có tính cách làm giảm dần nhân cách . . .

Khi tư tưởng đức Phật trở thành truyền thống và nghi thức ; thì *Bodhidharma* xuất hiện phản bác đường lối lập khuôn ; chứ không phải chống đối đức Phật . Ai có thể chống đối ngài ? . Làm sao có thể bản thể tự nhiên .

Dù có thể đi đến vô cùng ; bạn cũng không thể vượt qua cái bao la vô tận . Tính nguyên thủy lúc nào cũng cùng bạn đồng hành . Và Phật tánh là đỉnh cao nhất của tâm thức .

Chúng ta không sử dụng từ : “ *Phật* ” theo nghĩa truyền thống . Danh hiệu “ *Đức Phật* ” không biểu hiện tư cách cá nhân mà chính là biểu tượng nói lên phẩm tính một nhân chứng đã trở về cội nguồn .

Sự tượng trưng đầy cao quý này , xin các bạn đừng biến tấu thành truyền thống tôn giáo sung bái . Nếu có thể sống xin các bạn đừng tôn thờ hay sùng bái . Nên khởi đầu bằng nhìn để thưởng thức cái đẹp của sự trầm lặng đầy ân sủng và tự nhắc nhở tính *Chân - Thiện - Mỹ* này sẵn có trong mỗi người .

Khi *Bodhidharma* bùng nổ cuộc cách mạng tâm thức chống lại tất cả các học giả uyên thâm . Tất cả những nhà thông thái lỗi lạc , những truyền thống nghi thức đơm đặt đang bành trướng mê hoặc cuộc đời . Cuối cùng khuynh hướng bùng nổ này cũng rơi vào con đường tôn vinh thần tượng và sung bái .

Có rất nhiều trở ngại và khó khăn khi làm cuộc cách mạng phản bác lại truyền thống cứng ngắc . Nhưng *Bodhidharma* vẫn kiên trì giữ vững phẩm tính phi thường . Sự phản bác của ông làm cho con đường đức Cồ Đàm để lại thêm sang chói .

Ông chính là bậc kỳ tài , sáng tạo một môi trường hoàn toàn mới cho những người tìm đường về nguồn cội . Cho dù sau đó , vẫn bị sự sùng bái do ngu dốt phá tàn theo định luật . Nhưng có lẽ phải thế để những cuộc bùng nổ sau này sẽ tiếp diễn cho sự thật tồn tại .

Matzu không thể chịu đựng tính ngu xuẩn . Ông làm cách mạng như thế , nhưng riêng bạn cần kiên quyết bảo vệ quan điểm mình . Sự sáng tỏ rõ biết làm nên cho những phương tiện thiện xảo chiếm ưu thế ; và lời nói hoàn toàn minh bạch .

Không phải với chính bạn mà cho tri thức mù sương . Tri thức biến hiện rất nhiều cách và đầy trí trá . Vì thế vị thầy phải biết phương cách và uyển chuyển hành xử với hàng vạn dạng thức biến hiện đa dạng .

Matzu có khả năng tự phát kiến cho dù gặp gỡ bất cứ dạng thức nào . Có thể nói ông vững vàng và kiên định hơn *Bodhidharma* . *Matzu* chống lại tất cả truyền thống cứng ngắt trong hình thức , phản bác tất cả kinh văn ! .

Đây là sự kiện quan trọng nhất trong lịch sử cách mạng tâm thức . Ông đốt và hủy *Sutras* với mục đích ép những thực tập sinh không còn bám vào bên ngoài để quay trở lại chính mình .

Bây giờ , trở lại với *Isan* , ông cũng muốn lật đổ truyền thống *Matzu* . Nhưng rất tiếc *Isan* không có phẩm tính của *Matzu* hay như *Bodhidharma* . Tuy cực kỳ thông minh và đầy bén nhạy để nhìn ra sự mục thối và đổ nát của những hình thức . Nguồn sống mới phải bùng dậy , phải sẵn sàng chuyển động . Nếu không nó sẽ chết và hoa ưu đàm không thể mãi khai .

Về mặt trí năng , ông nhìn được vấn đề này . Nhưng không có dạng thức phần nộ tâm nhiên không thể thể hiện phương tiện hoàn hảo . Cuộc cách mạng chống lại truyền thống khô cứng đồng nghĩa chống lại tri thức định hình từ xa xưa . Chống lại cả hệ thống nặng nề được xây dựng kiên cố là điều rất khó . Làm sao có thể cho họ thấy đã nhận thức lầm lẫn .

Hầu hết mọi người chỉ tin khi bạn có thể chứng minh mình đại diện cho nguồn năng lượng cực kỳ đang chuyển động trong tình yêu thương vô bờ bến . Hoặc đầy đủ pháp thuật đen (*thần thông*) ; và có được sức thu hút mọi người đến với bạn . Họ sẵn sàng buông bỏ toàn bộ quá khứ chỉ vì sợ hãi hay mặc cảm tội lỗi ; hoặc mong muốn đạt được quyền năng .

Isan không đủ khả năng trong tình yêu vĩ đại . Đó cũng là yếu tố , tại sao tôi nói trong bản văn của ông chỉ thể hiện sự khiêm tốn , mộc mạc và đơn giản . Không hề chứa đựng sự huy hoàng , sáng chói và đầy oai nghi .

Hôm nay , các bạn thấy *Isan* phải mượn kỹ thuật của *Matzu* , bởi vì không thể sáng tạo được gì mới mẻ để thay thế . Quả thật , rất hy hữu để được tìm người nào cao quý hơn *Matzu* . Phát minh của ông , sự sáng tạo và tính kỳ quặc tuyệt đối trong thế gian ; không một ai có thể nổi bật hơn được .

Isan có sự khao khát thoát khỏi tập quán cũ xưa . Ông đã thử , nhưng lại thấy nhìn thấy mình sai lầm và hoàn toàn thất bại . Ông đủ sáng suốt để nhìn ra không thể thay đổi phương cách hay sáng tạo một kỹ thuật mới nào có thể thay thế kỹ thuật : *Đánh – Hét – Quăng - Tát* vô mặt của *Matzu* . *Isan* thực sự là vị thầy tốt nhưng chưa đạt đến tuyệt đỉnh .

Matzu là vị thầy đầy đủ phẩm chất . Có thể gây ấn tượng sâu sắc , sức lôi cuốn mạnh và dám sống trong khuynh hướng chưa một ai dám như thế . Ông đi như con bò suốt cuộc đời , mắt và khuôn mặt và cái nhìn của mãnh sư trong nét ngu ngơ tuyệt vời của con bò .

Một sự kết hợp kỳ lạ ! . Tuy ông chẳng bao giờ lưu ý đến sự phù hợp , tôn kính và phong cách riêng . Ông hành động rất tự nhiên , ngay cả khi không để ý những gì đang xảy ra nhưng mọi điều tự hiện xuất một cách hoàn toàn chính xác .

Hiển nhiên trông ông rất phi lý , dị hợm , có chút điên khùng cách nhìn phiến diện . Nhưng bên trong ông có từ lực mạnh thu hút những ai đi tìm kiếm con đường tâm linh . Họ nhìn thấy ẩn dạng trong đôi mắt sư tử tràn đầy bí ẩn .

Những nét đẹp huyền diệu , hân hoan tràn đầy phúc lạc , rự rỏ và đầy tiềm năng có thể trao truyền ngọn lửa trong từ . *Isan* hoàn toàn khác hẳn , ông rất cố gắng nhưng cuối cùng cũng phải sử dụng kỹ thuật của *Matzu* , một phương cách chưa bao giờ *Isan* thực hiện .

Kyozan là đệ tử truyền thừa *Isan* đã chọn . Tuy chưa tuyên bố nhưng tất cả các đệ tử đều biết ông sẽ là vị thầy kế tiếp . Do đó *Kyozan* được đặc quyền hỏi tất vấn đề . Vì sẽ đối diện và chạm trán nhiều câu hỏi tương tự khi thừa kế .

Isan nói :

*“ Tôi nghe ông cự kỳ thông minh , tương tựa như người có trí huệ .
Khi một đề tài nêu ra , ông có thể đáp ứng đến mười dạng thức .
Và sự thông thái đa dạng của ông được Hyakujo thưởng thức
và thẩm định là rất sâu sắc ” .*

Đỉnh tốt bậc của bản thể vượt quá ngôn từ , và không thể diễn đạt dù chỉ một lần . Không thể có câu trả lời bằng nhiều cách , trả lời một lần cũng có thể là sai lầm một lần . Trả lời mười lần có nghĩa lầm lẫn càng nhiều hơn và có thể yên lặng là câu trả lời đẹp nhất .

“ Kwatz ” chỉ là âm thanh gián tiếp diễn đạt : *“ Câm mờm ”* . Nhưng *“ Câm mờm ”* không phải quát nạt để lấn át . *“ Kwatz ”* nên hiểu nó vô nghĩa . Đơn giản là tiếng hét ngăn chặn tri thức đang phô diễn của *Kyozan* .

Tiếng hét là do *Matzu* sáng tạo . Quả thật khó khăn để có thể sáng tạo phương cách mới lạ hay kỹ thuật tân tiến hơn . Sự sáng tạo cần phải hoàn toàn rõ biết trọn vẹn nhiều dạng tâm thức đa dạng .

Con người có thể giác ngộ , đó là điều dĩ nhiên . Con người có thể đi theo con đường ; nhưng cần trải nghiệm sâu sắc mới có thể làm ích lợi cho nhiều người . Vì thế cần trải nghiệm trọn vẹn phẩm tính Phật sẵn có .

Vào thời mạt pháp càng rất khó để có được phương pháp mới hơn . Những vị thầy lỗi lạc trong quá khứ đã kiệt sức để tìm đường lối mới . Vì thế *Isan* hiểu được một điều : Tuy đã tỉnh thức nhưng ông không thể làm cuộc cách mạng tâm linh . Và phản bác truyền thống *Matzu* lại càng không thể .

Bởi vì Matzu đã làm trọn vẹn và hoàn . Bất cứ điều gì muốn thể hiện thêm cũng không có giá trị , không gây ấn tượng lôi cuốn mạnh mẽ như Matzu .

Isan chấp nhận sử dụng kỹ thuật của *Matzu* . Tiếng thét có nghĩa là bước lùi lại . Trước thời *Matzu* , cũng vị thầy sử dụng gậy để đập đệ tử , nhưng không tàn phá và làm tổn thương .

Cách đây vài hôm , tôi nhận được món quà : Một cây gậy *Zen* từ Đại hàn . Tôi chờ một người Đức tỉnh thức đầu tiên - *Stonehead Niskriya* , và tặng cho ông . Cây tre , một đầu bạn cầm và phần trên chẻ ra làm hai dành cho bạn đánh . Nó tạo ra âm thanh nhưng không làm hại ai cả .

Quan điểm này rất giống với *Matzu* - Bất ngờ cây sẽ lên đầu , nếu ai hỏi những câu hỏi , để tri thức họ dừng lại . “ *Không thành vấn đề...?* ” ; Tất cả chỉ là hiện tượng của tri thức và điều thật khó hiểu .

Nhưng đây là mấu chốt , khi thức yên lặng bạn bắt gặp điểm sáng loé lên . Khi hoàn toàn dừng lại dù chỉ trong khoảng khắc , bạn có một thoáng nhìn về bản thể . Tuy chỉ thoáng hiện nhưng đây oai nghi của vị chúa tể . Một kho tàng vô giá của tính vĩnh hằng . Vị thầy chỉ rõ bạn thấy phương cách làm dừng thức lại . Giây phút cao quý làm nhận rõ con đường . Cứ thế mà nối tiếp và cứ thế mà sống !! .

Nhưng *Matzu* khám phá kỹ thuật sử dụng tiếng hét hữu hiệu hơn đánh hay đập cây lên đầu . Nó không thể dừng tư tưởng lại ngay lập tức và sau đó tri thức vẫn tiếp diễn những ý tưởng sẵn có và thăng hoa thêm : “ *Cái gì đây? . Sao mình bị đánh ? . Mình hỏi vì có liên quan vấn đề đâu phải vô lý ? . . .* ” .

Nhưng khi thầy hét lên , tiếng thét đi sâu tận bên trong hơn là đập . Đập chỉ bên ngoài , nhưng hét giống như cây giáo bén ngót đâm xuyên não bộ làm con tim dừng nhịp đập phút giây .

Rất nhiều người từ phương xa đến tìm *Matzu* vì nghe về phương tiện thiện xảo và hàng trăm người qua ông đã tỉnh thức . Hàng vạn người đã đến sống trong tu viện . Họ làm một chuyến du hành với một hành trình rất dài đến gặp ông để hỏi về chân lý . Chẳng bao giờ nghĩ sẽ bị ông thét hay bắt

ngờ đánh túi bụi và ngồi chêm chệ trên ngực nhìn thẳng vào mắt họ rồi hỏi : “ Ông nhận được chưa ? ” .

Tất cả mọi người bàng hoàng sững sốt , choáng váng và kinh ngạc vì ngay tức khắc họ nhận được chân tánh . Họ đã vất vả gần như cần đòi mong khám phá , nhưng tri thức đã bao bọc quá nhiều tầng lớp . Và tiếng thét - Chỉ bằng một tiếng thét của một vị thầy chân chính đã dẫn họ ra khỏi rừng rậm của tư tưởng ngay lập tức .

Tác dụng của tiếng thét rất hữu hiệu . *Kyozan* đã trải qua nhiều vị thầy học giả hướng dẫn nên càng trang bị những lớp tri thức . Thời đó các vị thầy hoàn toàn liêm chính và thành thật . Riêng về tâm linh , họ không bao giờ lừa dối hay gạt gẫm .

Vị thầy nói : “ *Ta chỉ là học giả , sống với ta con chỉ mở rộng tâm vóc thông thái và kiến thức . Chỉ khi nào tìm được vị thầy trải nghiệm tỉnh thức hoàn toàn . Con mới có thể tỉnh thức . Ngay chính ta cũng đang tìm một vị thầy thực sự có thể gây men tỉnh thức cho ta . Nhưng ai là người có thể làm cho ta tỉnh mộng* ” .

Vào thời Đức Phật, hàng vạn người đi khắp nơi tìm thầy giác ngộ . Ngay cả Đức Phật , sáu năm trước khi giác ngộ ông cũng học rất nhiều vị thầy nhưng họ không thỏa mãn những điều khao khát . Đức Phật tỉnh thức trong đường lối lạ lùng .

Vào một ngày vị thầy nói với Đức Phật : “ Ông cứ tiếp tục hành trình , tôi chỉ là người thông thái không phải là vị thầy giác ngộ . Tôi thành thực xin lỗi ông ” . Đức Phật quá thất vọng và chán chường không còn hy vọng hay mong muốn gì .

Cuối cùng ngài đến ngồi dưới gốc cây bồ đề tại *Bodhgaya* . Nên *Bodh* cũng có nghĩa là tỉnh thức và vì lý đó nhiều người sống trong thành phố lớn khác đổ xô về đây sống , thiền định dưới gốc cây bồ đề , đi kinh hành bên cạnh tịnh xá nhà vua cho xây dựng để kỷ niệm về sự tỉnh thức của Đức Phật .

Ngài thường tắm bên dòng sông *Niranjana* . Đó là con sông nhỏ vào mùa hè có thể băng ngang vì dòng sông sâu độ chừng một *foot* . Ngài thường tắm tại đây , nhưng quá yếu không thể băng qua sông dễ dàng . Hình ảnh trên minh chứng : Con đường khổ hạnh và tuyệt thực , bạn có thể tự giết chết mình trước khi tỉnh thức .

Đó là tiến trình tự sát , chết lần mòn vì kiệt sức nhưng không phải là tiến trình đi đến tỉnh thức . “ *Nếu không thể băng qua dòng suối nhỏ , làm sao có thể vượt qua sông lớn . Đó là sự toàn thiện của thế giới bên này và thế giới bên kia ? . Nếu không thể qua dòng sông nhỏ Niranjana , vậy tiềm năng tôi là gì ? . Vậy tôi cũng không có khả năng vượt qua dòng sông sinh tử như vượt đại dương rộng lớn và bao la ”* .

Trong tâm thức của ngài vào lúc đó chỉ có sự hoang tưởng về những triết lý ảo giác và có thể kéo dài mãi tận bây giờ . Nhưng đức Phật quyết tâm nắm lấy sự sâu thẳm của cội nguồn . Ngài nghĩ rằng : “ *Thực sự ta đã lãng phí thời gian ”* .

Ngài hồi sinh vào một đêm trăng tròn và quyết định đi vào làng khất thực . Nhưng còn quá yếu nên ngồi lại dưới gốc cây . Dịp may có một người phụ nữ *Sujata* tên này tượng trưng cho tầng lớp quý tộc (*Nhưng tôi cho rằng tên cô ta tượng trưng cho tầng lớp bản cùng nhất trong xã hội*) . Bạn có thấy không : ở Ấn Độ những người mù gọi là *Kamalnayan* - Con mắt huệ .

Theo tôi , thế thì *Sujata* theo tôi là người *Hindu* thời đó bị ruồng bỏ và thường sống nghèo nàn cạnh dòng sông *Niranjana* . Cô ta tôn thờ cây thiêng dành cho những người hạ cấp . Cô ta hứa với cây nếu cô ta sinh con trai , sẽ mang trái cây , hoa và thực phẩm đến dâng cúng .

Đây là một sự trùng hợp hy hữu , cô vừa đi vừa nghĩ : “ *Thần cây sẽ hiện ra nhận đồ cúng* ” . Cô vui mừng cực độ khi thấy đức Phật ngồi sẵn đó . Sau khi dùng xong chén sữa , đức Phật nghĩ : Ngài buông bỏ hết tất cả , sáu năm trước đây đã từ bỏ lâu đài , sự giàu sang , rồi bỏ tất cả những quyền lực thế gian . *Nhưng vẫn còn giữ lại sự khao khát - mơ ước đạt đến chân lý* .

Đêm nay , với trăng tròn trên bầu trời ngài buông cả sự mong đợi , ham muốn , ước ao dù nhỏ như vi trần . Có nghĩa đó chính là tạo môi trường cho thức tiếp diễn . Không thành vấn đề . Sự mơ ước cho dù quyền năng hay trở thành tiên chúa tể vũ trụ . Sự khao khát quyền lực hay giác ngộ vẫn là mơ ước và hy vọng còn tồn tại thì thức vẫn tồn tại .

Đêm đó , ngài buông mơ ước cuối cùng sau sáu năm tự dần vật mình bằng mọi hình thức . Bây giờ , ngài nhận ra lầm lẫn của mình như thế là quá đủ thế là và ngài ngủ với giấc ngủ thư giãn toàn diện - không hy vọng , không khao khát , không mơ ước , không tương lai .

Đơn giản ngủ một giấc ngủ không còn mộng mị . Tất cả đều bị chấn động và sụp đổ . Ngài đã hoàn tất : “ *Không có thể gian và cũng không có chân lý* ” . Tất cả đều vô nghĩa và mình tự làm hại chính mình trong những điều xuẩn ngốc .

Ngài ngủ một giấc ngủ bình an . Một giấc ngủ rất gần với trạng thái – Định . Đó là tại sao *Patanjali* định nghĩa : “ *Có những trạng thái hoạt động bình thường , trạng thái này là trạng thái mộng . Nằm dưới tầng lớp này trạng thái ngủ không còn mộng và sâu hơn nữa là sự giác ngộ - Sự tỉnh thức toàn diện* ” .

Ngài hình thành cơ hội và chỉ cần đẩy nhẹ thêm chút xíu . Và khi mở mắt ra với lần đầu tiên những mong muốn không còn hiện hữu và nhìn sao mai đang mờ dần trên bầu trời - Đột nhiên ngài giác ngộ và tỉnh thức hoàn toàn . Mặt trời hằng hữu bên ngoài và lẫn bên trong . Từ trạng thái giấc ngủ không mộng ngài đi vào tỉnh thức .

Phật tánh đạt được khi buông cả giấc mơ thành Phật . Với tâm thức hoàn toàn trần trụi và sự nương vào phương tiện thiện xảo của vị thầy thúc đẩy bạn hiện hữu trên con đường trung tính (*tánh không hay trung đạo*) . Bởi tánh không là môi trường cho tất cả đồng hiện hữu và tan biến .

Bạn biết quá nhiều . Vì thế trước mắt phải dọn dẹp , phải vứt bỏ cho sạch mọi thứ rác rưởi đến không còn gì cả , như thế bạn mới có thể sáng tỏ hành

trình không mức đến hay có thể nói “ *Con đường không có con đường hay phương hướng* ” .

Hoa bắt đầu nở . Trong bạn nguồn sống vô tận từ tánh không sáng lên ngọn lửa tỉnh thức . Đánh thức tinh thần thường thức tính bất hoại diệt của vĩnh hằng . Sự bình an vĩ đại , sự trong sáng , sự yên lặng , niềm phúc lạc , trạng thái nhập định vô giới hạn hay bất cứ danh tự nào bạn thích . Vẫn là trạng thái lần đầu nếm hương vị say ngà ngây ngất trong trạng thái nhất như .

Đó là thời hoàng kim của tâm thức và tối thiểu cũng khoảng hàng vạn người tìm kiếm chân thực nghĩa . Con người tuy nghèo nàn về kỹ thuật , khoa học nhưng lại rất giàu và phong phú sự mãn cảm . Công cuộc tự làm cách mạng tâm thức .

Sự tìm kiếm kho tàng vô giá bên trong làm họ trở thành chúa tể của ba thế giới . Hàng vạn người đã đạt đến sự tỉnh thức . Rất nhiều vị thầy đã cho các bạn những cơ hội bằng những phương tiện thiện xảo .

Sự tỉnh thức là tính tự nhiên sẵn có của bạn . Không phải đạt đến hay thành công . Bạn không phải đi đâu cả , chỉ cần ngay tại đây và đào thực sâu vượt khỏi sự ràng buộc của tri thức . Vượt qua xương thịt để nhận ra nguồn sống . Từ nơi đó năng lượng sống thức dậy tràn ngập thân và tâm .

Ngay tức khắc bạn tái khám phá sức sống hồn nhiên của vũ trụ bất tận diệt . Dòng sông nhỏ cuộc đời bạn chuyển mình thành đại dương bao la với những vòng xoắn hòa quyện vào nhau như những đợt triều cường . Cùng nguồn gốc tất cả muôn loài được trường dưỡng và tàn lụi .

Con người là động vật được ân sủng đầy cao quý trong thế giới . Sẵn có những trực giác mãn cảm . Không chỉ riêng về đời sống mà có thể xử dụng khả năng vô tận của tâm thức sau khi đánh thức đánh thức tiềm năng tính sáng tỏ . Tính trong suốt cho bạn tự do , lợi ích và đại lạc không thể tìm thấy trong thế giới hiện hữu của vật lý .

Người tỉnh thức hay giác ngộ , đơn giản có nghĩa là trở về nguồn sống đầy rõ biết tỉnh thức . Muốn như thế , bạn phải khám phá sự sống trong muôn loài . Qua phương cách đồng nhất với tất cả chư Phật , không còn phân cách thời - không gian – thân – tâm .

Nói như thế , không phải trên lãnh vực học giả đầy biện luận thông thái mà căn cứ vào sự trải nghiệm chính mình . Tất cả chư Phật , *Matzu* , *Isan* hay *Kyozan* chưa hề trải nghiệm riêng tư và tất cả trải nghiệm đều có cùng một hương vị . Hương vị của sự giải thoát .

Kyozan cúi đầu lạy và khóc . . .

Khóc để thể hiện niềm nội hỷ . Có bao nhiêu lần bạn không thốt nên lời , nhưng có thể nói qua nước mắt . Trong giây phút đại lạc nếu thốt được nên lời quả thật hoàn toàn vô nghĩa và không thực . Giống như giây phút ngập tràn lòng biết ơn mà có thể nói : “ *Cám ơn !* ” , vô duyên làm sao . Phương Đông là vậy .

Có thể phương Tây không hề biết ý nghĩa sâu sắc trong hành động này . Tại Ấn Độ , nếu người cha làm điều gì cho con . Đứa con không nói : “ *Cám ơn cha* ” ; mà chỉ thể hiện sự biết ơn qua hành động cúi xuống chạm chân người cha và nước mắt . Lời nói là rỗng tuếch vì ngôn ngữ đến từ tri thức huân tập . Nên nước mắt đầy đủ ý nghĩa hơn vì xuất phát từ đáy lòng .

Kyozan sống với nhiều vị thầy và họ giao cho ông công việc chăn bò hay nuôi gà hay chăm nom các việc linh tinh khác . Còn *Isan* không giao cho ông quản lý hay điều hành mà chỉ tặng ông ba tiếng thét . Ông tỉnh thức ngay lúc đó . Như thế không có nghĩa không làm việc , mà với ngụ ý : “ *Làm việc với vị thầy , sống với ngài . Ngoài điều này ra bạn chỉ là người chăn cừu* ” .

Sống với vị thầy đơn giản là không còn hiện hữu . Bản ngã tan biến , hoàn toàn trần trụi , không còn mơ ước hay hy vọng . Vì giây phút an lạc có thể xảy ra bất ngờ . Không cần thiết viện trợ sự tu tập nào to lớn . Chỉ trở về tận cùng sâu thẳm bên trong . Vì Phật tánh lúc nào cũng hiện tiền như đã

hiện hữu từ vô thủy . Khi nhận được , bạn sẽ hiểu con đường không thực có .

Từ từ Phật tánh tàng ẩn bên trong hòa vào cuộc sống , lời nói mang hương vị thời hoàng kim . Sự yên lặng trở thành bài ca với nhiều tiết điệu và ngập tràn màu sắc và ánh sang . Bước chân là điệu luân vũ hồn nhiên ngập tràn hạnh phúc . Bạn sống và yêu thương trọn vẹn trong cõi vĩnh hằng .

Nếu đạt tỉnh thức ; bạn không còn lang thang trong sinh tử và cái chết không còn sức mạnh cuốn bạn tái sinh vào sáu cõi . Bạn hòa vào vũ trụ và trở về nguồn năng lượng . Trở về tổng thể-và là tính nguyên vẹn .

Soseki viết :

*Tôi ngủ cạnh cánh cửa buốt giá ,
Và chợt tỉnh mộng từ vùng đất ảo ảnh .
Mắt huệ tự loé sáng ,
Chẳng cần sao mai tan biến .
Thiên đàng hay trần gian tự phô bày,
Bởi núi bao phủ đầy tuyết trắng .
Trong thế giới nơi nào có thể ,
Dành cho Shakyamuni thiên định ? .*

Shakyamuni là tên khác của *Gautam Buddha* , đó là tên thuộc về quyền tộc . Ông là *Shakya* - Bộ tộc của những chiến sĩ và ngài được xưng tụng là *Shakyamuni* . *Shakya* - người yên lặng , một cái tên rất đẹp . Có thể chúng ta nên gọi ngài là *Shakya* .

Soseki làm bài thơ tuyệt diệu : “ *Tôi ngủ cạnh cánh cửa buốt giá và tỉnh lại từ đất mộng* ” . Nơi chúng ta sống là vùng đất ảo vọng . Soseki nói : “ *Tôi trở lại từ vùng đất ảo ảnh . Mắt trí huệ tự bừng sáng, chẳng cần sao mai tan biến trong bầu trời* ” .

Tất cả mọi người tỉnh thức qua con đường riêng mình . Mặc dù Soseki rất yêu *Gautam Buddha* , ông thường nói : “ *Không cần thiết dẫm chân lên con*

đường ngài đã đi . Vì không có chư Phật nào để lại dấu vết . Ngài giống như chim bay trên bầu trời chẳng lưu dấu chân chim ” .

Ông dùng ngôn ngữ Zen : “ Nơi đó không cần nhu cầu cũng không cần nơi chốn và thời gian để tu tập . Tại sao Đức Phật tu sáu năm hoàn toàn vô ích ? . Bạn chỉ cần khoảnh khắc hiện tiền ? ” .

Bình phẩm của Soseki tuy nhẹ nhàng nhưng hoàn toàn chính xác . Đức Phật ngài có vấn đề riêng của ngài và sự nhận biết của ngài vượt xa chúng ta . Vị Phật đầu tiên của vòm thái dương hệ là người sáng tạo và có ảnh hưởng đến nhân loại với những thúc đẩy mạnh mẽ trên con đường cách mạng tâm thức .

Tuy nhiên , đã có rất nhiều chư Phật xuất hiện trước ngài , nhưng họ không gây ấn tượng sâu sắc . Ngay trong thời đức Phật có tám nhà tư tưởng tuyên bố là những người giác ngộ . Họ đã hoàn toàn tỉnh thức . Trong số đó Đức Phật và *Mahavira* được quan tâm , còn sáu người còn lại không để lại gì cả .

Và sáu người dường như những nhà cách mạng tâm linh . Họ chẳng bao giờ thỏa hiệp hay bằng lòng theo con đường lập khuôn , có một vài phát biểu về họ về Đức Phật và *Mahavira* . Hai người còn lại vẫn sống trong tâm thức nhân loại .

Mahavira đóng vai trò nhỏ bé với lý do đơn giản ngài không phải hình ảnh toàn thế giới . Mặc dù lớn tuổi hơn Đức Phật và chắc chắn có điều độc đáo riêng biệt . Nhưng ông hình thành sự giam hãm hoàn toàn biệt lập trong chính mình .

Đầu tiên ông hoàn toàn trần trụi . Không một đất nước nào chấp nhận trần truồng . Điều thứ hai có phong cách kỳ lạ giống như *Matzu* là không bao giờ nghĩ mình là vị thánh dành cho mọi người .

Ông cũng tuyệt thực vài tháng và mười hai năm giữ sự yên lặng và dùng thực phẩm ba mươi ngày cho một năm . Ông không bao giờ khát thực .

Điều này có ý nghĩa riêng . Thí dụ , ông gỏ cửa có một người phụ nữ đang khóc , đang làm việc riêng hay trên đường có hai con bò chặng lại .

Có nghĩa bất cứ điều gì xảy ra trong thiên định và nếu thực phẩm không trọn vẹn khi khát thực - ông quay về . Ông nghĩ : “ *Nếu sự sống cần ta sẽ đây đủ thuận tiện . Nếu sự sống không muốn ta hiện hữu . Chẳng việc gì phải làm . Tại sao phải dành sự sống cho chính mình ? . Cứ để cho trật tự bốn mùa vận hành và quyết định ”* .

Đây là tư tưởng tuy lạ thường nhưng có ý nghĩa . Niềm tin tuyệt đối vào thực thể . Nếu sự sống muốn thế thì tốt , ta sẽ sống , còn không ta yên lặng , thư giãn và tan biến . Tại sao lại làm những điều vô ích nếu sự hiện hữu không còn ần thiết .

Rất là trong sáng và rõ ràng . Nếu sự sống cần dù bất cứ với mục đích gì , sự tồn tại sẽ tạo thuận lợi . Ta hoàn toàn tin cho sự vận hành của vũ trụ . Chung quy vô sự .

Ông ta không bao giờ cạo đầu với lưỡi dao mà ông nhổ tóc và lông . Ông không sử dụng bất cứ kỹ thuật tân tiến nào . Ông vượt xa *Mahatma Gandhi* . *Gandhi* dùng guồng quay tơ , đó cũng là kỹ thuật . *Mahavira* không quần áo , nên không cần quay tơ và cũng không cần bát khát thực .

Dùng bình bát cho cái gì ? . Khi tất cả động vật có thể ăn uống chẳng cần bát . Đối với các bạn dường như quá ngu xuẩn khi thấy ông uống nước từ dòng sông giống như con chó hay thú vật khác và nhổ tóc ! .

Theo tâm lý học , người ta xác định ông là dạng điên loạn vì những người mất trí thường hay nhổ tóc . Đặc biệt phái nữ khi cơn giận lên tột bậc họ hung hăng và tự bứt tóc . Thế là *Mahavira* được phân định là điên rồ .

Đầu tiên trần trụi , thứ hai phong cách ăn uống như loài thú , thứ ba nhổ lông tóc . Nhưng ông có quan điểm trong tất cả sự việc . Nhưng lại giới hạn trong chiều hướng tác động ảnh hưởng với mọi người . Giòng nhỏ *Mahavira* Ấn độ còn khoảng 22 tu sĩ trần truồng .

Những người ủng hộ *Mahavira* giờ đây không xác tín rõ ràng sự kiện : “ *Tại sao trần trụi* ” . Tôi chưa thấy bất cứ một thảo luận nào về *Mahavira* . Họ chỉ nói một cách đơn giản : “ *Bởi vì ông buông bỏ tất cả sự chiếm hữu . Đó là lý do ông không mặc áo quần* ” . Đó không phải minh chứng sự thực .

Điều chân chính là phô bày hoàn toàn sự đơn độc . Họ chọn cuộc sống độc cư , không gia đình quyến thuộc . Toàn bộ guồng máy sinh lý là những tư tưởng nảy sinh trong thức và bạn tùy thuộc sự vận hành máy móc của tính dục cho bạn những gợi ý nhẹ nhàng , bóng bẩy .

Và toàn bộ xã hội nhìn vào “ *Dạng đơn độc này là cái gì ?* ” . Tôi không nghĩ các tu sĩ Thiên chúa giáo hay Đức giáo hoàng có khả năng thử nghiệm trọn vẹn đường lối của *Mahavira* .

Và đây có thể là phương cách thử nghiệm với câu hỏi : “ *Làm sao chúng ta biết bạn là người thực sự đơn độc ?* ” . Ngay khi suy nghĩ , một niệm khởi cũng có thể khởi động tính dục ảnh hưởng đến thân và không một ai có thể xác tín bạn hoàn toàn sự đơn độc .

Trong thế kỷ 25 , không ai lưu ý đến *Mahavira* . Ông hoàn toàn là nhà khoa học . Ẩn sau những lớp quần áo , bạn là tu sĩ không lập gia đình nhưng bạn vẫn có những giấc mơ giao hợp với nữ tài tử điện ảnh nổi tiếng *Sophia Loren* chẳng hạn nhưng chẳng ai biết . Nếu bạn trần truồng rất khó che đậy , giây phút về người đẹp ngay lập tức thân thể liền có phản ứng ! .

Tôi đồng ý quan điểm quan kiến đơn độc . Nhưng tôi không hứng khởi hưởng vị sống thoát ly , nhưng nếu ai thích trò chơi này nên theo luật trò của *Mahavira* , nếu có đầy đủ can đảm .

Trung tâm tính dục cư trú ngay trong tâm thức . Ngoại trừ bạn làm chủ thức qua thiền định , trung tâm là nguồn thanh lọc tất cả những ham muốn và dục vọng và thực sự không cần chứng minh hay phô bày hiện tượng

Sáu người còn lại có thể cũng giác ngộ . Nhưng họ theo con đường riêng biệt . Đức Phật dùng quần áo , vì thế ngài có ảnh hưởng mạnh với thế giới

hiện tượng . *Mahavira* cổ đại với nét đẹp riêng biệt , đường lối ngài đề nghị sống như thế rất khó cho mọi người . Trong bản văn *Jaina* dùng chữ *Jinna* là thắng chính mình , *Buddha* là thức tỉnh . Vậy có thể hai đều là một .

Sáu người còn lại có đặc tính và sắc thái rực rỡ của chính họ . Nhưng họ không có tín đồ hay dòng nối truyền . Hiển nhiên , nếu bạn không chấp thuận có học trò và ai gom góp tnhững giáo huấn của mình . Ghi nhận lại những biến cố đi vào thời đại ? . Sớm hay muộn tên tuổi bạn cũng phai tàn .

Nhưng quan điểm của họ là : “ Không cần thiết lưu giữ tên tuổi , hình thể tan biến thì danh tự cũng không tồn tại . Vì thế lưu giữ tên tuổi và giáo lý để làm gì ? ” . Đó là ngụ ý mâu chốt của yên lặng trong hương vị độc hành .

Đầu tiên :

Chỉ có những vị thầy đương thời mới có thể chuyển hoá nhân loại . Lời của chư Tổ và người xưa chẳng giúp gì . Mà chỉ sản sinh ra những nhà giáo tâm linh , những học giả khô cứng trong văn tự .

Thứ hai :

Tại sao chúng ta bị giam hãm và giới hạn trong tương lai ? . Chúng ta hiện giờ đang sống và chia sẻ hương vị thiên định . Bây giờ , hãy dành tương dành cho những vị thầy mới và chư Phật vị lai . Chúng ta không nên bị đốt cháy bởi những ước vọng sẽ sau . Đó là thái độ cách mạng vĩ đại của sáu vị tỉnh thức độc hành .

Soseki nói : “ Nơi đâu , ở phương trời nào , vào lúc nào dành cho *Shakyamuni* thiên định ? ” . Ông chống đối tu tập . Tu có nghĩa còn là diễn viên , là nghệ sĩ biểu diễn vở kịch . Tất cả phát xuất từ tự nhiên tính , không gò bó rập khuôn , bám chắc giới điều và thấy có tu tập . Cần sống trong vận hành bốn mùa tự điều tiết theo thứ tự vận hành trong phong cách riêng biệt mỗi thời .

Chương 6

Kính thầy ,

Isan nói với Kyozan :

“ Đa số người đang sống .

Đều nhận thức không rõ ràng về nghiệp , nhân và quả ,

họ kém ý thức và hồ hững với nguồn gốc tự nhiên ,

với sự vận hành tất nhiên của vũ trụ .

Vậy ông có thể xác định hay phân biệt-

cái nhìn nguyên thủy trong tính sáng tỏ rõ biết ? .

Ý thức giống như guồng máy tôi và mọi người đều thấy ? ” .

Kyozan đáp :

“ Con khó trải nghiệm việc này ” .

Ngay lúc đó , một tu sĩ ngang qua Kyozan kêu lên : “ Jari ! ” .

Tu sĩ quay đầu lại .

Kyozan nói :

“ Đây là trường hợp sự nhận thức nhân và quả

không có nền tảng của ý thức trong lúc người ta bám vào ” .

Isan quan sát :

“ Một giọt sữa tuyết cô đọng bằng hai mươi bốn lít sữa lừa ” .

Nhân tiện , Isan nói với Kyozan :

“ Cả ngày chúng ta thảo luận về Zen

và đã rút tía những gì trong thảo luận ? ” .

Đáp lại Kyozan vạch một đường trong hư không .

Isan nhận xét :

“ Nếu không phải là tôi , ai sẽ bị lừa ” .

Maneesha , những giai thoại đều chạm đến nền tảng căn bản . Để thấu hiểu tường tận , bạn phải hiểu hàm ý của nó . Chúng ta thường nghĩ ý thức là một trong những điều không thể rõ biết mà ý thức theo chức năng .

Chúng ta học hỏi cách làm việc , đi ngủ , dậy sớm , vào công sở làm việc . . . Tất cả phải được luyện tập . Ngay cả Robot vẫn có thể làm tất cả mọi sự nếu được cài đặt sẵn . Nhưng thực sự không cần thiết , và đây là điều chính xác cho tất cả những gì xảy ra với nhân loại .

Một người máy , có nghĩa con người đã trở thành Robot . Bạn học hỏi đủ mọi thứ nhu cầu và cung cấp cho guồng máy những chất liệu để tiếp tục hoạt động và làm đại diện cho bạn .

Bạn chỉ cần một việc là nạp điện cho thức vận hành theo chương trình cài đặt rồi thân nhiên đi ngủ . Đó có thể gọi là nghiệp hiện hành và còn bao nhiêu nghiệp như thế trong nhiều đời nhiều kiếp .

Tất cả sự nỗ lực của chư Phật và Bồ tát là đem lại cho bạn nhận thức rõ biết và chỉ cho bạn hiểu tường tận sự khác biệt giữa tâm thức vận hành theo quán tính bản năng và tâm trong sáng thuần khiết không theo bản năng mà chỉ là tấm gương rọi sáng phản chiếu .

Gương không có thuộc tính bởi vì nó có lợi ích . Khi nhìn vào gương , gương chẳng làm gì cả . Nó tức thời phản chiếu cho dù bạn muốn không muốn ; nó cứ phản chiếu không cần bạn làm diện hay nói về nó .

Và Zen diễn đạt như thế này : “ *Mặt trăng tròn chiếu sáng trên mặt hồ . Dù muốn hay không mặt trăng vẫn phản chiếu trên mặt hồ* ” . Cả hai không cần sự can thiệp . Cả hai theo tính tự nhiên và phản ánh theo tính cách riêng của mỗi sự việc . Bạn cứ làm việc của bạn và chú tâm làm mỗi một việc đó . Từ đó bạn có thể phân biệt thức vận hành theo chức năng và tâm sáng tỏ rõ biết .

Khi bạn đi , bạn có nhận biết bạn đang đi ? . Khi bạn yên lặng , bạn có rõ biết mình yên lặng ? . Khi bạn ăn , có sự quan sát nào bên cạnh nhìn cái gì ăn không ? . Ý thức là sự tỉnh thức to lớn nhất nếu biết sử dụng nó .

Sự tỉnh thức không có tính cách hoạt động máy móc vì nó đã trọn vẹn và tự đầy đủ trong chính nó . Đó là sự đồng ý sâu sắc với ngã và vô ngã ; nhưng không phải là thỏa hiệp .

Tính chất mãnh liệt này cứ để nó đến và đi như những gì cần đi đến . Không cần thiết phải làm gì cả . Chính xác là vậy . Chính xác trong từng sát na quan trọng hơn những gì nghĩ và hiểu . Niềm vui của sự chính xác ngay tại đây và bây giờ . Đại lạc của khoảnh khắc hiện tiền .

Tôi thường đi ngang qua ao *Mukta* mỗi ngày . Có hai con ngỗng chỉ biết đùa giỡn suốt hai mươi bốn tiếng , chẳng làm gì cả . Chúng biểu lộ hoàn toàn phẩm cách đầy tôn quý và tự hài lòng . Chẳng có chút bóng dáng ham muốn , tham vọng , địa vị , hay bất cứ sự thành công nào . Tất cả đều là ngu xuẩn . Hai con ngỗng hân hoan trong từng thời khắc và hòa điệu với hồ *Kukta* .

Tâm rõ biết giống như *Basho* nói :

*Ngồi yên lặng ,
Không làm gì cả .
Mùa xuân đến ,
Cỏ đâm chồi nảy nở .*

Ông muốn nói gì đây : “ Đến tận cùng , tuy quan tâm , nhưng tôi chẳng làm gì cả cũng không hy vọng điều gì . Xuân đến theo vận hành bốn mùa , chẳng ai mời mọc . Cỏ bắt đầu mọc đây lên chẳng cần đến sự nỗ lực của tôi . Tôi chỉ là nhân chứng , ngồi yên lặng và chẳng làm gì cả ” .

Ý thức không thao tác , không còn vận hành theo bản năng ; chỉ đơn giản là hạnh phúc , trạng thái ngây ngất . Sự ngà say tuyệt đỉnh hiện hữu ngay từ giây phút này . Tất cả chư Phật là : “ *Làm bạn ý thức có sự bí ẩn đang chôn dấu bên trong . Chỉ vì bạn không ứng dụng nên không biết có sự tỉnh thức* ” .

Thế giới chứa đựng lợi ích nhưng tâm lại không có gì . Bạn không thể kiểm được gì trong đó , không bám được cũng không thể tác động . Nó không vận hành theo năng lượng mong muốn . Và chỉ đơn giản hiện diện một cách chính xác ngay bây giờ . Năng lượng kiên định như ngọn *Everest* yên lặng qua nhiều thiên niên kỷ . Trong đối đáp trên , *Isan* cố gắng làm *Kyozan* nhận rõ sự bất lực . Chân lý tuyệt vời và bao la nhất không gì khác vượt hơn vấn đề này .

Con người biết rõ nhưng lại nông cạn , họ sống như cái máy để giải quyết mọi vấn đề . Không thể nào khẳng định họ hoàn toàn không ý thức , đa số họ hiểu biết rất rộng lớn nhưng chỉ phiến diện bên ngoài .

Căn cứ theo tâm lý học và trắc nghiệm không đến 1/100 tính sáng tỏ rõ biết được xử dụng nhưng đó lại là kho tàng vô giá bên trong . Đó là bộ mặt rất thực và cũng là tính hồn nhiên nguyên thủy .

Tất cả đều chết , ngoại trừ . . . Như *Basho* đang thể nghiệm : “ *Ngồi yên lặng* ” . Tất nhiên ông chỉ là nhân chứng . Chẳng làm gì , chỉ quan sát - Xuân đến , người quan sát cây cỏ đâm chồi , muôn hoa đua nở . Chẳng có gì vượt hơn cái nhìn đơn giản trật tự vận hành nhưng không tham dự vào tiến trình . Nghe - Nhìn là nền tảng tối hậu của thực thể và là tính vĩnh hằng .

Isan nói : “ Ông có thể phân biệt tính sáng tỏ rõ biết ? . Thức hoạt động như gương máy tôi nhìn thấy và tất cả mọi người nhìn thấy ” . Con người có vẻ như chú tâm và rất hoàn hảo khi đang làm việc gì . *Làm sao bạn nhận thức rõ biết*

tường tận như người quan sát ? . Tận sâu trong tâm thức , bạn có ý thức hay không ? .

Kyozan đáp : “ *Sự trải nghiệm rất khó* ” . Ngay lúc đó ông kêu tên một tu sĩ đang đi qua . Ông ta quay đầu lại . Ông chỉ rõ hành động này theo thuộc tính . Khi tu sĩ bị gọi giật ngược , lập tức ông ta quay đầu lại . Thử quan sát , ông có chút ý thức nào về việc quay đầu lại hay không ? .

Ngoảnh đầu thuộc về chức năng , chỉ cần chút ít ý thức và hành động như người máy . Nếu hoàn toàn ý thức trong hành động quay đầu - sẽ là một nhân chứng . Không bộ máy nào có thể gọi là có cơ hội sáng tỏ Phật tánh . Các bạn nên nhận thức và phải hiểu tường tận thật sâu sắc ; Không chư Phật hay *Isan* hiện diện trong những cỗ máy cài đặt và mọi vấn đề sẽ rõ ràng hơn .

Chức năng máy vi tính có thể có hiệu quả hơn các bạn và chẳng mệt mỏi . Nhưng nó chỉ có thể vận hành khi được cài sẵn chương trình . Nếu có vấn đề gì mới lạ , máy không thể đáp ứng . Bởi vì nó chỉ biết trả lời những thông tin sẵn có .

Bạn có thể cài cả thư viện vào bộ nhớ . Và lượng tài liệu tùy thuộc vào bộ nhớ lớn hay nhỏ . Nếu câu hỏi nằm trong dữ kiện lưu trữ ngay lập tức bạn sẽ được đáp ứng . Nếu không nó hoàn toàn yên lặng .

Nó không thể đáp ứng vì thiếu tính sáng tỏ nguyên thủy . Sự ý thức hiện giờ của bạn chẳng giá trị hơn cỗ máy . Các Bạn có ý thức được gọi và tự chủ quay đầu nhìn hay không ? .

Chỉ ý thức mới có thể chuyển hóa cuộc sống , còn không bạn vẫn là người máy . Cả toàn bộ hệ thống giáo dục là gì ? . Biến tấu bạn thành một cỗ máy tinh xảo , nuôi dưỡng bạn bằng cách cung cấp ngày càng nhiều dữ kiện hơn .

Bất cứ làm , nói hay trả lời . Có bao giờ quan sát chính bạn hay chịu sự điều khiển của động lực nào ? . Và chính bạn hay một ai đó đang thao tác vấn đề ? . Bạn rất ngạc nhiên , khi nhận ra rằng mình chưa bao giờ hành động theo tính tự nhiên dù chỉ một lần .

Bạn lúc nào cũng hành động theo quán tính cài đặt từ người khác . Có thể là kinh nghiệm của bạn trong cuộc sống , nhưng những đáp ứng không nên xuất phát từ ký ức , mà phải đến từ sự sáng tỏ rõ biết .

Một ngày , người đến hỏi Đức Phật về triết học tâm linh . Ngài trả lời : “ Ông nên tự suy gẫm ” . Ngày kế tiếp , ông đến và nói : “ Con không thể giải quyết được ” . Phật nói : “ Ông lặp lại câu hỏi ” . Và Đức Phật trả lời lối khác . Người đàn ông bối rối .

Ông nói : “ Hôm qua , ngài nói một đường , hôm nay lại nói một nẻo ” . Đức Phật nói : “ Hôm qua là hôm qua . Hôm nay là hôm nay . Và cũng đừng tin vì ngày mai thời chưa đến . Tôi đáp ứng trong không gian và thời gian ngay lúc đó . Không phải vấn đề thời gian mà là câu hỏi ngay bây giờ . Tôi không nhớ câu hỏi ngay câu trả lời cũng thế . Hôm qua đã chấm dứt . Và hôm nay một ngày đẹp trời .

Tại sao lại phiền toái và rắc rối với thời quá khứ - vị lai ? . Hãy đối diện với nhau ngay bây giờ , ngay giây phút thiêng liêng này . Bạn hỏi và tôi như tấm gương chỉ phản chiếu . Nhưng tôi không thể hứa với sẽ giống ngày mai . Ai là định trước tương lai ? . Toàn thể sự việc biến đổi , tất cả trong tình trạng thay đổi liên tục , không cố định . Những gì đúng ngay thời khắc này có thể không còn phù hợp với ngày mai ” .

Đây là vận hành bắt nguồn từ gốc . Con người nguyên thủy chẳng bao giờ nói về lập trường kiên định và nhất quán . Và để mọi việc đến như sự ngạc nhiên : Hơn mười năm , tôi chống đối chính phủ Ấn Độ về vấn đề trường học là trường hướng dẫn sinh viên hay là hệ thống giáo dục ? .

Chính phủ không trả lời ; Họ quyết định cắt đứt quyền miễn thuế . Nhưng cuối cùng đến kết luận : Khi còn sống , tôi không được miễn thuế . Bởi vì tôi có thể thay đổi ngày mai . Tôi đồng ý . Miễn thuế chỉ dành cho người chết , bởi vì họ không thể thay đổi . Sự chết trở thành được chấp thuận và tôn kính . *Nhưng người sống và theo tính tự nhiên thì rất nguy hiểm ! ?* .

Câu hỏi đầu tiên khi đến Mỹ quốc , họ hỏi : “ Ông có phải là người chủ trương vô chính phủ ? ” . Họ có toàn bộ tài liệu về tôi . Tôi nói : “ Tâm nhìn ông có vẻ thông minh . Hôm nay tôi có thể phủ nhận và ngày mai tôi có thể trở thành người vô chính phủ .

Bởi vì hôm nay tôi không bị giam hãm hay bị hạn chế toàn bộ đời sống . Vậy với quan điểm gì để đặt ra vấn đề như thế ? . Cuối cùng , tính kiên định không phải là đường hướng của tôi .

Nếu thích hợp và thuận tiện , ông có thể viết : Tôi không chủ trương đường hướng cách mạng vô sản hay vô chính phủ . Nói cho cùng , tôi có thể quan tâm cả hai và hơn thế nữa ” . Ông nói : “ Hơn như thế nữa ? ” . Tôi nói : “ Tất nhiên . Bởi vì Bakunin chết , Kropotkin chết , Marx chết . Nếu họ còn sống , có thể họ sẽ thay đổi quan điểm hay lập triết thuyết củ . Còn tôi . Tôi cần hoàn tất công việc một cách trọn vẹn . Đó là : Hơn chút nữa ” .

Đời sống lúc nào cũng mở rộng và mời mọc như dòng sông tuôn chảy . Bạn chẳng biết sẽ chảy về đâu . Bạn không thể nhận lời hứa hẹn từ dòng sông sẽ không chuyển dòng ở nơi nào đó . Sự vận hành tự nhiên chẳng bao giờ hứa hẹn bất cứ điều gì .

Tất nhiên hứa hẹn đồng nghĩa với giam hãm và hoàn toàn bị hạn chế . Có nghĩa chấp thuận giây phút này bạn không còn sống . Khi nói : “ Tôi là Christian ” ; có nghĩa bạn đã chết . Bạn không thể chống lại hay vượt cao hơn Christianity . Cho dù nhìn thấy rõ sai lầm nhưng bạn phải giữ miệng ngậm lại . Chỉ vì bạn là Christian .

Một khi lệ thuộc vào tổ chức , cơ quan , hệ thống tôn giáo , đảng chính trị . Bạn phải từ bỏ tự do tư tưởng . Bạn phải trở thành người mù , bạn không thể nhìn mọi vấn đề có thể khác với ý thức hệ cách đây cả trăm năm .

Bạn nên nhìn ngay bây giờ , lúc lắng nghe tôi nói . Bạn có ý thức đang lắng nghe không ? . Nên tách rời sự ràng buộc cảm xúc về nghe nhìn ; và còn lại là người quan sát . Và chức năng nghe thuộc về bản năng và bạn chính là nhân chứng của sự nghe nhìn .

Sự chia cách này rất cần thiết , vì chúng ta tách rời khỏi tri thức phán đoán và phân tích . Lúc ấy hoàn toàn tự do trong cái nghe nhìn . Không ý thức hệ , không phê phán , không có gì cả ngoại trừ tấm gương trần trụi phản chiếu sự việc trong sáng không chút bợn nhơ .

Tu sĩ quay đầu lại , nhưng không ý thức những gì ông làm và tại sao quay đầu . Tôi kể nhiều lần câu chuyện về *Gautam Budha* . Một ngày , từ thành phố này sang thành phố khác , ngài nói chuyện với *Ananda* . Lúc ấy có con ruồi đậu trên trán .

Ngài vẫn nói chuyện như không có gì xảy ra . Bất ngờ dừng lại đưa rồi bàn tay thanh thoát phẩy nhẹ . *Ananda* hoàn toàn không hiểu : “ *Ruồi bay rồi , ngài xua tay làm làm gì ?* ” . Đức Phật nói : “ *Nếu hành động theo thói quen , nói chuyện và để thức tự vận hành hoàn toàn không ý thức về điều đó , như thế có nghĩa thiếu tỉnh thức . Bây giờ tôi xua tay đuổi ruồi ngay bây giờ với đầy đủ nhận thức* ” .

Vào lúc khác ngang qua ngôi làng , cả hàng vạn người phản đối và bao vây chung quanh . Chỉ một số rất ít là tôn kính . Đa số chỉ trích và phê phán mãnh liệt . Những kẻ thù tụ tập bắt đầu hành hung và phỉ báng bằng những lời không thanh nhã . Ngài lắng nghe trong yên lặng . Tất cả mọi người cảm thấy có chút mặc cảm tội lỗi và hổ thẹn vì ngài không phản ứng hay trả lời .

Sau đó đức Phật nói : “ Các ông đã hoàn thành việc của các ông . Bây giờ tôi phải đi đến làng khác . Và các ông nên suy gẫm về tất cả mọi điều của ngày hôm nay . . . Ở làng củ , người ta tôn kính , yêu mến và cúng dường sữa , hoa quả và nhiều tặng phẩm khác . Tôi không thể đem theo . Tôi nói với dân làng quay trở về và phân phối tặng phẩm lại cho mọi người .

Bây giờ , tôi hỏi : Các ông đến đây với thái độ hung bạo , dùng lời thô , xấu để bộc lộ . Tôi không nhận . Các ông đến hơi muộn . Nếu cách đây mười năm , vấn đề có thể khác . Đôi bàn tay này là của chiến sĩ .

Cách đây hơn mười năm , chỉ cần một lời các ông đã nói , tất cả đâu phải rơi rụng . Nhưng may mắn các ông đến hơi muộn . Tôi không còn hành động như người máy . Tôi chỉ nhìn thấy những vô minh , nhìn thấy những hành động từ vô thức .

Ngoại trừ tôi nhận chứ các ông không thể trao cho tôi . Hãy đem tất cả rác rưởi về nhà . Và sẽ làm gì với nó ? . Đại diện tôi phân phối cho dân làng . Và nếu dư thừa , khi trở lại tôi sẽ ở một ngày .

Các ông có thể phiên trách , phê phán như các ông muốn . Nhưng nhớ một điều , ngoại trừ tôi nhận vì lời của các ông hoàn toàn vô nghĩa . Các ông đang nói chuyện với hư không . Chẳng thể làm tổn hại ai cho dù một vết xước nhỏ . Và đơn giản là tôi chỉ lắng nghe . Cám ơn ” . Và Ngài tiếp tục lên đường .

Ananda , đệ tử cũng là dòng dõi chiến sĩ và là em họ ngài nói : “ Tôi hoàn toàn quên hết lòng từ , yêu thương và tha thứ . Tôi sẵn sàng chặt đầu tất cả . Tôi đang tìm thanh gươm . Nhưng không làm gì được gì trong sự hiện diện của ngài ” .

Ananda vẫn chưa tỉnh thức cho đến khi Đức Phật vô thường . Ông chỉ giác ngộ sau khi Ngài tịch diệt . Đức Phật nói : “ Ông không thể giác ngộ khi tôi còn sống . Bám chấp vào tôi là chướng ngại cho ông . Tình yêu ông hướng về tôi ngăn ngại ông tiến hóa . Ông không thể quên mình là em họ của đức Phật .

Đó cũng là nguyên nhân cản trở ông trở thành thực tập sinh , trạng thái thực tập sinh của ông chỉ là giả mạo . Tôi biết ông rất thất vọng , ông không thể làm gì được cả . Ông đã cố gắng và nỗ lực thực hành đủ mọi thứ , nhưng sự cố gắng là hiện tượng bên ngoài và thể hiện bản tánh tự nhiên lại là vấn đề khác ” .

Sau khi Đức Phật tịch diệt . *Ananda* không di chuyển hay hoạt động nữa , ông ngồi yên lặng cả ngày không dùng thực phẩm và nước . Mọi người ai cũng muốn hỗ trợ ông . Nhưng đây là cú sốc mãnh liệt , bởi vì ông suốt bốn mươi năm theo phục vụ đức Phật chẳng bao giờ phiền hà .

Đây là sự xúc động cùng cực . Ông nhắm mắt và ngồi bất động , không một ai dám bước tới gần quấy nhiễu . Đó là vấn đề vi tế . Vào một buổi chiều ông mở mắt ra và nói : “ *Ngài nói đúng . Bây giờ các ông có thể chặt đầu tôi cũng chẳng ảnh hưởng tới Phật tánh ” .*

Bạn phải khám phá tận cùng sâu thẳm như người quan sát thân và tâm - tư tưởng và hành động . và giữ mình không còn bất cứ bám chấp hay phê phán nào . Sự khám phá như người quan sát là hành trình vĩ đại trong toàn bộ lịch sử tâm thức . Không có sự khám phá nào cao quý hơn người quan sát là chính bạn và cũng là *Buddha* .

Trở lại , *Isan* nói về nguồn tâm . Giá trị một giọt sương cao quý của bản thể tự nhiên có thể làm tràn đầy đại dương . Ngay trong khoảnh khắc của tâm trong suốt bạn chạm chính mình và chẳng còn giống như xưa .

Bạn hoàn toàn là người khác . Con người tinh khôi tôi thường nói mỗi ngày , đó là nhắc nhở bạn sẵn có con người trẻ thơ nguyên thủy . Và bạn chỉ cần quan sát nghiêm túc .

Người chứng kiến là đang nuôi dưỡng hạt giống Phật trong bạn . Và sự nuôi dưỡng này nên càng sâu lắng hơn cho mỗi ngày . Mỗi một ngày bạn sẽ gặp một bất ngờ . Không phải đào sâu vào trung tâm bản thể mà gần

như ở đây đó ngay bây giờ . Bất ngờ bạn tỉnh thức và với sự tỉnh thức toàn bộ thế giới biến đổi . Mọi vật có cái đẹp khác biệt , tính thiêng liêng và ân sủng hoàn toàn khác biệt .

Âm thanh thanh thoát , nhẹ nhàng, và du dương . Giá trị đóa hoa đại như sen hay hồng . Tính tự nhiên , sự bùng vỡ nhận thức về thế giới , giao tiếp , liên hệ , tình yêu và tình bạn hình như nồng thắm hơn . Cách mạng tâm linh là tổng thể làm thay đổi tất cả khả năng cảm thụ , tất cả khái niệm . Thay đổi toàn diện thuộc tính củ . Lần đầu tiên bạn không còn là Robot .

Kyozan trả lời rất rõ ràng và sáng tỏ . Cả ngày thảo luận về *Zen* như vạch một đường trong hư không . Thảo luận hay tranh cãi chẳng giúp ích được gì . Bàn luận chỉ làm hao tổn năng lượng chẳng thể hướng dẫn đi đúng hướng .

Ngôn ngữ đưa đến những mớ thuật ngữ rối rắm ngày càng chồng chất kết thành vòng lẩn quẩn . Bạn vẫn tiếp diễn trò chơi sự tranh cãi nhưng chẳng bao giờ về nguồn . Đó là sự phù phiếm như đóng dấu vào hư không .

Isan nói : “ Ông hoàn toàn chính xác , bởi cái mà tôi nhìn ; sự thực ai cũng bị lường gạt . Họ nghĩ sẽ đạt được điều gì đó qua thảo luận . Họ không thể thấu hiểu vạch đường trong hư không là gì . Ngay cả cử động nhỏ mô tả về đường cũng là sự nhiễu loạn ” .

Bạn nên hoàn toàn yên lặng . Bởi vì chẳng có gì để đạt được , ngay cả hư không . Nếu ai ở vị trí tôi cần có tiềm năng và sự lạnh mạnh tâm thức . Nếu không ông ta đang lường gạt . và nếu cho rằng cứ bàn thảo hay tranh cãi sẽ đạt đến cốt tủy của *Zen* hay đạt đến trạng Phật tính thì !!!...

Đây là toàn bộ tiến trình chuẩn bị cho người truyền thừa . *Kyozan* sẽ là người nối tiếp *Isan* . *Isan* tặng ông tất cả tiềm năng , những điều có thể ông phải đối diện . Tỉnh thức vẫn chưa đủ . Tột cùng tỉnh thức sẽ tặng bạn tất

cả niềm vui trong thế giới và bạn trở thành người khờ khạo tuyệt vời . Bạn không nói gì và cũng không cần tìm phương cách để diễn đạt hay biểu lộ .

Trước khi tỉnh thức toàn diện , vị thầy chuẩn bị người nối tiếp . Có thể hình thành lời rõ ràng , minh bạch . Có khả năng chuyển những lời vô không nói thành vào ngôn ngữ yên lặng .

Cái yên lặng tốt cùng hòa tan vào âm thanh vi diệu , thản nhiên tốt cùng trong những điệu luân vũ . Như thế , ông ta mới có khả năng có thể truyền đạt điều gì đó giúp những người còn sống trong bóng đêm dài vô tận của tri thức .

Đức Phật chia hai dạng thức tỉnh thức đều có cùng đỉnh cao và không có phẩm tính nào hơn kém . Cả hai đều thuộc về thực thể vũ trụ trong tính tự nhiên nền tảng . Ngài phân định :

Dạng thứ nhất là : *Arhats* có nghĩa người sau khi tỉnh thức vẫn giữ yên lặng .

Dạng thứ hai là : *Bodhisattvas* là những người trên Bồ tát đạo với trách nhiệm là chuyển và truyền đạt âm thanh , hương vị , những lời gợi ý hay dấu vết về sự trải nghiệm cho người khác .

Arhats tạm gọi là Tiểu thừa , con thuyền nhỏ chỉ có thể một người chèo vượt qua bờ bên kia . Và *Bodhisattvas* tạm gọi là Đại thừa , con thuyền lớn với hàng vạn người có thể cùng đến bờ bên kia và làm lợi ích nhiều người hơn nữa .

Arhata không có mẫu chốt cho người khác tháo gỡ . Họ đơn giản , nhẹ nhàng và khiêm tốn tốt cùng , không một lời gì về những gì đã thấu suốt . Một âm thanh đối với họ là quá nhiều . Họ hoàn toàn mãn nguyện .

Thế thì tạo sao phải nói ? . Dù sao đi nữa , mọi người tự tìm con đường cho chính mình . Thế thì tại sao lại làm phiền người khác ? . *Arhata* có lập trường riêng biệt đầy kiên định .

Đức Phật thường bàn thảo với *Arhatas* và *Bodhisattvas* , bởi vì cả hai đều hoàn toàn tỉnh thức vào thời của ngài . Sự bàn thảo tiếp diễn không dừng dứt . *Arhatas* có quan điểm của họ . Bạn không thể phủ định hay chối bỏ . Tất cả nên tự khám phá ra con đường riêng chính mình , không cần thiết để chuyển đạt . Vì văn tự hay truyền đạt đều có thể trở thành chướng ngại .

Không *Arhatas* nào để lại văn tự . Họ không dùng ngón tay chỉ mặt trăng mà hoàn toàn yên lặng . Nhưng đừng nghĩ họ là những người ích kỷ và không có lòng tử tế nguyên thủy . Bởi có nhiều phương tiện để diễn đạt . Họ chỉ thể hiện lòng tử tế không làm phiền và quấy nhiễu cuộc sống của bạn và biểu lộ lòng tin qua hiện hữu , qua nguyện lực từ khoảng lặng mang đến cho bạn một phương cách nào đó .

Nếu hôm nay không được , thế thì ngày mai , còn không thì kiếp khác vậy . Tính bất diệt lúc nào cũng sẵn có , tại sao phải vội vàng ? . Và nếu ai đủ tư chất sẽ có thể nhìn thấy thuyền đang hướng về bên kia đại dương bao la vô bờ bến . Đó cũng là vết tích hay gợi ý . Nếu không hiểu điều đó thì không hiểu bất cứ điều gì cả .

Đức Phật xác tín hai loại tỉnh thức này có cùng phẩm tính . Không thể so sánh cao thấp . Ngài nói : “ *Này Arhatas . Các ông cứ tiếp tục yên lặng* ” . Và với *Bodhisattvas* - Người sẵn sàng hành động : “ *Các ông đã tỉnh thức , chẳng bao giờ trở lại . Thế thì điều gì có thể làm hại ? . Chỉ cần sự nỗ lực nhỏ nhỏ như kêu gọi , làm phiền hay quấy nhiễu họ . Thử thách và kích thích sự khẩn thiết , và khao khát trong mọi người . Các ông có thể hành động , làm việc với hàng vạn người . Nhưng nên nhớ có thể chỉ có một người sẵn sàng . Nhưng cũng là con số có giá trị* ” .

Trong bóng đêm dù chỉ là ngọn nến cũng lung linh rực rỡ . . . ánh sáng , sự sinh động và cái thoáng qua cũng cao quý . Bởi vì nó mang dấu hiệu , mang bản chất dẫn

để khám phá ngọn lửa . Thế thì tại sao chúng ta mãi sống trong vùng tối ? . Ngay ngọn lửa này hãy thắp lên ngọn đuốc tự soi mình mà đi .

Bodhisattvas là những người chuyển động trong quần chúng để gây nguồn cảm hứng thắp ngọn đuốc với niềm vui , với những tiết điệu âm thanh và điệu luân vũ và hoàn thiện . Họ hình thành cấp thiết lòng khao khát đi đến sự tối hậu .

Soseki viết :

*Những cụm mây trắng bồng bênh,
Trôi quanh cửa hang .
Chẳng phiên người bạn pháp ,
Người ấy gõ cửa .
Tôi chẳng lập lời đi ,
Tuyệt chẳng che dấu .
Ngày lại ngày ,
Chúng ta nối vòng tay .
Đi tới - đi lui ,
Đi lui - đi tới .*

Dẫn ấn huyền bí thanh cao và hoàn toàn đơn giản . Thỉnh thoảng sự hồn nhiên, mộc mạc được xem là bí ẩn và vi diệu như vài cụm mây trắng . Thơ của *Zen* chỉ để nhìn chứ không là đọc . Thử hình dung hang động với vài cụm mây trắng trôi dạt bồng bênh chung quanh chẳng bận lòng người bạn pháp .

Ai là người bạn Pháp ? . Người bạn pháp là Phật tánh , là *Buddha* . Những đám mây này chẳng thể nào che lấp Phật tính bên trong . Nếu Ngài đến gõ

cửa , tôi chẳng có gì che dấu và cũng chẳng có lối nào để mở . Tuyệt đối chẳng có gì để làm , ngày qua ngày cứ thế trôi đi .

Những đám mây nhỏ bé chẳng thể nào che lấp tính tự nhiên . Cứ gõ cửa , tổ chất thiêng liêng từ bản thể tự đánh thức , chẳng cần tiếng gõ bên ngoài . Bản thể Phật ẩn kín từ bao nhiêu đời . Ngày nào đó tự xuất hiện . Bản thể nguyên thủy khao khát nhìn mặt trời mọc - lặn , đêm sáng rực những sao và những đóa hoa đẹp của vũ trụ vận hành .

Cuối cùng , hành giả sẽ nghe tiếng nói nội tâm . Tuy bây giờ chỉ nghe những ồn ào, náo nhiệt bên ngoài . Một ngày tươi sáng đầy mới lạ hay cũng có thể vào lúc giữa đêm . Tiếng gõ tâm linh chợt bùng nổ và đó là sự trải nghiệm kỳ diệu , lạ lùng .

Đừng sợ hãi , vì người bạn thân thiết bao đời vừa thức dậy . “ *Bây giờ , bạn đã sẵn sàng , cửa đã mở . Hãy để ta hòa nhập trong từng cử chỉ , dáng đi , tiếng nói trong bình an và yên lặng . Hãy để ta cùng bạn hòa tan vào hư ảo* ” .

Vì thế nếu thỉnh thoảng nghe tiếng gõ cửa , đừng ngộ nhận . Anando nghe tiếng gõ , cô ta nghĩ là ai đó . Cũng có thể tôi . Tôi đã khóa cửa phòng và chìa khóa giao cho Nirvano nên không thể bước ra ngoài .

Và Anando . . . tôi cố gắng làm cho cô nhận thấy sai lầm . Nhưng cô nghĩ : Có lẽ Maitreya gõ vì ông sống ở bên cạnh . Và là người láng giềng , người bạn tốt thích trao đổi báo chí và cô cho rằng : “ *Có thể trong đêm lạnh nằm dưới nấm mồ , ông ta muốn biết việc gì xảy ra trong thế giới và gõ cửa . Có thể như vậy* ” .

Nói tận cùng , “ cửa chính ” còn đóng kín . Sự việc vẫn còn bí mật . Tiếng gõ xuất hiện từ bản thể bên trong . Bạn chưa bao giờ nghe và nhận thức sai lầm tiếng nó đến từ bên ngoài .

Anando nên nhớ lần sau tiếng gõ cửa xuất hiện . Nó không đến từ những hồn lang thang , thiên thần hay ác quỷ . Tất cả những ma quỷ đều có mặt tại đây . Nhưng gõ là tiếng gọi từ sâu thẳm bên trong bạn . Đừng đè nén hay lẫn tránh .

Hãy lắng nghe nó muốn cái gì ? . Bản thể bất diệt muốn xuất hiện trong thế giới với nguồn sáng rực rỡ và tràn đầy sức sống . *Soseki* nói : “ Không gì có thể ngăn ngại người bạn đồng hành khi gõ cửa ” .

Tuy nhiên *Soseki* cũng ưu tư : “ Bạn sẽ nghĩ gì ? . Bởi vì đơn giản tôi không gì để làm ” . Một chút suy tư hiển lộ : “ Đức Phật sẽ nghĩ gì ? . Người bạn bất lực và lười này là như thế nào . Quá ồn ào chẳng trong khi không làm gì cả ? . Ngày mãi trôi qua ngày như thế . . . ? ” .

Nhưng cuối cùng , chúng ta nắm tay nhau đi tới đi lui , đi lui và đi tới . Có nghĩa từ bản thể đến vòng ngoài - rồi từ vòng ngoài quay lại bên trong . Có nghĩa bạn và *Buddha* trở về tổng thể phát khả phân ly .

Một khi trở nên yên lặng không còn phòng thủ hay bảo vệ . Bạn dễ bị tấn công dễ tổn thương hơn . Khi mở rộng trọn vẹn , nối liền hai bàn tay là do bạn . Khởi điểm của những điệu nhảy mới lạ , và toàn bộ trở nên sinh động trong nét đẹp huyền diệu tự chính nó .

Bắt đầu con say ngà lâng lâng không thuộc về thế giới này hay thế giới khác . Bạn có thể gọi đó là rượu vang siêu phàm . Đó là *Sufi* thường gọi là sự tuyệt vời kỳ diệu chưa từng có .

Chương 7

Kính thầy ,

Kyozan quay lại gặp riêng Isan .

Isan hỏi :

“ Bây giờ ông được gọi là vị thầy giỏi và thông minh .

*Làm sao ông phân biệt giữa bậc giác ngộ và người giả mạo .
Tu tập thâm thúy và ý nghĩa học hỏi là gì ? ” .*

Kyozan trả lời :

*“ Kyozan trải nghiệm khi các tu sĩ từ nhiều nơi đến .
Tôi giờ cây gậy và hỏi : Ai có thể giải nghĩa từ đâu xuất hiện ”*

Sau đó để qua một bên và hỏi tiếp :

“ Những bậc thầy xưa là gì ? ” .

Còn các ông xuất phát từ giáo lý nào ? ” .

Isan thán phục : “ Đây là nanh vuốt cũng là nọc độc của giáo phái chúng ta ” .

Maneesha , sự yên lặng rất cô đọng . Người ta cảm nhận chút sợ hãi dù chỉ một lời cũng có thể nhiễu loạn mặt hồ yên lặng . Nhưng nhớ rằng sự tỉnh thức của ngôn từ cũng là có sự bình lặng rất sâu sắc . Ngọn núi có độ cao và hùng vĩ đối với những ngọn đồi chung quanh . Những ngọn núi lớn không thể có thung lũng nhỏ . Đây là cấu trúc hài hòa trong sự vận hành của vũ trụ .

Cốt lõi của *Zen* là gắng đem bạn trở về ngôn ngữ vũ trụ , thứ ngôn ngữ hình như bạn quên lãng từ lâu . Bạn đã quên đi điều tối ưu và thay thế vào bằng những thứ rác rưởi và những lời vô nghĩa .

Bạn có thể biết từ nguyên của “ *Lời vụn vặt hay lắp bắp* ” - (*gibberish*) , không phải Anh ngữ mà từ Persia , tên cổ của *Iran* xuất hiện từ những người theo khoa học huyền bí của *Jabbar* .

Vì ông chẳng bao giờ nói điều gì có ý nghĩa , không phải những lời phù phiếm , mà những câu không cần văn phạm , không nghĩa ; và đơn thuần là âm thanh như *Mantra* . Tên gọi của *Jabbar* khi ra đời là “ *Gibberish* ” Nhưng *Jabbar* muốn nói điều gì phải thông qua *gibberish* vì : “ *Tất cả những điều có thể nói về chân lý là nhằm nhí và vô ích* ” .

Ông rất hài hòa trong cuộc sống . Có một điều không thể tin tưởng được rằng ông có cả hàng ngàn đệ tử . Ngồi bên cạnh khi ông yên lặng . Họ lặng yên , khi ông bước vào thế giới của lời bập bẹ và gần như khoảng hai

mười lăm người tỉnh thức . Không lời thốt ra từ *Jabbar* và không một ai ghi lại những lời vô nghĩa của ông .

Các bạn không thể nào viết luận án về ông . Bởi vì không điều gì có ý nghĩa . Toàn thể chỉ là lời lấp bắp . Nhưng ông là người tự phóng xuất những ánh sáng rực rỡ , hoa xuân trong ông nở rộ . Toàn thể con người ông tỏa ra sức mạnh đầy dũng cảm . Không sợ bị tấn công nhưng luôn rộng mở và đón nhận . Ông cứ thế mà trôi theo dòng chảy cuộc đời .

Zen cùng lập trường nhưng lại có những nét khác biệt . Bạn phải ý thức bất cứ vị thầy đức hạnh nào . Cho dù tuổi nào , ở bất cứ đất nước nào . Họ đều không thích thú trong trò chơi thuyết giảng giáo lý - Một hệ thống triết lý khô khan . Niềm vui của họ là đem bạn trở về một con người đầy sự sống động . Cho bạn bằng sự trao truyền trong đường nét hài hòa với vũ trụ vô biên .

Zen cống hiến nhiều kỹ thuật chưa từng biết hay có thể ngờ . Bạn không thể nào dùng triết học Hy Lạp để có thể hiểu bất cứ phương pháp nào của *Zen* . Ngay cả *Socrates* và *Plato* phải thất bại nếu gặp *Boddhidarma* hay *Jabbar* .

Theo tôi nghĩ , sẽ rất là vui nhộn và kỳ thú nếu *Jabbar* gặp *Socrates* . *Socrates* quá lô gích , quá chia chẻ . Tuy nhiên tính ngay thẳng của ông giống *Jabbar* , ông sẵn sàng đối diện trước nguy cơ vì chân lý . Nhưng không thể rộ nở , cho đến giây phút cuối cuộc đời , ông chợt tỉnh thức . Ngày ông buông bỏ tất cả tri thức , tất cả sự khôn ngoan ; ngay cả ngôn ngữ . Giây phút linh thiêng đó , sự bí mật tuôn tràn trùm phủ ông trong cái yên lặng vô tâm .

Vậy các bạn nên ý thức rõ ràng và từ từ hướng về sự trải nghiệm trong mỗi một thời khắc . Nói gì đây trong sự hùng vĩ của yên lặng ngay tại đây và bây giờ ? . Tri thức lúc nào cũng nhảy vào can thiệp , xử lý mọi vấn đề .

Tri thức đã đuổi chúng ta lang thang trên con đường vô định . Nó làm cho chúng ta rời khỏi tính hiện tại diễn tiến . Tri thức không thích thú với công

cuộc cách mạng bùng vỡ tâm thức . Nó chỉ thỏa mãn nên đồng lõa với thế giới hiện tượng và xa rời tính cách khách quan .

Trước khi nói về bản văn *Isan* . Đây là đoạn cuối trong chuỗi nói chuyện và cũng là đời sống cuối của *Isan* . Thời kinh văn kết thúc chính xác vào thời điểm *Isan* tịch diệt . Cái chết tô điểm cách sống của ông . Có nghĩa ông có sống trọn vẹn và hết mình hay là không . Bạn thường tin rằng mình đang sống nhưng có lẽ không nên nói một cách quả quyết như thế ; nếu chưa trải nghiệm .

Trong căn nhà thế giới điên loạn hoàn toàn cho rằng ông là người mất trí . Ông có thể ngạc nhiên tại sao người ta xem ông như kẻ khùng . Và ông kết luận : “ Những người đáng thương , họ không thể thương thức hương vị của ta ” .

Con người vượt khỏi sự giới hạn rất khác thường . Một hành trình nhỏ vượt khỏi tâm thức nhị nguyên thì còn có thể chịu đựng được . Nhưng nếu họ tiến xa chút nữa và lên tiếng : “ Tôi đã chết ” .

Mọi người sẽ cười và nói : “ Quá đáng ! Ông quá lập dị . . . làm sao ông chết . Ông đang nói chuyện cơ mà ! ” . Ông ta sẽ nói : “ Người chết cũng nói chuyện ” . Họ hỏi : “ Ông đang đi , đang ăn , đang ngủ ” . Ông nói : “ Điều đó đâu chứng minh rằng tôi đang sống . Chỉ có thể cho thấy rằng tôi đang sinh trưởng . Nói cho cùng , cái chết đáng được quan tâm . Đó là điều chắc chắn ” .

Cuối cùng họ đem ông ta đến nhà tâm lý , ông ta nói : “ Đừng lo lắng, chỉ trong giai đoạn ngắn là xong , cứ giao ông ta cho tôi ” . Ông đến đây một tiếng và nói chuyện hai lần trong một tuần . Trong thời gian đó , người điên trở thành người chết biết cười .

Câu hỏi đầu tiên : “ Tại sao ông cười ? ” . Ông nói : “ Lạ lùng . . . Trong nhóm người chết chỉ có một người sống . Họ tự lừa dối mình đang sống và cố gắng dụ dỗ rằng tôi cũng sống . Nhưng tôi chưa bao giờ nhìn thấy bất cứ điều gì đang sống trong tôi ” .

Nhà tâm lý luống cuống . Ông chưa bao giờ làm việc với người chết., nhưng ông tìm ra một phương cách . Ông lấy con dao ra và cắt ngón tay người chết , máu bắt đầu chảy . Rồi nói : “ Ông có bao giờ thấy người chết mà chảy máu không ? ” . Người điên nói : “ Vâng , khi còn sống tôi nghe như vậy ” .

Nhà tâm lý lấy làm hãnh diện , nhưng người chết nói tiếp : “ Khoan , đừng tự phụ vì điều đó không thể minh chứng tôi không chết , người chết cũng chảy máu và tôi là một thí dụ ” .

Qua ba buổi nói chuyện , nhà tâm lý bắt đầu nghi : “ Nếu ai hỏi tôi , ông có thể minh chứng rằng tôi đang sống , làm sao tôi có thể chứng tỏ ? ” . Đêm đó nhà tâm lý không ngủ được , qua ngày sau ông nói với người điên : “ Tôi không tính tiền ông và hãy để tôi yên . Ông đi tìm người trị liệu tâm lý khác , họ tính khoảng mười hai rupee... Vì bắt đầu tôi nghi cuộc sống tôi . Đúng hơn , chính ông thuyết phục tôi có thể là thầy ma biết đi !!! . Cũng có thể tôi đang mộng mình đang sống ” .

Cái gì cụ thể chỉ rõ bạn không mộng ? . Chết là tiêu chuẩn trong truyền thống Zen . Có bao nhiêu người chết để chứng tỏ mình sống ? . Chỉ có những người sống mới biết chết là gì .

Tôi nghe một học giả nổi tiếng ý thức ông chỉ sống khi nào ông biết chết . Bất ngờ ông phát hiện : “ Chúa ơi ! . Tôi cứ nghĩ mình sống , vì chưa bao giờ tôi nhận thông tri của sự chết ” .

Đặc biệt trong Zen , các vị thầy thể hiện đỉnh cao vượt tri thức và “ cái chết ” là tiêu chuẩn . Nếu bạn “ chết ” trong bình an , trong những tấu điệu âm thanh , trong thánh thiện minh chứng bạn đang sống . Sự sống sâu sắc và thấm nhuần trong từng hơi thở và rõ biết cái chết như chuyện đổi thay chiếc áo .

Bạn rất ngạc nhiên ? . Đây là sự ngộ nghĩnh trong Zen . Đệ tử đến phỏng vấn thầy . Không tôn giáo nào có ! . Đối với Zen tất cả chỉ là trò chơi và trò chơi thì không thể quan trọng hóa . Có vài điều chúng ta ghi nhận . Kyozan là truyền nhân của Isan .

Nhưng hỏi riêng vị thầy trước khi tỉnh thức là thể hiện tính can cường của ông . Đồng thời biểu lộ sự thánh thiện cao cả của *Isan* . Ông không hề cảm thấy khó chịu để trách mắng như : “ *Kyozan , ông không biết gì mà dám hạch hỏi tôi ?* ” .

Đừng nói gì cả chỉ cần nhìn, chúng ta sẽ thấy *Kyozan* bị phỏng vắn ngược lại bởi *Isan* . Ông không nói điều gì làm *Kyozan* tổn thương , ông không hề phản bác như : “ *Kyozan , ông chưa đủ phẩm tính để so tài , ông chưa trải nghiệm sâu sắc về cốt tủy nội tại* ” .

Thay vì thế ông chấp thuận cho *Kyozan* hỏi : “ *Làm sao ông hướng dẫn , chỉ dạy người khác ? . Và làm sao rõ biết người nào biết hay không ? . Người nào là vị thầy chân chính , còn ai là giả mạo ?* ” . Và *Kyozan* hoàn toàn quên mình đến để phỏng vấn *Isan* , Ông bị *Isan* hỏi ngược lại . Đó là sự khéo léo của vị thầy .

Isan không hỏi về cây gậy , ông đưa cây cao lên để ẩn dụ “ *như hiện tiền* ” , *Kyozan* đến đây như một vị thầy , vậy ông có thể giải thích “ *như hiện tiền* ” - Cái thoáng qua , giây phút tuyệt đỉnh của ngã tan biến ? . Thầy chẳng bao giờ đập ngoại trừ thực tập sinh sẵn sàng thức tỉnh .

Thực ra , nếu bạn tìm được vị thầy là bạn trở về nguồn ; chẳng cần đi đâu để tìm vị thầy . Sự thực không cần tìm bất cứ nơi đâu . Khi Đức Phật giác ngộ , câu đầu tiên Ngài nói : “ *Ta là Phật , tất cả chúng sanh cũng đã là Phật . Giòng nhạc yên lặng vô thanh , đóa hoa vô hình tràn như mưa rơi xuống . Ta đã mù lòa . Giờ đây đôi mắt huệ bừng sáng , nhưng không phải để tôn vinh bản ngã cao cả và phi thường mà muốn nói lên . Dù vật tầm thường nhỏ bé như ngọn cỏ cho những đến hành tinh vũ trụ đều trong phúc lạc vĩnh hằng* ” .

Con người thường tạo rắc rối gây ra phiền muộn cho mình và những người khác . Chúng ta là những người sáng lập cơ quan gây đau khổ và ưu phiền . Nếu có được một ngày an bình ngày ấy trở thành vô nghĩa . Phải có cái gì đó lắng xằng , lộn xộn mới có chuyện để nói và bàn thảo .

Con người không còn tinh thần hài hước , mà thích nhìn những bi kịch hay châm biếm , chế diễu người khác . Chiến tranh đến , mọi người dậy sớm mua báo xem có tin gì mới . Những người trẻ tuổi tràn đầy sức sống chết hàng vạn trong chiến tranh huynh đệ tương tàn . Vì những tư tưởng không phải của mình hay của dân tộc . Có lẽ vì chúng ta quen thuộc với lối sống sôi nổi đầy thâm kịch . Cho nên sự ác tâm đã giết chết tinh thần hài hước vũ trụ .

Khi tìm được vị thầy , bạn có thể ở hay đi . Dù thế nào đi nữa thầy vẫn sống trong trái tim bạn . Những ai còn miệt mài tìm kiếm . Có lẽ vì họ chưa gặp được người làm cho trái tim mình ấm áp , vui đùa , hòa điệu với dòng nhạc thiên nhiên . Có lẽ họ chưa tìm thấy người lắng sâu trong bạn với tình yêu , niềm vui , ánh sáng và sự yêu thương đời sống Chân - Thiện - Mỹ .

Tất cả đã từng hiện hữu và hoàn thiện tất nhiên trong cuộc sống . Bạn đánh mất cơ hội gặp vị thầy chân chính , vì chưa sẵn cảm và rộng mở . Con gió thoảng lan tỏa hương cao quý và mát lạnh . Hương lúc nào cũng sẵn sàng nhưng bạn chẳng thể . Chẳng qua vì cửa còn đóng chặt .

Nếu bạn chưa tìm được vị thầy , đừng nghĩ không có các vị thầy . Đầu tiên , bắt đầu tập lắng nghe nhìn trần trụi : Bạn đã sẵn sàng đón nhận thầy hay chưa ? . Trái tim bạn rộng mở chưa ? . Thức phô diễn của bạn đã dừng phê phán ? . Tất cả hệ thống tôn giáo là gì ? . Hay chỉ đây những định kiến ? .

Người thông tuệ không lệ thuộc vào sự sinh ra . Sinh ở đâu chỉ là sự ngẫu nhiên , Bạn là người Hindu , không có nghĩa chết cứng là Hindu . Giống như bám chặt vào hiện tượng các tôn giáo không thể buông bỏ mãi bám chặt vào sự kiện phụ thuộc dòng dõi . Bạn phải chọn , bạn phải khám phá . Mọi người phải tự thả lỏng đi tận sâu thẳm của hành trình .

Nên nhớ , *Isan* hâm mộ hay thán phục *Kyozan* không phải vì sự thâm định sâu sắc của vị thầy . Nếu *Isan* cho *Kyozan* một cái tát hay một đá . Đó là sự cảm kích . Cây gậy của chúng ta... Vì tôi là người làm biếng , không thể cầm cây gậy . . . vậy người Đức , *Niskriya* giơ cao gậy và đập *Maneesha*

đáng thương ! . (Ông đứng dậy và gõ vào đầu cô ta một cách kịch liệt và rất đột ngột) . Tốt ! .

Trở lại bản văn , thấy *Kyozan* chưa hiểu , ông chưa chín mùi . *Isan* không đập ông . *Isan* dạy hơn bốn mươi năm và có rất nhiều thực tập sinh . Vào ngày 20 tháng 2 năm 853 . Ông làm lễ tắm gội , ngồi thiền hoa mĩm cười và đi vào vô thường vào lúc 83 tuổi . Tháp Stupa được xây dựng trên núi *Kuei* , tu viện gốc của ông .

Đức vua cảm kích và ban tặng bản vàng sau khi chết có hai chữ “ *Ta Yuan* ” (Đại hoàn thiện) . Ông làm việc rất cực vì phải luyện đá thành kim cương . Lợi ích và sự sáng chói đầy rực rỡ trùm phủ *Isan* , vì ông chuyển hóa con người từ vô minh trở về đại hoàn thiện . . .

Kyozan chưa thể hiện sự sáng suốt , trí huệ và đi vào định . Nhưng vì yêu thương ông cố gắng làm trọn vẹn . Bốn mươi năm làm việc , đó là thời gian dài nhưng trong lòng tử tế nguyên thủy thì không giới hạn thời gian và không gian . Và chính *Isan* đã thành công đem *Kyozan* trở về nguồn gốc bản thể .

Tôi nhớ câu chuyện nhà vua nằm mơ : Trong giấc mơ có bóng đen đứng trước mặt ông . Với bàn tay run rẩy và trái tim đập mạnh , nhà vua hỏi : “ Người là ai ? ” . Bóng trả lời : “ Chúng ta sẽ thảo luận điều này sau . Tôi đến đây để báo tin cho ông biết ngày mai vào buổi chiều lúc mặt trời lặn ông sẽ chết ” . Và rồi bóng tan biến.ông giật mình tỉnh giấc .

Nhà vua sợ toát mồ hôi . Ông gọi các cận thần tuy đã quá nửa đêm . Tất cả những chiêm tinh gia , người xem tay , nhà tiên tri đến để giải mộng . Giấc mộng có ngụ ý gì ? . Họ bắt đầu nghiên cứu các bản văn , nhưng không có văn bản nào báo tin ngày tử thần đến báo cho bất kỳ ai .

Mặt trời bắt đầu mọc, có vị lão thần nuôi nấng nhà vua khi còn nhỏ vì hoàng hậu mẹ ngài mất sớm . Nên mỗi khi đi chinh chiến cha ngài giao cho ông chăm sóc . Ông đến gần và nói : “ Tôi không phải là học giả hay chiêm tinh . Tôi không biết gì về những điều vĩ đại . Có một điều tôi biết là : Ngài không

nên ở trong vương quốc . Hãy lấy con tuấn mã giỏi nhất rời khỏi lãnh thổ và đi thật xa . Nếu có thể càng xa càng tốt ” .

Tất cả không đi đến quyết định nào cả và mặt trời bắt đầu mọc lên , ngài không thể chờ đợi . Sự suy nghĩ , sắp đặt hay bàn cãi đều không còn đủ thời gian . Cuối cùng , ông quyết định rời bỏ tất cả . Lặng lặng , cuỡi con Arabian và nói với nó : “ *Chúng ta phải chạy thực xa . Vì đây là giây phút quan trọng nhất ” .*

Tuấn mã cảm thông sợ sợ hãi của chủ nên tận dụng hết tốc độ , nên chạy không ngừng nghỉ dù uống nước hay ăn . Họ rất hạnh phúc vì đã khỏi thủ đô trước khi mặt trời lặn . Và đến một vương quốc khác .

Ở giữa hai vương quốc có một vườn xoài . Và mặt trời bắt đầu lặn , nhà vua cảm kích con vật yêu , và nói : “ *Ta không ngờ người có thể chạy nhanh như thế . Tuy ta đã biết người là con tuấn mã rất đặc biệt . . . ”* . Vừa lúc đó ông cảm thấy có bàn tay chạm nhẹ vào vai . Ông quay lại nhìn thấy bóng đen !

.

Bóng đen nói với con ngựa : “ *Tôi lo lắng không biết người có khả năng chạy đến đích bằng một hành trình quá dài hay không ? . Bởi vì nhà vua phải mất tại vườn xoài . Tôi chưa bao giờ báo tin cho ai biết nếu không cần thiết . Vì hành trình quá và không có lý do nào để Đức vua bỏ Vương quốc để đi đến vườn xoài . Như nhà vua đã cảm ơn ông và giờ tôi cũng vậy ” .*

Đây là câu chuyện hay . Sự tiếp cận sâu sắc hơn điều cần thiết . Tâm trí lúc nào cũng dẫn bạn đi xa ngàn dặm . Người phục vụ hoàn toàn thông minh nhưng còn dựa theo lý trí . Vượt khỏi thông minh là học giả . Nhưng tri thức vẫn là tri thức .

Nếu có vị thầy hiện diện tại đó . Ông ta có thể nói : “ *Vẫn còn đủ thời gian . Ngài có thể ra đi . Tuấn mã không còn cần thiết . Ngài không cần ra khỏi Vương quốc dù chỉ một inch . Hãy bước vào bên trong , không có sự chết . Cái chết chỉ dành cho những người theo thế giới hiện tượng . Người nào biết được bản thể , cái*

chết sẽ trở thành chiếc bóng . Không phải là vật thể , chất liệu hay tính chất xác thực ” .

Isan hướng dẫn *Kyozan* miệt mài suốt bốn mươi năm . Và sự tỉnh thức xảy ra trong khoảnh khắc hiện tiền . Nó tùy thuộc vào sự trọn vẹn và cấp thiết của bạn . Thời gian không là vấn đề , nó chỉ phiến diện bên ngoài . Không có gì bổ sung cho tỉnh thức tự nhiên vốn sẵn có . Và bạn chỉ cần đổi hướng nhìn vào bên trong .

Suốt bốn mươi hai năm . Cuối cùng *Isan* , vị thầy cao cả đây bi mẫn tìm ra phương cách chuyển người chết trở thành *Buddha* . Tháp , *Stupa* của *Isan* là biểu tượng tưởng nhớ thế giới chư Phật . Hiện giờ vẫn còn tồn tại trên núi *Kuei* . Tại nơi ông sáng lập tu viện sau khi tỉnh thức , Hiển nhiên, ông là người tỉnh thức hoàn toàn và sự ra đi của ông minh chứng điều ấy .

Soseki viết :

*Một ngàn năm hiếm thấy ,
Hoa ưu đàm nở...
Hoa nở mang đêm lạnh ,
Rất khó di chuyển nó .
Từ Ấn sang Trung Quốc ,
Hương lan tỏa muôn phương .
Chẳng tài phai tàn ,
Chẳng lụi tàn .
Ở giữa hàng vạn bài cỏ ,
Vô số hạt giống tốt .*

Cùng một hương vị đi tới đỉnh cao ở Nhật bản . Bất cứ ai nhận rõ Phật tánh trở thành đóa hoa ưu đàm ngàn năm hoa chỉ nở một lần . Như đức Phật đã tịch diệt nhưng hương thơm của Ngài vẫn lan tỏa khắp muôn phương cho đến tận bây giờ . Ai có độ cảm nhận chính xác , đều có thể nếm được hương vị Đức Phật hay *Bodhiddharma* ngay bây giờ .

Một cách tức thời , vì nó không lệ thuộc vào thời gian hay không gian . Hãy trải nghiệm về tính tự nhiên . Đức Phật tuy vô thường , nhưng sự linh

thiên đày bí ẩn của Ngài vẫn hiện hữu chung quanh các bạn cho đến vô tận thời gian . Tuy ngài tan biến vào vũ trụ , nhưng các bạn vẫn có thể tìm thấy ngài trong giây phút hiện tiền . *Vì đức Phật chính là tính bất diệt vĩnh hằng .*